

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 16

við Stjórnartíðindi EB

9. árgangur

28.3.2002

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	EES-ráðið	
	2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2002/EES/16/01		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og díseldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE	1
2002/EES/16/02		Tilskipun ráðsins 1999/32/EB frá 26. apríl 1999 um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis og breytingu á tilskipun 93/12/EBE	12
2002/EES/16/03		Texti birtur samkvæmt 3. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/20001, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins	18
2002/EES/16/04		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/71/EB frá 7. nóvember 2000 um að laga mæliaðferðirnar, sem mælt er fyrir um í I., II., III. og IV. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB, að tækniframförum eins og kveðið er á um í 10. gr. þeirrar tilskipunar	19
2002/EES/16/05		Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2870/2000 frá 19. desember 2000 um tilvísunaraðferðir bandalagsins fyrir greiningu brenndra drykkja	24
2002/EES/16/06		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/2/EB frá 4. janúar 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 1999/36/EB um færanlegan þrýstibúnað	51
2002/EES/16/07		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/107/EB frá 25. janúar 2001 um frestun, með tilliti til tiltekins færanlegs þrýstibúnaðar, á þeim degi sem tilskipun ráðsins 1999/36/EB kemur til framkvæmda	53
2002/EES/16/08		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/9/EB frá 12. febrúar 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra	54
2002/EES/16/09		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/11/EB frá 14. febrúar 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra þar með talið eftirlit með virkni hraðatakmarkunarbúnaðar fyrir atvinnuökutæki	56
2002/EES/16/10		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/84/EB frá 19. janúar 2001 um ákvæði varðandi sumartíma	58
2002/EES/16/11		Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1324/2001 frá 29. júní 2001 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1617/93 varðandi samráð um fargjöld og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum.	60

2002/EES/16/12	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/69/EB frá 16. nóvember 2000 um viðmiðunarmörk fyrir bensen og kolsýring í andrúmslofti	61
2002/EES/16/13	Ákvörðun ráðsins 2000/819/EB frá 20. desember 2000 um áætlun til margra ára um fyrirtæki og framtakssemi, einkum vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja (2001-2005)	71
2002/EES/16/14	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 521/2001/EB frá 26. febrúar 2001 um að víkka út tiltekna áætlanir í aðgerðum bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis, sem voru samþykktar með ákvörðunum nr. 645/96/EB, 646/96/EB, 647/96/EB, 102/97/EB, 1400/97/EB og 1296/1999/EB og um breytingu á þeim ákvörðunum	79
3.	Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
4.	Ráðgjafarnefnd EES	
II	EFTA-STOFNANIR	
1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
3.	EFTA-dómstóllinn	
III	EB-STOFNANIR	
1.	Ráðið	
2.	Framkvæmdastjórnin	
3.	Dómstóllinn	

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/70/EB**2002/EES/16/01****frá 13. október 1998****um gæði bensíns og díseilsdýrðis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE(*)**

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 29. júní 1998,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Misræmi í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um forskriftir fyrir hefðbundið eldsneyti og annars konar eldsneyti sem er notað í ökutæki með rafkeikju- og þrýstikeikjuhreyfla skapar viðskiptahindranir innan bandalagsins og kann því að hafa bein áhrif á stofnun og starfsemi innra markaðarins og alþjóðlega samkeppnishæfni bílaframleiðslu- og hreinsunariðnaðarins í Evrópu. Samkvæmt ákvæðum 3. gr. b í sáttmálanum virðist því nauðsynlegt að samræma lög á þessu sviði.
- 2) Í 3. mgr. 100. gr. a í sáttmálanum er fyrirhugað að í tillögum framkvæmdastjórnarinnar, sem miða að stofnun og starfsemi innra markaðarins og varða meðal annars

heilsu- og umhverfisvernd, verði viðtæk vernd höfð til grundvallar.

- 3) Frumloftmengunarefni, svo sem köfnunarefnisoxíð, óbrennd vetniskolefni, fingert ryk, koleinnoxíð, bensen og önnur eitruð útblástursegfi, sem stuðla að myndun afleiddra mengunarefna, svo sem ósons, eru losuð í verulegu magni með útblástursreyk og uppgufun frá vélknúnum ökutækjum og stofna þannig heilsu manna og umhverfinu beint og óbeint í verulega hættu.
- 4) Þrátt fyrir að markgildi fyrir útblástur frá ökutækjum, sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 70/220/EBE ⁽⁴⁾ og tilskipun ráðsins 88/77/EBE ⁽⁵⁾, verði æ ósveigjanlegri er nauðsynlegt að gera frekari ráðstafanir til að draga úr mengun andrúmslofts frá öku-tækjum og öðrum uppsprettum til að viðunandi loft-gæði fái.
- 5) Í 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/12/EB ⁽⁶⁾ var kynnt ný leið varðandi ráðstafanir sem miða að því að draga úr útblæstri fyrir og eftir árið 2000 og farið fram á það við framkvæmda-stjórnina að hún rannsakaði meðal annars hvernig endurbætur á gæðum bensíns, díseilsdýrðis og annars eldsneytis geta stuðlað að því að draga úr loftmengun.
- 6) Auk upphafsáfangar eldsneytisforskrifta, sem hefst árið 2000, verður að gera ráð fyrir öðrum áfangum, er komi til framkvæmda árið 2005, til að gera atvinnu-vegum kleift að inna af hendi nauðsynlegar fjár-festingar til að aðlagja framleiðsluáætlanir sínar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 77, 11.3.1997, bls. 1 og Stjtið. EB C 209, 10.7.1997, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 206, 7.7.1997, bls. 113.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. apríl 1997 (Stjtið. EB C 132, 28.4.1997, bls. 170), sameiginleg afstaða ráðsins frá 7. október 1997 (Stjtið. EB C 351, 19.11.1997, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 80, 16.3.1998, bls. 92). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. september 1998 (Stjtið. EB C 313, 12.10.1998). Ákvörðun ráðsins frá 17. september 1998.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB (Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 33. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/1/EB (Stjtið. EB L 40, 17.2.1996, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 42.

- 7) Bensín og díseildsneyti, sem uppfylla forskriftirnar í I., II., III. og IV. viðauka, eru þegar komin á markað í Evrópubandalaginu.
- 8) Með evrópsku ökutækja-/olíuáætluninni, sem lýst er nákvæmlega í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um stefnumótun í baráttunni gegn loftmengun vegna útblásturs við flutninga á vegum, hefur verið lagður vísindalegur, tæknilegur og efnahagslegur grunnur að því að leggja til að innleiddar verði á vettvangi bandalagsins nýjar umhverfisstærðir fyrir bensín og díseildsneyti.
- 9) Innleiðing umhverfisstærðir fyrir bensín og díseildsneyti er mikilvægur liður í þeim hópi kostnaðarhagkvæmra bandalagsráðstafana, og innlendrar/svæðisbundinna/staðbundinna ráðstafana, sem ber að koma til framkvæmda, að teknu tilliti til kostnaðar og ábata af hverri aðgerð.
- 10) Framkvæmd bandalagsráðstafana í bland við innlendar/svæðisbundnar/staðbundnar ráðstafanir til að draga úr útblæstri frá ökutækjum er hluti af heildarstefnumörkun framkvæmdastjórnarinnar við að draga úr útblæstri staðbundinna og hreyfanlegra uppspretta á samstilltan hátt sem samræmist viðmiðunum um kostnaðarhagkvæmni.
- 11) Nauðsynlegt er að dregið sé til skamms tíma úr mengandi útblæstri ökutækja, einkum á þéttbýlissvæðum, þar með töldum frummengunarefnum svo sem óbrenndum vetniskolefnum og koleinoxíði, afleiddum mengunarefnum, svo sem ósoni, og eitruðum útblæstri, svo sem bensen og fingerðu ryki. Með breytingu á samsetningu eldsneytis má fá þegar í stað fram minnkun á mengandi útblæstri frá ökutækjum á þéttbýlissvæðum.
- 12) Með efnem sem innihalda súrefni og verulegri minnkun arómatískra efna, alkana, bensens og brennisteins má auka gæði eldsneytis með tilliti til loftgæða.
- 13) Ákvæði tilskipunar ráðsins 92/81/EBE frá 19. október 1992 um samhæfingu samsetningar vörugjalds á jarðolíu⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 8. gr., eru letjandi fyrir aðildarríkin og kunna að koma í veg fyrir að þau beiti mismunandi vörugjöldum með það í huga að auka eldsneytisgæðin umfram það sem krafist er í eldsneytisforskriftum bandalagsins.
- 14) Notkun aðildarríkjana á mismunandi vörugjöldum getur stuðlað að því að tekið sé upp þróaðra eldsneyti sem tekur mið af forgangsriðun, möguleikum og þörf ríkisins.
- 15) Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram tillögu að tilskipun um orkuvörur. Markmið tillögunnar er meðal annars að heimila aðildarríkjunum að nota skattalega örvun í formi mismunandi vörugjalda til að greiða fyrir innleiðingu þróaðra eldsneytis.
- 16) Almennt er skortur á eldsneytisforskriftum sem miða að því að draga bæði úr útblæstri og uppgufun mengandi efna.
- 17) Blýmengun í andrúmslofti, sem myndast við brennslu blýbensins, stofnar heilsu manna og umhverfinu í hættu. Það er stórt skref fram á við að árið 2000 muni því sem næst öll bensínknúin ökutæki geta gengið fyrir blýlausu bensíni og því er rétt að takmarka mjög markaðssetningu blýlauss bensins.
- 18) Þar sem þörf er á að draga úr útblæstri frá ökutækjum, og nauðsynleg hreinsunartækni er fyrir hendi, er réttlætunlegt að settar séu fram umhverfisstærðir fyrir markaðssetningu blýlauss bensins og díseildsneytis.
- 19) Það virðist rétt að leyfa tvenns konar díseildsneyti og bensín, þar sem önnur tegund díseildsneytis og önnur tegund bensins eru í herra gæðaflokki. Rétt er að fyrir árið 2005 leysi díseildsneyti og bensín í hærri gæðaflokkum af hólmi díseildsneyti og bensín í lægri gæðaflokkum á markaðinum. Þó skulu gerðar viðeigandi ráðstafanir til að slíkri breytingu geti seinkað ef tímasetningin 2005 skapar alvarleg vandræði hjá atvinnuvegunum í einhverju aðildarríkjana að því er varðar nauðsynlegar breytingar á framleiðsluáðstöðu.
- 20) Í því skyni að vernda heilsu manna og/eða umhverfið á tilteknum þéttbýlisstöðum eða á tilteknum svæðum, sem eru viðkvæm frá vistfræðilegu sjónarmiði og búa

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 316, 31.10.1992, bls. 12. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/74/EB (Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 46).

við sérstök vandamál að því er varðar loftgæði, ber að heimila aðildarríkjunum, með fyrirvara um málsmeðferðina sem þessi tilskipun kveður á um, að krefjast þess að eldsneyti megi aðeins markaðssetja ef það uppfyllir strangari umhverfiskröfur en þær sem þessi tilskipun kveður á um. Þessi málsmeðferð er undanþága frá upplýsingaaðferðinni sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 um aðferð við framsetningu upplýsinga vegna tæknilegra staðla og fyrirmæla og reglum um þjónustu í upplýsingaþjód-félagi ⁽¹⁾.

- 21) Aðildarríkjunum ber að innleiða eftirlitskerfi til að tryggja að eldsneytisgæðastaðlarnir sem þessi tilskipun gerir kröfu um séu virtir. Slík eftirlitskerfi ættu að byggja á almennum sýnatöku- og prófunaraðferðum og ber aðildarríkjunum að senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um eldsneytisgæði, samkvæmt stöðluðu sniði.

- 22) Framkvæmdastjórninni ber að leggja fram tillögu, á grundvelli heildarmats, til stuðnings lögboðnu forskriftunum fyrir bensín og díseldsneyti sem um getur í III. og IV. viðauka og á að beita frá og með 1. janúar 2005. Heimilt er að fastsetja einnig í tillögu framkvæmdastjórnarinnar, eins og við á, umhverfiskröfur fyrir aðrar tegundir eldsneytis, svo sem fljótandi jarðolíugas (LPG), jarðgas og lífrænt eldsneyti. Stór hluti mengunar í þéttbýli kemur frá einsleitum ökutækjaflotum (strætisvögnum, leigubílum, vöruflutningabifreiðum o.s.frv.) og sérstakar kröfur geta nýst þeim.

- 23) Í ljósi framfara í tækni og vísindum kann að vera æskilegt að þróa frekar tilvísunaraðferðir til mælinga á forskriftunum sem settar eru fram í þessari tilskipun. Með þetta í huga skal gera ráðstafanir til að laga viðaukana við þessa tilskipun að tæknilegum framförum.

- 24) Því ber að fella úr gildi tilskipun ráðsins 85/210/EBE frá 20. mars 1985 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um blýinnihald í bensíni ⁽²⁾, tilskipun

ráðsins 85/536/EBE frá 5. desember 1985 um hráolíusparnað með notkun eldsneytislíkis í bensíni ⁽³⁾, og b-lið 1. mgr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 93/12/EBE frá 23. mars 1993 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um brennisteinsinnihald í tilteknu fljótandi eldsneyti ⁽⁴⁾.

- 25) Bráðabirgðaráðstafanirnar fyrir Austurríki, sem um getur í 69. gr. aðildarlaganna frá 1994, taka til 7. gr. tilskipunar 85/210/EBE. Beitingu þessarar bráðabirgðaráðstöfunar ber, með sérstöku tilliti til umhverfisverndar, að framlengja til 1. janúar 2000.

- 26) Hinn 20. desember 1994 var komist að bráðabirgðasamkomulagi milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmdaráðstafanir vegna gerða sem samþykktar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b sáttmálans ⁽⁵⁾.

HABA SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Í þessari tilskipun er með tilliti til heilbrigðis- og umhverfissjónarmiða kveðið á um tækniforskriftir fyrir eldsneyti til notkunar í ökutæki sem búin eru rafkveikju- og þrýsti-kveikjuhreyflum.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „bensín“: allar rokkgjarnar jarðolíur sem ætlaðar eru til innri bruna sem knýr rafkveikjuhreyfla sem notaðir eru til þess að knýja ökutæki áfram og falla undir SAT-númerin 2710 00 27, 2710 00 29, 2710 00 32, 2710 00 34 og 2710 00 36;
2. „díseldsneyti“: gasolía, sem fellur undir SAT-númerið 2710 00 66 og er notuð fyrir sjálfnúin ökutæki sem um getur í tilskipun 70/220/EBE og tilskipun 88/77/EBE.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 96, 3.4.1985, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 334, 12.12.1985, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/441/EBE (Stjtið. EB L 238, 21.8.1987, bls. 40).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1993, bls. 81.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 102, 4.4.1996, bls. 1.

Aðildarríkjunum er heimilt að gera kröfu um sama brennisteinsinnihald og skilgreint er fyrir dísileldsneyti í þessari tilskipun, eða sem skilgreint er fyrir dísileldsneyti í tilskipun 93/12/EBE, fyrir gasolíur sem notaðar eru fyrir hreyfla í hreyfanlegum vélbúnaði til nota utan vega og í landbúnaðardráttarvélum.

3. gr.

Bensín

1. Aðildarríkin skulu banna markaðssetningu blýbensíns á yfirráðasvæði sínu eigi síðar en 1. janúar 2000.

2. a) Aðildarríkin skulu sjá til þess að eigi síðar en 1. janúar 2000 sé einungis heimilt að markaðssetja blýlaust bensín á yfirráðasvæði þeirra sem uppfyllir umhverfisstærðirnar sem er að finna í I. viðauka.

b) Með fyrirvara um ákvæði a-liðar skulu aðildarríki frá og með 1. janúar 2000 heimila markaðssetningu blýlauss bensíns, sem uppfyllir forskriftirnar í III. viðauka, á yfirráðasvæði sínu.

c) Aðildarríkin skulu einnig sjá til þess að eigi síðar en 1. janúar 2005 sé einungis heimilt að markaðssetja blýlaust bensín á yfirráðasvæði þeirra sem uppfyllir umhverfisstærðirnar sem er að finna í III. viðauka.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., er heimilt að leyfa aðildarríki, hafi beiðni verið lögð fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. ágúst 1999, að heimila áfram markaðssetningu blýbensíns til 1. janúar 2005, í síðasta lagi, geti það fært sönnur á að bann myndi orsaka alvarleg félagsagfræðileg vandamál eða myndi ekki leiða til almenns ábata frá umhverfis- eða heilbrigðissjónarmiði, meðal annars vegna loftslags í aðildarríkinu.

Blýinnihald í blýbensíni skal ekki vera meira en 0,15 g/l og benseninnihald skal uppfylla forskriftirnar í I. viðauka. Önnur gildi í forskriftunum mega haldast óbreytt miðað við núverandi ástand.

4. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er heimilt að leyfa aðildarríki, hafi beiðni verið lögð fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. ágúst 1999, að heimila áfram markaðssetningu blýlauss bensíns með brennisteinsinnihald, sem uppfyllir ekki forskriftina um brennisteinsinnihald í I. viðauka en fer ekki yfir núverandi innihald, á yfirráðasvæði þess til 1. janúar 2003, í síðasta lagi, geti það fært sönnur á að atvinnuvegir þess yrðu fyrir verulegum skakkaföllum vegna nauðsynlegra breytinga á framleiðslubúnaði þeirra, á tímabilinu frá þeim degi sem þessi tilskipun er samþykkt til 1. janúar 2000.

5. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er heimilt að leyfa aðildarríki, hafi beiðni verið lögð fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. ágúst 2003, að heimila áfram markaðssetningu blýlauss bensíns með brennisteinsinnihald sem samræmist ekki III. viðauka en uppfyllir ákvæði I. viðauka, á yfirráðasvæði þess til 1. janúar 2007, í síðasta lagi, geti það fært sönnur á að atvinnuvegir þess yrðu fyrir verulegum skakkaföllum vegna nauðsynlegra breytinga á framleiðslubúnaði þeirra, á tímabilinu frá þeim degi sem þessi tilskipun er samþykkt til 1. janúar 2005.

6. Framkvæmdastjórnin getur leyft undanþágur sem um getur í 3., 4. og 5. mgr. í samræmi við sáttmálann.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum ákvörðun sína og upplýsa Evrópuþingið og ráðið um hana.

7. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta aðildarríkin leyft áfram markaðssetningu blýbensíns í smáum stíl samkvæmt forskriftum sem minnst er á í öðrum lið 3. mgr., enda nemi það að hámarki 0,5% af heildarsölu, til nota fyrir sérstæða fornbíla og skal því dreift fyrir tilstilli sérstakra hagsmunahópa.

4. gr.

Dísileldsneyti

1. a) Aðildarríki skulu sjá til þess að eigi síðar en 1. janúar 2000 sé einungis heimilt að markaðssetja dísileldsneyti á yfirráðasvæði þeirra sem uppfyllir umhverfisstærðirnar sem er að finna í II. viðauka.

b) Með fyrirvara um ákvæði a-liðar skulu aðildarríkin, frá og með 1. janúar 2000, heimila markaðssetningu dísileldsneytis sem uppfyllir forskriftirnar í IV. viðauka á yfirráðasvæði sínu.

c) Aðildarríkin skulu einnig sjá til þess að eigi síðar en 1. janúar 2005 sé einungis heimilt að markaðssetja dísileldsneyti á yfirráðasvæði þeirra sem uppfyllir umhverfisstærðirnar sem er að finna í IV. viðauka.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., er heimilt að leyfa aðildarríki, hafi beiðni verið lögð fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. ágúst 1999, að heimila áfram markaðssetningu dísileldsneytis með brennisteinsinnihald sem samræmist ekki II. viðauka en fer ekki yfir núverandi innihald, á yfirráðasvæði þess til 1. janúar 2003, í síðasta lagi, geti það fært sönnur á að atvinnuvegir þess yrðu fyrir verulegum skakkaföllum vegna nauðsynlegra breytinga á framleiðslubúnaði þeirra, á tímabilinu frá þeim degi sem þessi tilskipun er samþykkt til 1. janúar 2000.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að leyfa aðildarríki, hafi beiðni verið lögð fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. ágúst 2003, að heimila áfram markaðssetningu díseldsneytis með brennisteinsinnihald sem samræmist ekki IV. viðauka en uppfyllir ákvæði II. viðauka, á yfirráðasvæði þess til 1. janúar 2007, í síðasta lagi, geti það fært sönnur á að atvinnuvegir þess yrðu fyrir verulegum skakkaföllum vegna nauðsynlegra breytinga á framleiðslubúnaði þeirra, á tímabilinu frá þeim degi sem þessi tilskipun er samþykkt til 1. janúar 2005.

4. Framkvæmdastjórnin getur leyft undanþágur sem um getur í 2. og 3. mgr. í samræmi við sáttmálann.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum ákvörðun sína og upplýsa Evrópuþingið og ráðið um hana.

5. gr.

Frjáls dreifing

Ekkert aðildarríki getur bannað, takmarkað eða hindrað markaðssetningu eldsneytis sem uppfyllir skilyrði þessarar tilskipunar.

6. gr.

Markaðssetning eldsneytis eftir strangari umhverfisstærðum

1. Þrátt fyrir ákvæði 3., 4. og 5. gr. geta aðildarríkin krafist þess að á tilteknum svæðum megi aðeins markaðssetja eldsneyti er uppfylli strangari umhverfisstærðum en þær, sem kveðið er á um í þessari tilskipun fyrir allan ökutækjafлотann eða hluta hans, með það fyrir augum að vernda heilsu íbúa á tilteknum þéttbýlisstað eða umhverfið á tilteknu svæði, sem er viðkvæmt frá vistfræðilegu sjónarmiði, í aðildarríki, ef mengun andrúmslofts er, eða ástæða er til að ætla að hún muni verða, alvarlegt og viðvarandi vandamál fyrir heilsu manna eða umhverfið.

2. Aðildarríki, sem óskar að nýta sér undanþágu samkvæmt 1. mgr. skal leggja beiðni sína fyrir framkvæmdastjórnina fyrirfram, ásamt rökstuðningi fyrir henni. Í rökstuðningnum skulu færðar sönnur á að með undanþágunni sé hlutfallsreglan virt og að hún raski ekki frjálsum fólks- og vöruflutningum.

3. Aðildarríkin sem um ræðir skulu láta framkvæmdastjórninni í té gögn um loftgæði á viðkomandi svæði, ásamt spá um áhrif fyrirhugaðra ráðstafana á loftgæði.

4. Framkvæmdastjórnin skal láta hinum aðildarríkjunum þessar upplýsingar í té tafarlaust.

5. Aðildarríkjunum er frjálst að gera athugasemdir við beiðnina og rökstuðninginn fyrir henni innan tveggja mánaða frá því að framkvæmdastjórnin lætur upplýsingarnar í té.

6. Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun um beiðni aðildarríkjanna innan þriggja mánaða frá því að aðildarríkin leggja fram athugasemdir sínar. Framkvæmdastjórnin mun taka tillit til athugasemda aðildarríkjanna og tilkynna þeim um ákvörðun sína og upplýsa Evrópuþingið og ráðið um hana samtímis.

7. Sérhverju aðildarríki er heimilt að vísa ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins innan eins mánaðar frá tilkynningunni um hana, eða, hafi ákvörðun ekki verið tekin, vísa málinu til ráðsins innan eins mánaðar frá því að tímabilið, sem um getur í 6. mgr., rennur út.

8. Ráðinu er heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan tveggja mánaða frá því að málinu er vísað til þess.

7. gr.

Breyting á framboði hráolíu

Ef skyndileg breyting á framboði hráolíu eða jarðolíuafurða, vegna sérstakra aðstæðna, veldur því að hreinsunarstöðvar aðildarríkis eiga erfitt með að virða kröfur 3. og 4. gr. um eldsneytisforskriftir skal aðildarríkið tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórninni er heimilt, eftir að hafa tilkynnt það hinum aðildarríkjunum, að leyfa hærri markgildi eins eða fleiri eldsneytisþátta í því aðildarríki í allt að sex mánuði.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum ákvörðun sína og upplýsa Evrópuþingið og ráðið um hana.

Sérhverju aðildarríki er heimilt að vísa ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins innan eins mánaðar frá tilkynningunni um hana.

Ráðinu er heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan eins mánaðar frá því að málinu er vísað til þess.

8. gr.

Eftirlit og skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu hafa eftirlit með því að kröfum 3. og 4. gr. sé fullnægt á grundvelli greiningaraðferðanna í I. og II. viðauka.

2. Framkvæmdastjórnin mun stuðla að þróun samræmds kerfis til eftirlits með gæðum eldsneytis. Framkvæmdastjórninni er heimilt að fara fram á aðstoð Staðlasamtaka Evrópu við þróun slíks kerfis.

3. Framkvæmdastjórnin skal ákveða staðlað snið fyrir gerð yfirlits yfir innlend gögn um gæði eldsneytis eigi síðar en 30. júní 2000.

4. Fyrir 30. júní ár hvert skulu aðildarríkin leggja fyrir framkvæmdastjórnina yfirlit yfir liðið almanaksár, í fyrsta sinn fyrir 30. júní 2002.

9. gr.

Endurskoðunarferli

1. Framkvæmdastjórnin skal öðru hverju og í fyrsta sinn eigi síðar en 12 mánuðum frá því að þessi tilskipun er samþykkt, en í öllu falli eigi síðar en 31. desember 1999, og í ljósi matsins sem fram fór í samræmi við kröfur 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB frá 13. október 1998 um ráðstafanir gegn loftmengun vegna útblásturs frá vélknúnum ökutækjum og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EEC⁽¹⁾, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögu um endurskoðun þessarar tilskipunar sem óaðskiljanlegan lið í stefnumörkun sem er ætlað að stuðla að því að kröfum bandalagsstaðla um loftgæði og skyld markmið sé fullnægt.

2. Í tillögunni skulu vera umhverfisstærðir er styðji lögböðnu forskriftirnar, sem kveðið er á um í III. viðauka fyrir bensín og IV. viðauka fyrir díseldsneyti, meðal annars með vísan til uppsafnaðrar þekkingar á kröfum um að draga úr útblæstri með loftgæði, skilvirka starfsemi nýrrar tækni til að draga úr mengun og þróun á alþjóðlegum eldsneytismörkuðum í huga.

3. Auk ákvæða 1. og 2. mgr. er framkvæmdastjórninni meðal annars heimilt að leggja fram,

— tillögur þar sem tekið er tillit til sérstakra aðstæðna einsleitra ökutækjafloata og þarfarinnar á að leggja til stig forskrifa fyrir það sérstaka eldsneyti sem þau nota,

— tillögur þar sem ákveðin eru forskriftarstig fyrir fljótandi jarðolíugas (LPG), jarðgas og lífrænt eldsneyti.

10. gr.

Málsmeðferð við aðlögun að tækniframförum.

Hvers kyns breytingar, sem nauðsynlegar eru til að laga mæliaðferðirnar, eins og mælt er fyrir um þær í hægri hluta I., II., III. og IV. viðauka („próf““) við þessa tilskipun, að tækniframförum, skulu samþykktar af framkvæmdastjórninni með aðstoð nefndarinnar, sem komið var á fót í samræmi við 12. gr. tilskipunar 96/62/EB⁽²⁾, og samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 11. gr. þessarar tilskipunar.

Þessi aðlögun má ekki leiða til þess að markgildum sem tilgreind eru í þessari tilskipun sé breytt, beint eða óbeint, né til neinnar breytingar á þeim dagsetningum sem þau öðlast gildi á.

11. gr.

Nefndarmeðferð

1. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina sem um getur í 10. gr. drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir, séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55.

12. gr.

Niðurfelling og breyting á tilskipunum sem tengjast eldsneytisgæðum bensíns og díseldsneytis

1. Tilskipanir 85/210/EBE, 85/536/EBE og 87/441/EBE falli hér með úr gildi frá 1. janúar 2000.

2. Tilskipun 93/12/EBE breytist þannig að b-liður 1. mgr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. falla niður frá 1. janúar 2000.

13. gr.

Lögleiðing í aðildarríkjunum

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáðgangsmál til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá 1. janúar 2000.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

14. gr.

Austurríki

Fram til 1. janúar 2000 skulu ákvæði 7. gr. tilskipunar 85/210/EBE ekki gilda um Austurríki að því er varðar benseninnihald í bensíni sem um getur í 4. gr. þeirrar tilskipunar.

15. gr.

Gildistaka tilskipunarinnar

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

16. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 13. október 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J.M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. EINEM

forseti.

I. VIÐAUKI

**UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ
RAFKVEIKJUHREYFLUM**

Tegund: **Bensín**

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Prófunaroktantala		95	—	EN 25164	1993
Hreyfilsoktantala		85	—	EN 25163	1993
Gufuþrýstingur (RVP) að sumri ⁽²⁾	kPa	—	60,0	EN 12	1993
Eiming:					
uppgufun við 100 °C	% v/v	46,0	—	EN-ISO 3405	1988
uppgufun við 150 °C	% v/v	75,0	—		
Vetniskolefnisgreining:					
– alken (ólefín)	% v/v	—	18,0 ⁽³⁾	ASTM D1319	1995
– arómatísk efni		—	42,0	ASTM D1319	1995
– bensen		—	1,0	prEN 12177	1995 (*)
Súrefnisinnihald	% m/m	—	2,7	EN 1601	1996
Súrefnissambönd:					
— Metanól, bæta verður við stöðgurum	% v/v	—	3	EN 1601	1996
— Etanól, stöðgarar kunna að vera nauðsynlegir	% v/v	—	5	EN 1601	1996
— Ísóprópýlalkóhól	% v/v	—	10	EN 1601	1996
— Tert-bútýlalkóhól	% v/v	—	7	EN 1601	1996
— Ísóbutýlalkóhól	% v/v	—	10	EN 1601	1996
— Etrar með 5 eða fleiri kol- efnisfrumeindir í sameind	% v/v	—	15	EN 1601	1996
Önnur súrefnissambönd ⁽⁴⁾	% v/v	—	10	EN 1601	1996
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	150	prEN-ISO/ DIS 14596	1996 (*)
Blýinnihald	g/l	—	0,005	EN 237	1996

(*) Útgáfumánuði verður bætt inn í síðar.

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259, „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R=samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

⁽²⁾ Sumartímabilið skal hefjast eigi síðar en 1. maí og eigi ljúka fyrr en 30. september. Í aðildarríkjum, þar sem heims-skautaloftslag ríkir, skal sumartímabilið hefjast eigi síðar en 1. júní og eigi ljúka fyrr en 31. ágúst og gufuþrýstingurinn (RVP) skal takmarkast við 70 kPa.

⁽³⁾ Að undanskildu venjulegu blýlausu bensíni (hreyfilsoktantala að lágmarki 81 og prófunaroktantala að lágmarki 91) þar sem alkenainnihaldið er að hámarki 21% miðað við rúmmál (v/v). Þessi markgildi skulu ekki koma í veg fyrir að annars konar blýlaust bensín með lægri oktantölu en sett er fram í þessum viðauka sé innleitt á markað í aðildarríki.

⁽⁴⁾ Önnur eingild alkóhól með lokaemingarmark ekki hærra en lokaemingarmarkið sem mælt er fyrir um í innlendum forskriftum eða, þar sem þær eru ekki til, í iðnaðarforskriftum fyrir vélaldsneyti.

II. VIÐAUKI

**UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ
ÞJÖPPUNARKVEIKJUHREYFLUM**

Tegund: Dísileldsneyti

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Setantala		51,0	—	EN-ISO 5165	1992
Eðlismassi við 15 °C	kg/m	—	845	EN-ISO 3675	1995
Eiming: 95% mark	°C	—	360	EN-ISO 3405	1988
Fjölhringja, arómatísk vetniskolefni	% m/m	—	11	IP 391	1995
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	350	prEN-ISO/ DIS 14596	1996 (*)

(*) Útgáfumánuði verður bætt inn í síðar.

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259, „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R=samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

III. VIÐAUKI

**UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ
RAFKVEIKJUHREYFLUM**

Tegund: Bensín

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Prófunaroktantala		95		EN 25164	1993
Hreyfilsoktantala		85		EN 25163	1993
Gufuþrýstingur (RVP) að sumri	kPa	—			
Eiming:					
uppgufun við 100 °C	% v/v	—	—		
uppgufun við 150 °C		—	—		
Vetniskolefnisgreining:					
– ólefin	% v/v	—			
– arómatísk efni	% v/v	—	35,0	ASTM D1319	1995
– bensen	% v/v	—			
Súrefnisinnihald	% m/m	—			
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	50	prEN-ISO/ DIS 14596	1996 (*)
Blýinnihald	g/l	—			

(*) Útgáfumánuði verður bætt inn í síðar.

(¹) Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259, „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R=samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

IV. VIÐAUKI

**UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ
ÞJÖPPUNARKVEIKJUHYFLUM**

Tegund: Dísileldsneyti

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Setantala			—		
Eðlismassi við 15 °C	kg/m		—		
Eiming: 95% mark	°C	—			
Fjölhringja, arómatísk vetniskolefni	% m/m	—			
Brennisteinsinnihald	mg/kg	—	50	prEN-ISO/ DIS 14596	1996 (*)

(*) Útgáfumánuði verður bætt inn í síðar.

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259, „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R=samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

Yfirlýsingar framkvæmdastjórnarinnar

Vegna 5. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr.

Við skoðun á undanþágubeiðnum samkvæmt 5. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr. mun framkvæmdastjórnin sannprófa hvort undanþágan sé samrýmanleg lögum bandalagsins, þ.m.t. samkeppnislögum, með tilliti til þess hvort í bandalaginu sé fyrir hendi nægilegt magn eldsneytis á viðunandi gæðastigi.

Vegna breytingar Evrópuþingsins nr. 18

Framkvæmdastjórnin viðurkennir mikilvægi skattaívilnandi ráðstafana til að hvetja til notkunar á endurbættu eldsneyti. Hún mun taka viðeigandi tillit til þess við framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/81/EEB og mun tryggja, innan þeirra marka sem hún hefur heimild til, að viðeigandi ákvæði þeirrar tilskipunar komi fljótt til framkvæmda.

TILSKIPUN RÁÐSINS 1999/32/EB

2002/EES/16/02

frá 26. apríl 1999

um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis og breytingu á tilskipun 93/12/EBE(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið og meginreglur umhverfisstefnu bandalagsins, eins og hún er sett fram í aðgerðaáætlunum á sviði umhverfismála og einkum í fimmtu aðgerðaáætluninni ⁽⁴⁾ á grundvelli meginreglna í 130. gr. r í sáttmálanum, beinast einkum að því að veita öllu fólki haldgóða vernd gegn viðurkenndri hættu, sem stafar af losun brennisteinsdíoxíðs, og að vernda umhverfið með því að koma í veg fyrir að styrkur og ákoma brennisteins í umhverfinu fari yfir hættumörk.
- 2) Samkvæmt 129. gr. sáttmálans skulu kröfur um heilsuvernd vera þáttur í öðrum stefnumálum bandalagsins. Samkvæmt 3. gr. o í sáttmálanum skulu aðgerðir bandalagsins einnig verða til þess að viðtækri heilsuvernd verði náð.
- 3) Losun brennisteinsdíoxíðs á verulegan þátt í þeim vanda sem súrnun skapar í bandalaginu. Brennisteinsdíoxíð hefur einnig bein áhrif á heilbrigði manna og umhverfið.
- 4) Súrnun og brennisteinsdíoxíð í andrúmsloftinu skaða viðkvæm vistkerfi, skerða fjölbreytni lífríkisins og útivistargildi svæða og hafa neikvæð áhrif á uppskeru og vöxt skóga. Súrt regn, sem fellur í borgum, getur valdið alvarlegum skaða á byggingum og byggingarsögulegum minjum. Mengun vegna brennisteinsdíoxíðs getur einnig haft umtalsverð áhrif á heilbrigði manna, einkum á þann hóp fólks sem þjáist af sjúkdómum í öndunarferum.

5) Súrnun er fyrirbæri sem nær yfir landamæri og krefst aðgerða, bæði á staðbundnum og innlendum vettvangi, sem og á vettvangi bandalagsins.

6) Losun brennisteinsdíoxíðs á þátt í myndun svifryks í andrúmsloftinu.

7) Bandalagið og einstök aðildarríki eru aðilar að samningi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UN-ECE) um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa. Samkvæmt annarri bókun UN-ECE um mengun vegna brennisteinsdíoxíðs, sem berst yfir landamæri, skulu samningsaðilarnir draga úr brennisteinsdíoxíðmengun sinni svo nemi að minnsta kosti þeirri 30% skerðingu sem tilgreind er í fyrstu bókuninni. Í annarri bókun UN-ECE er gefin sú forsenda að farið verði áfram yfir hættumörk á nokkrum viðkvæmum svæðum. Nauðsynlegt er að grípa til frekari ráðstafana til að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs ef ná á markmiðunum sem sett voru í fimmtu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála. Af þeim sökum ættu samningsaðilarnir að draga enn frekar úr losun brennisteinsdíoxíðs.

8) Viðurkennt er að brennisteinn, sem er frá náttúrunnar hendi í smáum stíl í olíu og kolum, hafi á síðustu áratugum verið helsta uppspretta brennisteinsdíoxíðslosunar, sem er annar tveggja meginþáttanna sem stuðla að „súru regni“, og ein helsta orsök þeirrar loftmengunar sem gætir á mörgum þéttbýlis- og iðnaðarsvæðum.

9) Framkvæmdastjórnin hefur nýlega sent frá sér orðsendingu um kostnaðarhagkvæmt átak til að berjast gegn súrnun í bandalaginu. Stjórnun á losun brennisteinsdíoxíðs, sem verður við brennslu tiltekinna fljótandi eldsneytistegunda, var talinn nauðsynlegur þáttur í þessu kostnaðarhagkvæma átaki. Bandalagið viðurkennir að þörf er á ráðstöfunum að því er varðar allar aðrar tegundir eldsneytis.

10) Rannsóknir hafa sýnt fram á að ávinningurinn af því að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs með því að skerða magn brennisteins í eldsneyti vegur oft verulega þyngra en sá kostnaður sem gert er ráð fyrir að iðnaðurinn verði fyrir samkvæmt þessari tilskipun. Tæknin til að minnka brennisteinsmagnið í fljótandi eldsneyti er til og reynsla er komin á hana.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stj.É. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 90/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 2..

⁽¹⁾ Stj.É. EB C 190, 21.6.1997, bls. 9, og Stj.É. EB C 259, 18.8.1998, bls. 5.

⁽²⁾ Stj.É. EB C 355, 21.11.1997, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. maí 1998 (Stj.É. EB C 167, 1.6.1998, bls. 111), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. október 1998 (Stj.É. EB C 364, 25.11.1998, bls. 20) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. febrúar 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stj.É. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.

- 11) Í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna, sem um getur í 3. gr. b í sáttmálanum, er ekki með góðu móti unnt að ná markmiðinu um að minnka losun brennisteinsdíoxíðs sem verður við brennslu tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis ef aðildarríkin grípa til aðgerða hvert í sínu lagi. Ósamræmdar aðgerðir tryggja á engan hátt að settu markmiði verði náð, geta jafnvel verkað þvert gegn markmiði sínu og leitt til talsverðrar óvissu á markaðnum fyrir viðkomandi eldsneytistegundir. Með tilliti til þess að brýnt er að minnka losun brennisteinsdíoxíðs í öllu bandalaginu er vænlegra til árangurs að grípa til aðgerða á vettvangi bandalagsins. Í þessari tilskipun takmarkast kröfurnar við það lágmark sem er nauðsynlegt til að ná megi æskilegu markmiði.
- 12) Í tilskipun ráðsins 93/12/EBE frá 23. mars 1993, sem varðar brennisteinsmagn tiltekinna fljótandi tegunda eldsneytis ⁽¹⁾, var framkvæmdastjórninni falið að leggja fyrir ráðið tillögu þar sem sett eru fram lægri mörk fyrir brennisteinsmagn í gasolíu og ný mörk fyrir þotueldsneyti. Því er rétt að mæla fyrir um mörk að því er varðar annað fljótandi eldsneyti, einkum svartolíu, þungar skipaolíur (bunker fuel oils), skipagasolíu (flotaolíu) og gasolíur, á grundvelli rannsókna á kostnaðarhagkvæmni.
- 13) Í samræmi við 130. gr. t í sáttmálanum skal þessi tilskipun ekki koma í veg fyrir að nokkurt aðildarríki viðhaldi hertum ráðstöfunum eða grípi til slíkra ráðstafana. Slíkar ráðstafanir skulu samrýmast sáttmálanum og þær ber að tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar.
- 14) Áður en aðildarríki innleiðir nýjar og hertar ráðstafanir skal aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni drög að ráðstöfununum í samræmi við tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽²⁾.
- 15) Með tilliti til viðmiðunarmarka, sem gilda um brennisteinsmagn í svartolíu, er rétt að mæla fyrir um undanþágur í aðildarríkjunum og á svæðum þar sem umhverfisskilyrði leyfa.
- 16) Með tilliti til viðmiðunarmarka, sem gilda um brennisteinsmagn í svartolíu, er einnig rétt að kveða á um undanþágur vegna notkunar hennar í brennsluverum sem virða viðmiðunarmörk fyrir losun sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 88/609/EBE frá 24. nóvember 1988 ⁽³⁾ um takmörkun á útblæstri tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum í andrúmsloftið. Í ljósi fyrirhugaðrar endurskoðunar á tilskipun 88/609/EBE getur reynst nauðsynlegt að fara yfir tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar og breyta þeim eftir því sem við á.
- 17) Að því er varðar brennsluver í olíuhreinsunarstöðvum, sem heyra ekki undir gildissvið c-lið i-liðar í 3. mgr. 3. gr. þessarar tilskipunar, skal meðallosun brennisteinsdíoxíðs í slíkum verum ekki fara yfir þau viðmiðunarmörk sem sett eru fram í tilskipun 88/609/EBE eða nokkurri endurskoðaðri gerð hennar síðar. Við beitingu þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin hafa í huga að ef skipt er yfir í annað eldsneyti en það sem er í samræmi við 2. gr. skal það ekki hafa í för með sér aukningu á losun sýrandi mengunarefna.
- 18) Samkvæmt tilskipun 93/12/EBE hafa viðmiðunargildi fyrir brennisteinsmagn í gasolíum þegar verið sett við 0,2 %. Þau viðmiðunargildi skulu breytast fyrir 1. janúar 2008 og verða 0,1 %.
- 19) Í samræmi við aðildarlögin frá 1994 er Austurríki og Finnlandi veitt undanþága til fjögurra ára frá deginum sem aðildin tekur gildi að því er varðar ákvæðin í tilskipun 93/12/EBE um brennisteinsmagn í gasolíu.
- 20) Viðmiðunarmörkin 0,2% (frá árinu 2000) og 0,1% (frá árinu 2008) fyrir brennisteinsmagn í gasolíum, sem eru ætlaðar til notkunar í hafskipum, geta skapað tæknilegan og efnahagslegan vanda fyrir Grikkland á öllu yfirráðasvæði þess, fyrir Spán, að því er varðar Kanaríeyjar, fyrir Frakkland, að því er varðar frönsku umdæmin handan hafsins og fyrir Portúgal, að því er varðar eyjaklasana Madeira og Asoreyjar. Undanþága fyrir Grikkland, Kanaríeyjar, frönsku umdæmin handan hafsins og eyjaklasana Madeira og Asoreyjar skal ekki hafa neikvæð áhrif á markaðinn fyrir gasolíu sem ætluð er til nota í hafskipum og útflutningur á gasolíu, sem ætluð er til nota í hafskipum, frá Grikklandi, Kanaríeyjum, frönsku umdæmunum handan hafsins og eyjaklósunum Madeira og Asoreyjum til annarra aðildarríkja, skal fullnægja gildandi kröfum í innflutningsaðildarríkinu. Grikkland, Kanaríeyjar, frönsku umdæmin handan hafsins og eyjaklasarnir Madeira og Asoreyjar skulu því undanþegin viðmiðunargildum, að því er varðar brennistein sem hlutfall af þyngd, fyrir gasolíu sem ætluð er til nota í hafskipum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1993, bls. 81.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 109, 26.4.1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB (Stjtið. EB L 32, 10.2.1996, bls. 31).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 336, 7.12.1988, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/66/EB (Stjtið. EB L 337, 24.12.1994, bls. 83).

21) Losun brennisteins vegna skipaumferðar, sem rekja má til brennslu þunga skipaolía með miklu brennisteinsmagni, stuðlar að brennisteinsdíoxíðmengun og vanda sem tengist súrnun. Bandalagið mun í samningaviðræðum um Marpol-samninginn innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, bæði þeim sem standa nú yfir og í framtíðinni, beita sér fyrir haldbetri vernd, að því er varðar svæði sem eru viðkvæm fyrir SO_x-losun, og fyrir lækkun eðlilegs viðmiðunargildis fyrir þunga skipaolíu (úr 4,5% sem nú gildir). Viðhalda ber því frumkvæði bandalagsins að lýsa Norðursjó og Ermarsund sérstakt mengunarvarnar-svæði með lítilli losun SO_x.

22) Þörf er á ítarlegri rannsóknnum á áhrifum súrnunar á vistkerfi og menn. Bandalagið styður slíkar rannsóknir innan fimmtu rammaáætlunarinnar á sviði rannsókna ⁽¹⁾.

23) Ef röskun verður á framboði jarðolíu, jarðolíuvara eða annarra vetniskolefna getur bandalagið heimilað að hærri viðmiðunarmörk gildi innan yfirráðasvæðis aðildarríkis.

24) Aðildarríkin skulu sjá til þess að unnt verði á viðeigandi hátt að hafa eftirlit með því að ákvæðum þessarar tilskipunar sé framfylgt. Leggja skal skýrslur um brennisteinsmagn fljótandi eldsneytis fyrir framkvæmdastjórnina.

25) Til glöggvunar er nauðsynlegt að breyta tilskipun 93/12/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilgangur og gildissvið

1. Tilgangur þessarar tilskipunar er að draga úr losun brennisteinsdíoxíðs sem stafar af brennslu tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis og draga þannig úr skaðlegum áhrifum slíkrar losunar á menn og umhverfið.

2. Draga skal úr losun brennisteinsdíoxíðs sem stafar af brennslu tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis úr jarðolíu með því að setja viðmiðunarmörk fyrir brennisteinsmagn slíks eldsneytis sem skulu verða skilyrði fyrir notkun þess innan yfirráðasvæðis aðildarríkjanna.

Takmarkanirnar á brennisteinsmagni tiltekinna tegunda fljótandi eldsneytis úr jarðolíu, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, skulu hins vegar ekki gilda um:

a) — fljótandi tegundir eldsneytis úr jarðolíu sem eru notaðar í hafskipum, nema þær tegundir sem falla undir skilgreininguna í 3. mgr. 2. gr.,

— skipagasolíu sem er notuð í skipum sem fara yfir mörk milli þriðja lands og aðildarríkis,

b) eldsneyti sem er ætlað til vinnslu áður en lokabrennsla fer fram,

c) eldsneyti sem fer til vinnslu í olíuhreinsunariðnaði.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. svartolía:

— allar tegundir fljótandi eldsneytis úr jarðolíu sem falla undir SAT-númer 2710 00 71 til 2710 00 78, eða

— allt fljótandi eldsneyti úr jarðolíu, annað en gasolía samkvæmt skilgreiningu í 2. og 3. lið sem, á grundvelli eimingarmarka, fellur undir flokk svartolíu sem ætluð er til nota sem eldsneyti og sem eimast minna en 65% miðað við rúmmál (þar með talið það sem tapast) við 250 °C með ASTM D86 aðferðinni. Ef ekki er unnt að ákvarða eiminguna með ASTM D86-aðferðinni flokkast jarðolíuvaran engu að síður sem svartolía,

2. gasolía:

— allar tegundir fljótandi eldsneytis úr jarðolíu sem falla undir SAT-númer 2710 00 67 til 2710 00 68, eða

— allt fljótandi eldsneyti úr jarðolíu sem, á grundvelli eimingarmarka, fellur undir flokk meðalléttra olía sem ætlaðar eru er til nota sem eldsneyti og sem eimast minna en 85 % miðað við rúmmál (þar með talið það sem tapast) við 350 °C með ASTM D86 aðferðinni.

Undir þessa skilgreiningu fellur ekki dísileldsneyti samkvæmt 2. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og dísileldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE ⁽²⁾. Eldsneyti, sem er notað á færanlegar vélar sem eru ekki notaðar á vegum, fellur heldur ekki undir þessa skilgreiningu,

3. *skipagasolía (flotaolía)*: tegundir eldsneytis sem eru ætlaðar til nota í skipum sem falla að skilgreiningu í 2. lið eða sem hafa seigju eða eðlismassa, sem eru innan marka að því er varðar þá eðlisþætti, samkvæmt skilgreiningu fyrir eimað skipaeldsneyti í töflu I í ISO 8217 (1996),

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 26, 1.2.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.

4. *ASTM aðferð*: aðferð sem *American Society for Testing and Materials* mælti fyrir um í útgáfu sinni frá 1976 um skilgreiningar og forskriftir staðla fyrir jarðolíuvörur og smurefni,
5. *brennsluver*: sérhver tæknibúnaður þar sem eldsneyti er brennt í því skyni að nýta þann varma sem myndast,
6. *hættumark*: reiknað viðmiðunargildi vegna váhrifa eins eða fleiri mengunarefna en samkvæmt núverandi þekkingu gætir ekki verulega skaðlegra áhrifa á viðkvæma umhverfispætti undir því marki.

3. gr.

Hámarksmagn brennisteins í svartolíu

1. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til að tryggja að svartolía verði ekki notuð á yfirráðasvæði þeirra frá og með 1. janúar 2003 fari magn brennisteins í henni yfir 1,00% miðað við massa.
2. Aðildarríki getur heimilað að svartolíu, sem inniheldur 1,00 til 3,00% brennisteins miðað við massa, sé notuð á hluta yfirráðasvæðis síns eða á því öllu svo fremi að virtir séu staðlar um loftgæði, að því er varðar brennisteinsdíoxíð, sem mælt er fyrir um í tilskipun 80/779/EBE ⁽¹⁾ eða í einhverri annarri löggjöf bandalagsins sem fellir úr gildi og kemur í stað þessara staðla og annarra viðeigandi ákvæða bandalagsins, og að losunin verði ekki til þess að farið sé yfir hættumörk í neinu aðildarríki. Slík heimild gildir eingöngu að því tilskildu að losun í einu aðildarríki verði ekki til þess að farið sé yfir hættumörk í neinu öðru aðildarríki.
3. i) Með fyrirvara um viðeigandi vöktun af hálfu lögbærra yfirvalda, að því er varðar losun, gilda 1. og 2. mgr. ekki um svartolíu sem er notuð:

- a) í brennsluverum, sem falla undir gildissvið tilskipunar 88/609/EBE sem teljast ný ver samkvæmt skilgreiningu í 9. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar og sem virða viðmiðunarmörk um losun brennisteinsdíoxíðs sem sett eru fram í 4. gr. þeirrar tilskipunar og IV. viðauka við hana,
- b) í öðrum brennsluverum, sem falla ekki undir gildissvið a-liðar, þar sem losun brennisteinsdíoxíðs í verunum er jöfn eða minni en 1700 mg/Nm³ og súrefnismagnið í brunagasinu er 3% miðað við rúmmál í þurru ástandi,
- c) til brennslu í hreinsunarstöðvum, þar sem mánaðarleg meðaltalslosun brennisteinsdíoxíðs í öllum verum hreinsunarstöðvarinnar (að undan-

skildum brennsluverum sem falla undir gildissvið a-liðar), og óháð því hvaða tegund eða blanda eldsneytis er notuð, er innan marka sem hvert aðildarríki setur en þau skulu ekki vera hærri en 1700 mg/Nm³.

- ii) Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að engin brennsluver, sem nota svartolíu með brennisteinsmagni sem er meira en um getur í 1. mgr., séu starfrækt án leyfis sem lögbært yfirvald gefur út og sem tilgreinir viðmiðunarmörk fyrir losun.

4. Endurskoða skal ákvæði 3. mgr. og breyta þeim í ljósi síðari breytinga á tilskipun 88/609/EBE eftir því sem við á.

5. Ef aðildarríki nýtir sér þá möguleika, sem um getur í 2. mgr., ber því að upplýsa framkvæmdastjórnina og almenning um það með að minnsta kosti 12 mánaða fyrirvara. Veita skal framkvæmdastjórninni upplýsingar sem nægja til að hún geti metið hvort þær viðmiðanir, sem um getur í 2. mgr., eru uppfylltar. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

Innan sex mánaða frá þeim degi, sem upplýsingar berast frá aðildarríki, skal framkvæmdastjórnin kynna sér fyrirhugaðar ráðstafanir, taka ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina, sem sett er fram í 9. gr., og tilkynna hana aðildarríkjunum. Þessi ákvörðun skal endurskoðuð á átta ára fresti á grundvelli upplýsinga sem viðkomandi aðildarríki skulu veita framkvæmdastjórninni í samræmi við málsmeðferðina sem er sett fram í 9. gr.

4. gr.

Hámarksmagn brennisteins í gasolíu

1. Aðildarríkin skulu grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að gasolíur, þar á meðal skipagasolía, séu ekki notaðar á yfirráðasvæði þeirra frá og með:

— júlí 2000 ef brennisteinsmagn þeirra er meira en 0,20% miðað við massa,

— 1. janúar 2008 ef brennisteinsmagn þeirra er meira en 0,10 % miðað við massa.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. geta Spánn, að því er varðar Kanaríeyjar, Frakkland, að því er varðar frönsku umdæmin handan hafsins, og Portúgal, að því er varðar eyjaklasana Madeira og Asoreyjar, heimilað notkun á gasolíu í skipum þótt brennisteinsmagnið sé yfir viðmiðunarmörkunum sem sett eru fram í 1. mgr.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 229, 30.8.1980, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE (Stjútíð. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48).

3. Aðildarríki getur heimilað að gasolía, sem inniheldur 0,10 til 0,20 % brennisteins miðað við massa, sé notuð á hluta yfirráðasvæðis síns eða á því öllu svo fremi að virtir séu staðlar um loftgæði, að því er varðar brennisteinsdíoxíð, sem mælt er fyrir um í tilskipun 80/779/EBE eða í einhverri annarri löggjöf bandalagsins sem fellir úr gildi og kemur í stað þessara staðla og annarra viðeigandi ákvæða bandalagsins, og að losunin verði ekki til þess að farið sé yfir hættumörk í neinu aðildarríki. Slík heimild gildir eingöngu að því tilskildu að losun í einu aðildarríki verði ekki til þess að farið sé yfir hættumörk í neinu öðru aðildarríki og hún skal ekki gilda lengur en til 1. janúar 2013.

4. Ef aðildarríki nýtir sér þá möguleika sem um getur í 3. mgr. ber því að upplýsa framkvæmdastjórnina og almenning um það með að minnsta kosti 12 mánaða fyrirvara. Veita skal framkvæmdastjórninni upplýsingar sem nægja til að hún geti metið hvort þær viðmiðanir, sem um getur í 3. mgr., eru uppfylltar. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

Innan sex mánaða frá þeim degi, sem upplýsingar berast frá aðildarríki, skal framkvæmdastjórnin kynna sér fyrirhugaðar ráðstafanir, taka ákvörðun í samræmi við málsmæðferðina, sem sett er fram í 9. gr., og tilkynna hana aðildarríkjunum.

5. gr.

Breyting á framboði eldsneytis

Verði skyndileg breyting á framboði jarðolíu, jarðolíuvara eða annarra vetniskolefna til þess að erfitt verði fyrir aðildarríki að virða viðmiðunarmörk fyrir hámarksmagn brennisteins sem um getur í 3. og 4. gr. skal aðildarríkið tilkynna það framkvæmdastjórninni. Framkvæmdastjórnin getur heimilað að hærri viðmiðunarmörk gildi innan yfirráðasvæðis þessa aðildarríkis, þó ekki lengur en um sex mánaða tímabil. Hún skal tilkynna ráðinu og aðildarríkjunum um ákvörðun sína. Sérhvert aðildarríki getur vísað þeirri ákvörðun til ráðsins innan eins mánaðar. Ráðið getur samþykkt, með auknum meirihluta, aðra ákvörðun innan tveggja mánaða.

6. gr.

Sýnataka og greining

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ganga úr skugga um það með sýnatöku að brennisteinsmagn þess eldsneytis, sem er notað, sé í samræmi við 3. og 4. gr. Sýnataka skal hefjast innan sex mánaða frá þeim degi sem viðkomandi viðmiðunarmörk fyrir hámarksmagn brennisteins í eldsneyti taka gildi. Hún

skal framkvæmd svo oft og á þann hátt að sýnin gefi sanna mynd af því eldsneyti sem er til rannsóknar.

2. Tilvísunaraðferðin, sem beita skal til að ákvarða magn brennisteins, skal vera:

- a) ISO-aðferð 8754 (1992) og prEN ISO 14596 að því er varðar svartolíu og skipagasolíu,
- b) EN-aðferð 24260 (1987), ISO 8754 (1992) og prEN ISO 14596 að því er varðar gasolíu.

Gerðardómsaðferðin skal vera prEN ISO 14596. Tölfræðileg túlkun á sannprófun brennisteinsmagns í gasolíum skal gerð í samræmi við ISO-staðal 4259 (1992).

7. gr.

Skýrslugjöf og endurskoðun

1. Á grundvelli niðurstaðna úr sýnatöku og greiningu, sem fram fara í samræmi við 6. gr., skulu aðildarríkin eigi síðar en 30. júní ár hvert leggja stutta skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um brennisteinsmagn fljótandi eldsneytis sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar og var notað á undangengnu almanaksári á yfirráðasvæði þeirra. Í skýrslunni skal vera yfirlit yfir undanþágur sem veittar voru samkvæmt 3. mgr. 3. gr.

2. Meðal annars á grundvelli ársskýrslna, sem eru lagðar fram í samræmi við 1. mgr. og þeirrar þróunar sem átt hefur sér stað að því er varðar loftgæði og súrnun, skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 31. desember 2006, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið. Framkvæmdastjórnin getur lagt fram tillögur með skýrslu sinni sem miða að endurskoðun þessarar tilskipunar, einkum að því er varðar viðmiðunarmörk, sem mælt er fyrir um fyrir hvern flokk eldsneytis, og þær undanþágur sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr. 3. gr. og 2. og 3. mgr. 4. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal íhuga til hvaða ráðstafana megi grípa til að minnka vægi þeirra þátta sem stuðla að súrnun við brennslu eldsneytistegunda fyrir skip, annarra en þeirra sem eru tilgreindar í 3. mgr. 2. gr., og leggja fram tillögu eigi síðar en í árslok 2000 ef við á.

8. gr.

Breytingar á tilskipun 93/12/EBE

1. Tilskipun 93/12/EBE er breytt sem hér segir:

- a) a-liður 1. mgr. og 2. mgr. 1. gr. falli brott,

- b) fyrsti undirliður 2. og 3. mgr. 2. gr. falli brott,
c) 3. og 4. gr. falli brott.

2. Frá 1. júlí 2000 gildir 1. mgr.

9. gr.

Ráðgjafarnefnd

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar ráðgjafarnefndar, sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna, undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum, innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitið skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ítrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

10. gr.

Lögleiðing

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar ákvörðunar. Viðurlögin, sem ákvörðuð hafa verið, skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

12. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

13. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 26. apríl 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

J. FISCHER

forseti.

**Texti birtur samkvæmt 3. inngangслиð ákvörðunar sameiginlegu
EES-nefndarinnar nr. 90/20001, sbr. 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins**

2002/EES/16/03

Eftirfarandi texti sem birtur er samkvæmt 3. inngangслиð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/2001, sbr. 1. málsgrein 129. gr. EES-samningsins telst fullgiltur:

6. **393 L 0012:** Tilskipun ráðsins 93/12/EBE frá 23. mars 1993 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um brennisteinsmagn í tilteknu fljótandi eldsneyti (Stjtið. EB nr. L 74, 27.3.1993, bls. 81).

3. gr. að því er varðar brennisteinsmagn í gasolíu sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr. 2. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/71/EB

2002/EES/16/04

frá 7. nóvember 2000

um að laga mæliaðferðirnar, sem mælt er fyrir um í I., II., III. og IV. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB, að tækniframförum eins og kveðið er á um í 10. gr. þeirrar tilskipunar(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og dísileldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EB ⁽¹⁾, einkum 10. gr.,

Hér með er I. til IV. viðauka við tilskipun 98/70/EB breytt í samræmi við I. til IV. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 98/70/EB eru settar umhverfisstærðir fyrir blýlaust bensín og dísileldsneyti. Í I. til IV. viðauka við þá tilskipun eru tilgreindar þær prófunaraðferðir, sem skal nota til þess að ákvarða gæði bensíns og dísileldsneytis með tilliti til þessara umhverfisstærðir, ásamt dagsetningum þegar þessar aðferðir verða birtar.
- 2) Í Evrópustaðli 228 eru einnig settar gæðaforskriftir fyrir bensín og í Evrópustaðli 590 fyrir dísileldsneyti til þess að tryggja góðan árangur af notkun þessara vara. Staðlasamtök Evrópu uppfærðu nýlega þessa staðla og samþykktu þá 29. október 1999 og prófunaraðferðirnar fyrir sumar gæðafæribreyturnar, sem eru einnig hluti af umhverfisstærðunum í I. til IV. viðauka við tilskipun 98/70/EB, hafa einnig verið uppfærðar eða þeim hefur verið breytt í samræmi við tækniframfarir. Prófunaraðferðirnar í I. til IV. viðauka skulu samræmast aðferðunum í Evrópustaðli 228 og 590 til að auðvelda framkvæmd tilskipunarinnar og til að tryggja að hún verði löguð að tækniframförum.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem sett var á laggirnar í samræmi við 10. gr., meðal annars til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að laga tilskipun 98/70/EB að tækniframförum.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 287, 14.11.2000, bls. 46, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 91/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 4.

(1) Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.

I. VIÐAUKI

UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ RAFKVEIKJUHREYFLI

Tegund: **Bensín**

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Prófunaroktantala		95	—	EN 25164	1993
Hreyfilsoktantala		85	—	EB 25163	1993
Gufuþrýstingur, að sumri ⁽²⁾	kPa	—	60,0	prEN-13016-1 (DVPE)	1997
Eiming			—	prEN-ISO 3405	1998
— uppgufun við 100 °C	% v/v	46,0			
— uppgufun við 150 °C	% v/v	75,0	—		
Vetniskolefnisgreining:	% v/v				
— ólefín ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾		—	18,0 ⁽⁶⁾	ASTM D1319	1995
— arómatísk efni ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾		—	42,0	ASTM D1319	1995
— bensen ⁽⁷⁾		—	1,0	EN 12177 EN 238	1998 1996
Súrefnisinnihald ⁽⁸⁾	% m/m	—	2,7	EN 1601 prEN 13132	1997 1998
Súrefnissambönd ⁽⁹⁾				EN 1601 prEN 13132	1997 1998
— Metanól, bæta þarf við stöðgurum	% v/v	—	3		
— Etanól, stöðgarar eru ef til vill nauðsynlegir	% v/v	—	5		
— Ísóprópýlalkóhól	% v/v	—	10		
— Tert-bútýlalkóhól	% v/v	—	7		
— Ísobútýlalkóhól	% v/v	—	10		
— Etrar með 5 eða fleiri kolefnisfrumeindir í hverri sameind	% v/v	—	15		
Önnur súrefnissambönd ⁽⁹⁾	% v/v	—	10		
Brennisteinsinnihald ⁽¹⁰⁾	mg/kg	—	150	EN ISO 14596 EN ISO 8754 EN 24260	1998 1995 1994
Blýinnihald	g/l	—	0,005	EN 237	1996

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samannburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

⁽²⁾ Sumartímabilið skal hefjast eigi síðar en 1. maí og eigi ljúka fyrr en 30. september. Í aðildarríkjum, þar sem heimskaufloftslag ríkir, skal sumartímabilið hefjast eigi síðar en 1. júní og eigi ljúka fyrr en 31. ágúst og gufuþrýstingurinn skal takmarkast við 70 kPa.

⁽³⁾ Magn súrefnissambanda skal ákvarðað til að unnt sé að koma við leiðréttingum samkvæmt ákvæði 13.2 í ASTM D 1319:1995.

⁽⁴⁾ Þegar etýltertbutýltri er í sýninu skal ákvarða arómatíska svæðið út frá bleikbrúna hringnum sem er neðan við rauða hringinn sem venjulega er stuðst við þegar etýltertbutýltri er ekki í sýninu. Unnt er að ákvarða hvort etýltertbutýltri er í sýninu með greiningunni sem lýst er í 3. neðanmálsgrein.

⁽⁵⁾ Í þessu skyni er notaður staðallinn ASTM D 1319:1995 án valfrjálsa þrepsins þar sem pentansvipting fer fram. Af þeim sökum gilda ekki ákvæði 6.1, 10.1 og 14.1.1.

⁽⁶⁾ Að undanskildu venjulegu blýlausu bensíni (hreyfilsoktantala að lágmarki 81 og prófunaroktantala að lágmarki 91) þar sem ólefínmagnnið er að hámarki 21% miðað við rúmmál. Þessi mörk skulu ekki koma í veg fyrir að annars konar blýlaust bensín með lægri oktantölu en sett er fram í þessum viðauka sé innleitt á markað í aðildarríki.

⁽⁷⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN 12177:1998.

⁽⁸⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN 1601:1997.

⁽⁹⁾ Önnur eingild alkóhól með lokaemingarmark ekki hærra en lokaemingarmarkið sem mælt er fyrir um í innlendum forskriftum eða, þar sem þær eru ekki til, í iðnaðarforskriftum fyrir vélaldsneyti.

⁽¹⁰⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN ISO 14596:1998.

II. VIÐAUKI

**UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ
ÞJÖPPUNARKVEIKJUHYFILI**

Tegund: Dísileldsneyti

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Setantala		51,0	—	EN ISO 5165	1998
Eðlismassi við 15 °C ⁽²⁾	kg/m ³	—	845	EN ISO 3675 EB ISO 12185	1998 1996
Eiming:					
— 95% mark	°C	—	360	prEN-ISO 3405	1998
Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni ⁽³⁾	% m/m	—	11	IP 391	1995
Brennisteinsinnihald ⁽⁴⁾	mg/kg	—	350	EN ISO 14596 EN ISO 8754 EN 24260	1998 1995 1994

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 „*Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test*“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

⁽²⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN ISO 3675:1998.

⁽³⁾ Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni eru skilgreind sem heildarmagn arómatískra vetniskolefna að frádregnu magni einarómatískra vetniskolefna, magnið í báðum tilvikum ákvarðað samkvæmt IP 391.

⁽⁴⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN ISO 14596:1998.

III. VIÐAUKI

UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ RAFKVEIKJUHEYFLI

Tegund: **Bensín**

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Prófunaroktantala		95		EN 25164	1993
Hreyfilsoktantala		85		EN 25163	1993
Gufuþrýstingur, að sumri	kPa	—		prEN 13016-1 (DVPE)	1997
Eiming	% v/v			prEN ISO 3405	1988
— uppgufun við 100 °C		—	—		
— uppgufun við 150 °C		—	—		
Vetniskolefnisgreining:					
— ólefin ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	% v/v	—		ASTM D1319	1995
— arómatísk efni ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	% v/v	—	35,0	ASTM D1319	1995
— bensen ⁽⁵⁾	% v/v	—		EN 12177	1995
				EN 238	1996
Súrefnisinnihald ⁽⁶⁾	% m/m	—		EN 1601	1997
				prEN ISO 13132	1998
Brennisteinsinnihald ⁽⁷⁾	mg/kg		50	prEN ISO/14596	1998
		—		EN ISO 8754	1995
				EN 24260	1994
Blýinnihald	g/l	—		EN 237	1996

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 „*Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test*“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

⁽²⁾ Magn súrefnissambanda skal ákvarðað til að unnt sé að koma við leiðréttingum samkvæmt ákvæði 13.2 í ASTM D 1319:1995.

⁽³⁾ Þegar etýltertbútýletri er í sýninu skal ákvarða arómatíska svæðið út frá bleikbrúna hringnum sem er neðan við rauða hringinn sem venjulega er stuðst við þegar etýltertbútýletri er ekki í sýninu. Unnt er að ákvarða hvort etýltertbútýletri er í sýninu með greiningunni sem lýst er í 2. neðanmálsgrein.

⁽⁴⁾ Í þessu skyni er notaður staðallinn ASTM D 1319:1995 án valfrjálsa þrepsins þar sem pentansvipting fer fram. Af þeim sökum gilda ekki ákvæði 6.1, 10.1 og 14.1.

⁽⁵⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN 12177:1998.

⁽⁶⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN 1601:1997.

⁽⁷⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN ISO 14596:1998.

IV. VIÐAUKI

**UMHVERFISFORSKRIFTIR FYRIR ELDSNEYTI TIL NOTKUNAR Í ÖKUTÆKJUM MEÐ
ÞJÖPPUNARKVEIKJUHYFNI**

Tegund: Díseldsneyti

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófun	
		Lágmark	Hámark	Aðferð	Birting
Setantala			—	EN ISO 5165	1998
Eðlismassi við 15 °C ⁽²⁾	kg/m ³		—	EN ISO 3675 EN ISO 12185	1998 1996
Eiming:					
— 95% mark	°C	—		prEN ISO 3405	1998
Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni ⁽³⁾	% m/m	—		IP 391	1995
Brennisteinsinnihald ⁽⁴⁾	mg/kg	—	50	EN ISO 14596 EN ISO 8754 EN 24260	1998 1995 1994

⁽¹⁾ Gildin, sem vísað er til í forskriftinni, eru „raungildi“. Við ákvörðun á markgildum þeirra hafa verið notuð heiti úr staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 „*Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test*“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli (R = samanburðarnákvæmni). Túlka skal niðurstöður úr einstökum mælingum á grundvelli viðmiðana sem lýst er í staðli Alþjóðlegu staðlastofnunarinnar (ISO) 4259 (gefinn út 1995).

⁽²⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN ISO 3675:1998.

⁽³⁾ Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni eru skilgreind sem heildarmagn arómatískra vetniskolefna að frádregnu magni einarómatískra vetniskolefna, magnið í báðum tilvikum ákvarðað samkvæmt IP 391.

⁽⁴⁾ Komi ágreiningur upp skal nota EN ISO 14596:1998.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2870/2000

2002/EES/16/05

frá 19. desember 2000

um tilvísunaraðferðir bandalagsins fyrir greiningu brenndra drykkja(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1576/89 frá 29. maí 1989 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 8. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 8. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1576/89 er kveðið á um samþykkt aðferða sem nota skal við greiningu brenndra drykkja. Nota skal tilvísunaraðferðir til að tryggja að farið sé að reglugerð (EBE) nr. 1576/89 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1014/90 frá 24. apríl 1990 um ítarlegar framkvæmdarreglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2140/98 ⁽³⁾, þegar hvers kyns opinbert eftirlit fer fram eða ef um ágreining er að ræða.
- 2) Gagnlegt væri að við samþykkt og lýsingu tilvísunargreiningaraðferða bandalagsins væri, að svo miklu leyti sem unnt er, stuðst við almennt viðurkenndar aðferðir.
- 3) Svo að tillit sé tekið til framfara í vísindum og til mismunandi búnaðar opinberra rannsóknastofa skal notkun aðferða, sem byggjast á reglum um mælingar, öðrum en tilvísunaraðferðunum sem lýst er í viðaukanum við þessa reglugerð, leyfð á ábyrgð yfirmanns rannsóknastofunnar, að því tilskildu að aðferðirnar tryggji viðunandi niðurstöður og séu í samræmi við viðmiðanirnar, sem settar eru í viðaukanum við tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits ⁽⁴⁾, og að hægt sé að sýna fram á að með þessum aðferðum sé nákvæmni, endurtekningarnákvæmni og samanburðarnákvæmni niðurstaðnanna innan þeirra marka sem fást við notkun tilvísunaraðferðanna sem lýst er í þessari reglugerð. Sé þessum skilyrðum fullnægt skal leyfa notkun annarra greiningaraðferða. Þó er mikils um vert að tilgreina að þegar um ágreining er að ræða er ekki heimilt að aðrar aðferðir komi í stað tilvísunaraðferða.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit framkvæmdanefndarinnar um brennda drykki.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tilvísunaraðferðir bandalagsins fyrir greiningu brenndra drykkja til að tryggja að farið sé að reglugerð (EBE) nr. 1576/89 og reglugerð (EBE) nr. 1014/90:

- þegar hvers kyns opinbert eftirlit fer fram, eða
- ef um ágreining er að ræða,

skulu vera þær sem settar eru fram í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Þrátt fyrir fyrsta undirlið 1. gr. skal notkun annarra greiningaraðferða leyfð á ábyrgð yfirmanns rannsóknastofu, að þeim skilyrðum uppfylltum að nákvæmni og samkvæmni (endurtekningarnákvæmni og samanburðarnákvæmni) aðferðanna sé að minnsta kosti samsvarandi viðeigandi tilvísunargreiningaraðferðum sem settar eru fram í viðaukanum.

3. gr.

Þegar ekki er kveðið á um tilvísunargreiningaraðferðir til staðfestingar á tilvist og mælingu efna sem tiltekinn brenndur drykkur inniheldur skulu eftirfarandi aðferðir notaðar:

- a) greiningaraðferðir sem eru fullgiltar samkvæmt alþjóðlega viðurkenndum reglum og eru nánar tiltekið í samræmi við viðmiðanirnar sem settar eru í viðaukanum við tilskipun 85/591/EBE;
- b) greiningaraðferðir sem eru í samræmi við samþykktu staðla Alþjóðlegu staðlasamtakanna (ISO);
- c) greiningaraðferðir sem eru viðurkenndar á aðalfundi Alþjóðavínskrifstofunnar (OIV) og birtar á vegum hennar;
- d) ef aðferð, sem getið er í a), b) eða c), er ekki notuð þá, af ástæðum er varða nákvæmni, endurtekningarnákvæmni og samanburðarnákvæmni:

- greiningaraðferð viðurkennd af hlutaðeigandi aðildarríki,

- allar aðrar viðeigandi greiningaraðferðir ef nauðsyn ber til.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 333, 29.12.2000, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 92/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 160, 12.6.1989, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 105, 25.4.1990, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 270, 7.10.1998, bls. 9.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

4. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „endurtekningarnákvæmnismörk“: það gildi þar sem með 95% líkum má gera ráð fyrir því að tölulegur mismunur liggi að því er varðar niðurstöður tveggja mælinga sem fara fram við sömu skilyrði og með stuttu millibili (sami einstaklingur, sami búnaður, sama rannsóknastofa) {ISO 3534-1};
- b) „samanburðarnákvæmnismörk“: það gildi þar sem með 95% líkum má gera ráð fyrir því að tölulegur mismunur liggi að því er varðar niðurstöður tveggja mælinga sem

fara fram við mismunandi skilyrði (mismunandi einstaklingar, mismunandi búnaður, mismunandi rannsóknastofur) {ISO 3534-1};

- c) „nákvæmni“: mælikvarði á það hversu nálægt viðurkenndu viðmiðunargildi niðurstaða úr prófun er {ISO 3534-1}.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2001.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. desember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

LÝSING Á TILVÍSUNARGREININGARAÐFERÐUM

- I. Ákvörðun alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál
 - I. viðbætur: Tilreiðsla eimis
 - II. viðbætur: Mæling á þéttleika eimis
 - Aðferð A = mælingar með vökvavog (pycnometry)
 - Aðferð B = rafræn mæling á þéttleika
 - Aðferð C = mæling á þéttleika með flotvog (hydrostatic balance)
 - II. Ákvörðun heildarmagns þurrefnis með þyngdarmælingu
 - III. Ákvörðun rokgjarnra efna og metanóls
 - III.1. Almennar athugasemdir
 - III.2. Rokgjörn fylgiefni (congeners): aldehýð, hærri alkóhól, etýlasetat og metanól (gasgreining)
 - III.3. Rokgjarnar sýrur (p.m.)
 - IV. Blásýra (p.m.)
 - V. Anetól (p.m.)
 - VI. Glýsyrrisínsýra (p.m.)
 - VII. Kalkon (p.m.)
 - VIII. Heildarsýkrur (p.m.)
 - IX. Eggjarauða (p.m.)
-

I. ÁKVÖRÐUN ALKÓHÓLSTYRKLEIKA BRENNDRA DRYKKJA MIÐAÐ VIÐ RÚMMÁL

Inngangur

Tilvísunaraðferðin tekur til tveggja viðbæta:

I. viðbætur: Tilreiðsla eimis

II. viðbætur: Mæling á þéttleika eimis

1. Gildissvið

Aðferðin hentar við ákvörðun á raunverulegum alkóhólstyrkleika brenndra drykkja miðað við rúmmál.

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696:1987: Water for analytical laboratory use (Vatn til notkunar við greiningu á rannsóknarstofum) – Forskriftir og prófunaraðferðir.

3. Hugtök og skilgreiningar

3.1. Viðmiðunarhitastig:

Viðmiðunarhitastig við ákvörðun alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál, þéttleika og eðlisþyngd brenndra drykkja er 20 °C.

Athugasemd 1: Hugtakið „við t °C“ skal einungis nota um mælingar (á þéttleika eða alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál) sem gerðar eru við annað hitastig en viðmiðunarhitastigið 20 °C.

3.2. Þéttleiki:

Þéttleikinn er massi á rúmmálseiningu brenndra drykkja í lofttæmi við 20 °C. Hann er gefinn upp í kílógrömmum á rúmmetra og táknadur með $J_{20^{\circ}\text{C}}$ eða J_{20} .

3.3. Eðlisþyngd:

Eðlisþyngdin er hlutfallið milli þéttleika brenndra drykkja við 20 °C og vatns við sama hitastig, gefið upp sem tugabrot. Hún er gefin til kynna með táknu $d_{20^{\circ}\text{C}/20^{\circ}\text{C}}$ eða $d_{20/20}$, eða eingöngu sem d ef ekki er nein hætt á að það valdi ruglingi. Breytuna, sem mæld var, skal tilgreina á greiningarvottorðinu með ofangreindum táknum einungis.

Athugasemd 2: Mögulegt er að finna eðlisþyngdina út frá þéttleikanum J_{20} við 20 °C:

$$J_{20} = 998,203 \times d_{20/20} \text{ eða } d_{20/20} = J_{20}/998,203$$

þar sem 998,203 er þéttleiki vatns við 20 °C.

3.4. Raunverulegur alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál:

Raunverulegur alkóhólstyrkleiki brenndra drykkja miðað við rúmmál er jafn fjölda lítra etýlalkóhóls í 100 l af blöndu vatns og alkóhóls sem hefur sama þéttleika og alkóhólið eða brenndi drykkurinn eftir eimingu. Viðmiðunargildi fyrir alkóhólstyrkleika, miðað við rúmmál (% vol) við 20 °C á móti þéttleika við 20 °C fyrir mismunandi blöndur vatns og alkóhóls sem nota skal, eru þau sem gefin eru upp í alþjóðlegu töflunni sem Alþjóðlegu lögmælifræðisamtökin samþykktu í tilmælum nr. 22.

Almenna jafnan fyrir alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál og þéttleika blöndu vatns og alkóhóls við tiltekið hitastig er sett fram á blaðsíðu 40 í 3. kafla „Alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál“ í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2676/90 (Stjtið. EB L 272, 3.10.1990, bls. 1) eða í handbók Alþjóðavínskrifstofunnar um greiningaraðferðir (1994) (bls. 17).

Athugasemd 3: Þegar um líkjöra er að ræða, en mjög erfitt er að mæla rúmmál þeirra nákvæmlega, verður að vigta sýnið og alkóhólstyrkleikinn er fyrst reiknaður út frá massa.

Breytingaformúla:

$$\text{alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál (\% vol)} = \frac{\text{ASM (\% massi)} \times P_{20} \text{ (sýni)}}{P_{20} \text{ (alkóhól)}}$$

þar sem ASM = alkóhólstyrkleiki miðað við massa,

$$J_{20} \text{ (alkóhól)} = 789,24 \text{ kg/m}^3$$

4. Meginregla

Að eimingu lokinni er alkóhólstyrkleiki eimisins miðað við rúmmál ákvarðaður með mælingu með vökvavog, rafrænni mælingu á þéttleika, eða mælingu á þéttleika með flotvog.

I. VIÐBÆTUR: TILREIÐSLA EIMIS

1. **Gildissvið**

Aðferðin hentar við tilreiðslu eimis sem nota á til að ákvarða raunverulegan alkóhólstyrkleika brenndra drykkja miðað við rúmmál.

2. **Meginregla**

Drykkirnir eru eimaðir til þess að aðskilja etýlalkóhól og önnur rok gjörn sambönd frá útdráttarefninu (efni sem eimast ekki).

3. **Prófunarefni og efni**

3.1. Suðuvári.

3.2. Óblandað, froðueyðandi fleyti (fyrir rjómalíkjöra).

4. **Tæki og búnaður**

Venjulegur rannsóknastofubúnaður og einkum eftirfarandi:

4.1. Vatnsbað sem hægt er að halda við 10 °C til 15 °C.

Vatnsbað sem hægt er að halda við 20 °C ($\pm 0,2$ °C).

4.2. Mæliflöskur af flokki A, 100 ml, sem hefur verið fullgilt að 0,1%, og 200 ml sem hefur verið fullgilt að 0,15%.

4.3. Eimingarbúnaður:

4.3.1. Almennar kröfur

Eimingarbúnaðurinn verður að fara að eftirfarandi forskriftum:

- samskeyti skulu ekki vera fleiri en svo að tryggt sé að kerfið leki ekki,
- búnaður sem kemur í veg fyrir að gufan dragi sjóðandi vökvann með sér og jafnar eimingarhraða alkóhólríkrar gufu,
- þétting alkóhólgufunnar skal vera hröð og algjör,
- fyrstu eimingarþáttunum skal safnað í vatnskenndan miðil.

Varmagjafinn skal dreifa varmanum þannig að ekki verði hitavaldandi hvörf í útdráttarefninu.

4.3.2. Mynd 1 sýnir dæmi um heppilegan eimingarbúnað en hann inniheldur eftirfarandi hluta:

- eins lítra flaska með kúptum botni og slípuðum samskeytum,
- a.m.k. 20 cm langt eimingarrör (t.d. Vigreux-súla),
- hnétengi með um það bil 10 cm löngum, sléttum eimsvala (af West-gerð) sem komið er fyrir lóðrétt,
- 40 cm langur kælispirall,
- útdregið glerrör sem leiðir eimið niður á botn kvarðaðrar söfnunarflösku sem inniheldur örlítið vatn.

Athugasemd: búnaðurinn sem lýst er hér að ofan er ætlaður fyrir sýni sem er a.m.k. 200 ml. Engu að síður er hægt að eima minna sýni (100 ml) með því að nota minni eimingarflösku, að því tilskildu að notaður sé dropavari eða annar búnaður til að koma í veg fyrir að gufan dragi með sér sjóðandi vökva.

5. **Geymsla prófunarsýna**

Sýni eru geymd við stofuhita áður en greining fer fram.

6. **Framkvæmd**

Athugasemd:

Eiming getur einnig farið fram samkvæmt aðferðinni sem Alþjóðasamtökin um hreina og hagnýta efnafræði (IUPAC) birtu (1968).

6.1. Sannprófun eimingarbúnaðarins.

Búnaðurinn verður að vera hæfur til eftirfarandi nota:

Eiming 200 ml vatns- og alkóhóllausnar með þekktum styrk nálægt 50% af rúmmáli má ekki valda meiri rýrnun á alkóhóli en sem nemur 0,1% miðað við rúmmál.

- 6.2. Brenndir drykkir með alkóhólstyrkleika undir 50% miðað við rúmmál.
- Hellið 200 ml af brennda drykknum yfir í mæliflösku.
- Skráðið hitastig þessa vökva eða haldið honum við staðalhitastig (20 °C).
- Hellið sýninu í flösku með kúptum botni sem tilheyrir eimingarbúnaðinum og skolið mæliflöskuna þrisvar sinnum með um það bil 20 ml af eimuðu vatni. Hellið skolvökvanum saman við innihald eimingarflöskunnar.
- Athugasemd: Þessi 60 ml þynning er nægileg fyrir brennda drykki sem innihalda minna en 250 g af þurrum kjarna á lítra. Til að forðast hitasundrun verður rúmmál skolvatns að vera að minnsta kosti 70 ml ef styrkur þurrefnis er 300 g/l, 85 ml fyrir 400 g/l þurrefnis, og 100 ml fyrir 500 g/l þurrefnis (sumir ávaxta- og rjómalíkjörar). Rúmmálið skal lagað hlutfallslega að mismunandi sýnisrúmmáli.
- Bætið við fáeinum kornum af suðuvara (3.1) (og froðueyði fyrir rjómalíkjöra).
- Hellið 20 ml af eimuðu vatni í upphaflegu 200 ml mæliflöskuna sem skal nota til að geyma eimið í. Mæliflöskunni skal síðan komið fyrir í köldu vatnsbaði (4.1) (við 10–15 °C fyrir brennda drykki sem eru bragðbættir með anísfræjum).
- Við eiminguna ber að forðast að gufan dragi með sér sjóðandi vökva og að kolun verði og hrista skal innihald flöskunnar öðru hverju. Eima skal þar til eimaði vökvinn er örfáum millímetrum undir kvarðamerki mæliflöskunnar.
- Þegar hitastig eimisins hefur náð upphafshitastigi vökvans $\pm 0,5$ °C er eimuðu vatni hellt í upp að merkinu og hrært vel.
- Þetta eimi er notað við ákvörðun alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál (II. viðbætur).
- 6.3. Brenndir drykkir með alkóhólstyrkleika yfir 50% miðað við rúmmál.
- Hellið 100 ml af brennda drykknum yfir í 100 ml mæliflösku og hellið yfir í flösku með kúptum botni sem tilheyrir eimingarbúnaðinum.
- Skolið mæliflöskuna nokkrum sinnum með eimuðu vatni og bætið skolvatninu við innihald eimingarflöskunnar með kúpta botninum. Notið svo mikið vatn að innihald flöskunnar verði um það bil 230 ml.
- Hellið 20 ml af eimuðu vatni í 200 ml mæliflösku sem skal nota til að geyma eimið í. Mæliflöskunni skal síðan komið fyrir í köldu vatnsbaði (4.1) (við 10–15 °C fyrir brennda drykki sem eru bragðbættir með anísfræjum).
- Eimið þangað til eimaði vökvinn er örfáum millímetrum undir kvarðamerki 200 ml mæliflöskunnar og hristið innihaldið öðru hverju á meðan.
- Þegar hitastig eimisins hefur náð upphafshitastigi vökvans $\pm 0,5$ °C er eimuðu vatni hellt í upp að merkinu og hrært vel.
- Þetta eimi er notað við ákvörðun alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál (II. viðbætur).
- Athugasemd: Alkóhólstyrkleiki brennda drykkjarins miðað við rúmmál er tvöfaldur alkóhólstyrkleiki eimisins.

II. VIÐBÆTUR: MÆLING Á ÞÉTTLEIKA EIMIS

AÐFERÐ A: ÁKVÖRÐUN RAUNVERULEGS ALKÓHÓLSTYRKLEIKA BRENNDRA DRYKKJA MIÐAÐ VIÐ RÚMMÁL — MÆLINGAR MEÐ VÖKVAVOG

A.1. **Meginregla**

Alkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál er ákvarðaður út frá þéttleika eimisins sem mældur er með vökvavog.

A.2. **Prófunarefni og efni**

Ef annað er ekki tekið fram skal í greiningu aðeins nota prófunarefni með hreinleika sem er viðurkenndur til greiningar og vatn sem er að minnsta kosti af hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint samkvæmt ISO 3696:1987.

A.2.1. Natríumklóríðlausn (2% massi miðað við rúmmál)

Tilreiðið 1 lítra með því að vigta 20 g af natríumklóríði og leysa þau upp í vatni þannig að lokarúmmálið verði 1 lítri.

A.3. **Tæki og búnaður**

Venjulegur rannsóknastofubúnaður og einkum eftirfarandi:

A.3.1. Fínvog með 0,1 mg nákvæmni.

A.3.2. Hitamælir með samskeytum úr slípuðu gleri, kvarðaður í tíundu hlutum úr gráðu frá 10 til 30 °C. Hitamælirinn skal vera fullgiltur eða borinn saman við fullgiltan hitamæli.

A.3.3. Vökvavog úr pýrexgleri með um það bil 100 ml rúmmáli ásamt hitamæli úr slípuðu gleri sem má fjarlægja (A.3.2). Á vökvavoginni skal vera hliðarrör, 25 mm langt og með 1 mm (hámark) innanmál, sem endar í keilulaga, slípuðum samskeytum. Ef við á má nota aðrar vökvavogir sem lýst er í ISO 3507, t.d. 50 ml vökvavog.

A.3.4. Töruflaska með sama ytra rúmmáli (± 1 ml) og vökvavogin og með massa sem er jafn massa vökvavogarinnar þegar hún hefur verið fyllt með vökva með þéttleikanum 1,01 (natríumklóríðlausn samkvæmt A.2.1).

A.3.5. Hitaeinangruð hlíf sem fellur nákvæmlega að vökvavoginni.

1. athugasemd: Aðferðin við að ákvarða þéttleika brenndra drykkja í lofttæmi krefst notkunar tveggja skála vogar, vökvavogar og töruflösku með sama ytra rúmmáli til að jafna út áhrif sem stafa af hugsanlegum lyftikrafti lofts á tilteknu augnabliki. Þessa einföldu aðferð má einnig nota með einnar skálar vog, að því tilskildu að töruflaskan sé vigtuð aftur til að fylgjast með hugsanlegum breytingum á lyftikrafti lofts.

A.4. **Framkvæmd**

Athugasemdir:

Eftirfarandi er lýsing á aðferð þar sem 100 ml vökvavog er notuð við ákvörðun á alkóhólstyrkleika en þannig fæst mesta nákvæmni. Þó er hægt að nota minni vökvavog, til dæmis 50 ml.

A.4.1. Kvörðun vökvavogarinnar

Vökvavogin er kvörðuð með því að ákvarða eftirfarandi færíbreytur:

- ' töru tómrar vökvavogar,
- ' rúmmál vökvavogarinnar við 20 °C,
- ' massa vökvavogarinnar við 20 °C þegar hún er full af vatni.

A.4.1.1. Kvörðun með einnar skálar vog:

Ákvarða þarf:

- ' massa vökvavogarinnar (P) þegar hún er hrein og þurr,
- ' massa vökvavogarinnar við t °C þegar hún er full af vatni (P1),
- ' massa töruflöskunnar (T0).

A.4.1.1.1. Vigtið hreina, þurra vökvavogina (P).

A.4.1.1.2. Fyllið vökvavogina varlega með eimuðu vatni sem er við umhverfishita og komið hitamælinum fyrir.

Þurrkið vökvavogina varlega og setjið hana í hitaeinangruðu hlífina. Blandið innihaldinu með því að hvolfa ílátinu nokkrum sinnum þar til aflestur af hitamælinum er orðinn stöðugur.

Komið vökvavoginni þannig fyrir að hún standist á við efri brún hliðarrörsins. Lesið hitastigið t °C nákvæmlega og leiðréttið ónákvæmni í hitakvarðanum ef nauðsyn ber til.

Vigtið vatnsfyllta vökvavogina (P1).

A.4.1.1.3. Vigtið töruflöskuna (T0).

A.4.1.1.4. Útreikningur

· Tara tómrar vökvavogar = $P - m$

þar sem m er massi lofts í vökvavoginni.

$$m = 0,0012 \times (P1 - P)$$

2. athugasemd: 0,0012 er þéttleiki þurrs lofts við 20 °C við þrýstinginn 760 mm Hg

· Rúmmál vökvavogarinnar við 20 °C:

$$V_{20\text{ °C}} = [P1 - (P - m)] \times F_{v,1}$$

þar sem F_v er stuðullinn fyrir hitastig t °C tekinn úr töflu I í 1. kafla „Þéttleiki og eðlisþyngd“ í viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 2676/90 (bls. 10).

$V_{20\text{ °C}}$ skal vera þekkt með nákvæmninni 0,001 ml.

· Massi vatns í vökvavoginni við 20 °C:

$$M_{20\text{ °C}} = V_{20\text{ °C}} \times 0,998203$$

þar sem 0,998203 er þéttleiki vatns við 20 °C.

3. athugasemd: Ef nauðsyn krefur má nota gildið 0,99715 fyrir þéttleika í lofti og reikna alkóhólstyrkleikann út miðað við samsvarandi þéttleika í lofti samkvæmt töflum tolla- og skattayfirvalda í Breska konungsríkinu (HM Customs and Excise tables in air).

A.4.1.2. Kvörðun með tveggja skála vog:

A.4.1.2.1. Setjið töruflöskuna á vinstri skálina og hreina, þurra vökvavogina með söfnunartappa á hægri skálina. Finnið jafnvægið með því að setja lóð þeim megin sem vökvavogin er: p grömm.

A.4.1.2.2. Fyllið vökvavogina varlega með eimuðu vatni sem er við umhverfishita og komið hitamælinum fyrir; þurrkið vökvavogina varlega og setjið hana í hitaeinangruðu hlífina; blandið innihaldið með því að hvolfa ílátinu nokkrum sinnum þar til aflestur hitamælisins er orðinn stöðugur.

Látið vökvavogina standast nákvæmlega á við efri brún hliðarrörsins. Hreinsið hliðarrörið, setjið söfnunartappann í; lesið hitastigið t °C nákvæmlega og leiðréttið ónákvæmni í hitakvarðanum ef nauðsyn ber til.

Vigtið vatnsfyllta vökvavogina og er p' sú þyngd í grömmum sem þarf til að ná fram jafnvægi.

A.4.1.2.3. Útreikningur

· Tara tómrar vökvavogar = $p + m$

þar sem m er massi lofts í vökvavoginni.

$$m = 0,0012 \times (p - p')$$

· Rúmmál vökvavogarinnar við 20 °C:

$$V_{20\text{ °C}} = (p + m - p') \times F_{v,1}$$

þar sem F_v er stuðullinn fyrir hitastig t °C tekinn úr töflu I í 1. kafla „Þéttleiki og eðlisþyngd“ í viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 2676/90 (bls. 10).

$V_{20\text{ °C}}$ skal vera þekkt með nákvæmninni 0,001 ml.

· Massi vatns í vökvavoginni við 20 °C:

$$M_{20\text{ °C}} = V_{20\text{ °C}} \times 0,998203$$

þar sem 0,998203 er þéttleiki vatns við 20 °C.

A.4.2. Ákvörðun alkóhólstyrkleika í prófunarsýni

A.4.2.1. Með einnar skálar vog.

A.4.2.1.1. Vigtið töruflöskuna og er þýngd hennar T1.

A.4.2.1.2. Vigtið vökvavogina með tilreidda eiminu (sjá I. viðbæti) og er P2 þýngd hennar við t °C.

A.4.2.1.3. Útreikningur

$$— dT = T1 - T0$$

$$— \text{Massi tómrrar vökvavogar við mælingu} \\ = P - m + dT$$

$$— \text{Massi vökvans í vökvavoginni við t °C} \\ = P2 - (P - m + dT)$$

$$— \text{Þéttleiki við t °C í g/ml}$$

$$— \rho_{t\text{ °C}} = [P2 - (P - m + dT)] / V_{20\text{ °C}}$$

· Gefið þéttleikann við t °C upp í kílógrömmum á m³ með því að margfalda $\rho_{t\text{ °C}}$ með 1 000 og þetta gildi er táknað sem $\rho_{t\text{ °C}}$.

· Leiðréttið $\rho_{t\text{ °C}}$ að 20 með hjálp taflna um þéttleika $\rho_{t\text{ °C}}$ fyrir blöndur vatns og alkóhóls (tafla II í II. viðbæti við handbók Alþjóðavínskrifstofunnar um greiningaraðferðir (1994), bls. 17-29).

Í töflunni skal finna lárétta línu sem samsvarar hitastigi T í heilum gráðum beint fyrir neðan t °C, minnsta þéttleika fyrir ofan $\rho_{t\text{ °C}}$. Notið töflumismuninn sem er fyrir neðan þann þéttleika til að reikna út þéttleika $\rho_{t\text{ °C}}$ fyrir brennda drykkinn við það hitastig T í heilum gráðum.

· Reiknið út mismuninn milli þéttleika $\rho_{t\text{ °C}}$ í töflunni beint fyrir ofan $\rho_{t\text{ °C}}$ og reiknaðs þéttleika $\rho_{t\text{ °C}}$ með því að styðjast við línu þar sem hitastigið stendur á heilli tölu. Deilið í mismuninn með töflumismuninum sem er til hægri frá þéttleika $\rho_{t\text{ °C}}$. Stuðullinn myndar aukastafshluta alkóhólstyrkleikans en heiltölu alkóhólstyrkleikans er að finna efst í dálknum þar sem þéttleikinn $\rho_{t\text{ °C}}$ er skráður (Dt, alkóhólstyrkleikinn).

4. athugasemd: Einnig má setja vökvavogina í vatnsbað sem haldið er við 20 °C (± 0,2 °C) meðan fyllt er upp að merkinu.

A.4.2.1.4. Niðurstaða

Út frá þéttleikanum ρ_{20} reiknast raunverulegur alkóhólstyrkleiki út frá alkóhólstyrkleikatöflunum hér fyrir neðan:

Taflan, sem sýnir gildi alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál (% rúmmáls) við 20 °C sem fall af þéttleika vatns- og alkóhólblandna við 20 °C, er alþjóðlega taflan sem Alþjóðlegu lögmælifræðisamtökin samþykktu í tilmælum sínum nr. 22.

A.4.2.2. Með tveggja skála vog

A.4.2.2.1. Vigtið vökvavogina með tilreidda eiminu (sjá I. hluta) og er p" massi við t °C.

A.4.2.2.2. Útreikningur

$$— \text{Massi vökvans í vökvavoginni við t °C} \\ = p + m - p''$$

$$— \text{Þéttleiki við t °C í g/ml} \\ \rho_{t\text{ °C}} = (p + m - p'') / V_{20\text{ °C}}$$

· Sýnið þéttleikann við t °C í kílógrömmum á m³ og framkvæmið hitastigsleiðréttinguna til að reikna úr alkóhólstyrkleikann við 20 °C, eins og sýnt er hér að ofan fyrir einnar skálar vog.

A.5. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

A.5.1. Tölfræðilegar niðurstöður samanburðarrannsóknar rannsóknastofanna

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarrannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur [1] [2].

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram	1997
Fjöldi rannsóknastofa	20
Fjöldi sýna	6

Sýni	A	B	C	D	E	F
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	19	20	17	19	19	17
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	1	—	2	1	1	3
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	38	40	34	38	38	34
Meðalgildi (x̄) (% rúmmáls)	23,77	40,04	40,29	39,20	42,24	57,03
	26,51 (*)			42,93 (*)	45,73 (*)	63,03 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) (% rúmmáls)	0,106	0,176	0,072	0,103	0,171	0,190
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	0,42	0,44	0,18	0,25	0,39	0,32
Endurtekningarnákvæmismörk (r) (% rúmmáls)	0,30	0,49	0,20	0,29	0,48	0,53
Samanburðarnákvæmni (S _R) (% rúmmáls)	0,131	0,236	0,154	0,233	0,238	0,322
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	0,52	0,59	0,38	0,57	0,54	0,53
Samanburðarnákvæmismörk (R) (% rúmmáls)	0,37	0,66	0,43	0,65	0,67	0,90

Tegundir sýna

A Ávaxtalíkjör; tveir styrkleikar (*).

B Brandí; tvöfalt blindsýni.

C Viskí; tvöfalt blindsýni.

D Grappa; tveir styrkleikar (*).

E Ákavíti; tveir styrkleikar (*).

F Romm; tveir styrkleikar (*).

ADFERÐ B: ÁKVÖRÐUN Á RAUNVERULEGUM ALKÓHÓLSTYRKLEIKA BRENNDRA DRYKKJA MIÐAÐ VIÐ RÚMMÁL — RAFRÆN MÆLING Á ÞÉTTLEIKA (BYGGÐ Á MEÐSVEIFLUTÍÐNI SÝNIS Í SVEIFLUHÓLFÍ)

B.1. Meginregla

Þéttleiki vökvans er ákvarðaður með rafrænni mælingu á sveiflum í titrandi U-röri. Við mælinguna er sýninu bætt við kerfi sem sveiflast en sérstök sveiflutíðni þess breytist við þennan aukna massa.

B.2. Prófunarefni og efni

Ef annað er ekki tekið fram skal í greiningu aðeins nota prófunarefni með hreinleika sem er viðurkenndur til greiningar og vatn sem er að minnsta kosti af hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint samkvæmt ISO 3696:1987.

B.2.1. Aseton (CAS 666-52-4) eða hreint alkóhól.

B.2.2. Þurrt loft.

B.3. Tæki og búnaður

Venjulegur rannsóknastofubúnaður og einkum eftirfarandi:

B.3.1. Eðlisþyngdarmælir með stafrænum skjá

Rafrænn eðlisþyngdarmælir til slíkra mælinga verður að geta sýnt þéttleika í g/ml með allt að 5 aukastöfum

1. athugasemd: Eðlisþyngdarmælinum skal komið fyrir á fullkomlega stöðugri undirstöðu sem er varin gegn öllum titringi.

B.3.2. Stilling hitastigs

Mælingar eðlisþyngdarmælisins eru einungis gildar ef mælihólfið er tengt við innbyggðan hitastilli sem getur haldið stöðugu hitastigi $\pm 0,02$ °C.

2. athugasemd: Mjög mikilvægt er að hitastigið í mælihólfinu sé nákvæmlega stillt og fylgst sé með því, þar sem skekkja sem nemur 0,1 °C, getur leitt til frávika í þéttleika af stærðargráðunni 0,1 kg/m³.

B.3.3. Sýnasprautur eða sjálfvirkur sýnatakari.

B.4. Framkvæmd**B.4.1. Kvörðun eðlisþyngdarmælisins**

Tækið skal kvarðað í samræmi við leiðbeiningar framleiðanda þegar það er fyrst tekið í notkun. Það skal endurkvarðað reglulega og borið saman við fullgiltan viðmiðunarstaðal eða innri viðmiðunarlausn rannsóknastofu sem byggð er á fullgiltum viðmiðunarstaðli.

B.4.2. Ákvörðun á þéttleika sýnis**B.4.2.1. Hreinsið og þurrkið hólfið með asetoni eða vatnsfríu alkóhóli og þurru lofti sé þess krafist áður en mælingar hefjast. Skolið hólfið með sýninu.****B.4.2.2. Dælið sýninu inn í hólfið (notið sprautu eða sjálfvirkan sýnatakara) þannig að hólfið sé alveg fullt. Gangið úr skugga um að engar loftbólur myndist við áfyllinguna. Sýnið verður að vera einsleitt og má ekki innihalda neinar fastar agnir. Öll svifefni skal fjarlægja með síun áður en greining fer fram.****B.4.2.3. Þegar aflestur af mælinum er orðinn stöðugur skal skrá þéttleikann J_{20} eða alkóhólstyrkleikann sem eðlisþyngdarmælirinn sýnir.****B.4.3. Niðurstaða**

Út frá þéttleikanum J_{20} reiknast raunverulegur alkóhólstyrkleiki út frá alkóhólstyrkleikatöflunum hér fyrir neðan:

Taflan, sem sýnir gildi alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál (% rúmmáls) við 20 °C sem fall af þéttleika vatns- og alkóhólblandna við 20 °C, er alþjóðlega taflan sem Alþjóðlegu lögmælifræðisamtökin samþykktu í tilmælum sínum nr. 22.

B.5. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)**B.5.1. Tölfræðilegar niðurstöður úr samanburðarrannsókn rannsóknastofanna**

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarrannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur [1] [2].

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram	1997
Fjöldi rannsóknastofa	16
Fjöldi sýna	6

Sýni	A	B	C	D	E	F
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	11	13	15	16	14	13
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	2	3	1	—	1	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	22	26	30	32	28	26
Meðalgildi (x̄) (% rúmmáls)	23,81	40,12	40,35	39,27	42,39	56,99
	26,52 (*)			43,10 (*)	45,91 (*)	63,31 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S_r) (% rúmmáls)	0,044	0,046	0,027	0,079	0,172	0,144
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	0,17	0,12	0,07	0,19	0,39	0,24
Endurtekningarnákvæmismörk (r) (% rúmmáls)	0,12	0,13	0,08	0,22	0,48	0,40
Samanburðarnákvæmni (S_R) (% rúmmáls)	0,054	0,069	0,083	0,141	0,197	0,205
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	0,21	0,17	0,21	0,34	0,45	0,34
Samanburðarnákvæmismörk (R) (% rúmmáls)	0,15	0,19	0,23	0,40	0,55	0,58

Tegundir sýna

A Ávaxtalíkjör; tveir styrkleikar (*).

B Brandí; tvöfalt blindsýni.

C Viskí; tvöfalt blindsýni.

D Grappa; tveir styrkleikar (*).

E Ákavíti; tveir styrkleikar (*).

F Romm; tveir styrkleikar (*).

AÐFERÐ C: ÁKVÖRÐUN Á RAUNVERULEGUM ALKÓHÓLSTYRKLEIKA BRENNDRÁ DRYKKJA MIÐAÐ VIÐ RÚMMÁL – MÆLING Á ÞÉTTLEIKA MEÐ FLOTVOG

C.1. Meginregla

Alkóhólstyrkleika brenndra drykkja má ákvarða með mælingu á þéttleika þar sem notuð er flotvog sem byggist á lögmáli Arkimedesar en það byggist á því að hlutur, sem dýft er í vökva, léttist jafn mikið og sem nemur þyngd þess vökva sem hann ryður frá sér.

C.2. Prófunarefni og efni

Ef annað er ekki tekið fram skal í greiningu aðeins nota prófunarefni með hreinleika, sem er viðurkenndur til greiningar, og vatn sem er að minnsta kosti af hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint samkvæmt ISO 3696:1987.

C.2.1. Hreinsilausn fyrir flotholt (natríumhýdroxíð, 30% massi miðað við rúmmál)

Tilreiðið 100 ml með því að vigta 30 g af natríumhýdroxíði og þynna þau að kvarðamerkinu með 96% etanóli (miðað við rúmmál).

C.3. Tæki og búnaður

Venjulegur rannsóknastofubúnaður og einkum eftirfarandi:

C.3.1. Flotvog með einni skál og 1 mg næmi.

C.3.2. Floholt með að minnsta kosti 20 ml rúmmáli, sérstaklega aðlagð voginni, hengt í þráð sem má ekki vera meira en 0,1 mm að þvermáli.

C.3.3. Mæliglas með hæðarmerkingu. Flotholtið verður að geta haldist algjörlega innan þess rúmmáls hólksins sem er undir hæðarmerkingunni, þannig að ekkert nema þráðurinn skeri yfirborð vökvans. Innanmál mæliglassins verður að vera að minnsta kosti 6 mm stærra en þvermál flotholtsins.

C.3.4. Hitamælir (eða hitastignemi), kvarðaður í gráðum og tíundu hlutum úr gráðu frá 10 til 40 °C, kvarðaður að 0,05 °C.

C.3.5. Lóð, kvörðuð af viðurkenndum vottunaraðila.

1. athugasemd: Einnig er hægt að nota tveggja skála vog; meginreglunni er lýst í 1. kafla „Þéttleiki og eðlisþyngd“ í viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 2676/90 (bls. 7).

C.4. Framkvæmd

Flotholtið og mæliglasið skal hreinsa milli mælinga með eimuðu vatni, þurrka með mjúkum tilraunastofupappír sem ekki skilur eftir sig ló og skolað með lausninni sem ákvarða skal þéttleika fyrir. Mælingar skulu fara fram um leið og búnaðurinn hefur náð stöðugleika í því skyni að takmarka alkóhóltap vegna uppgufunar.

C.4.1. Kvörðun vogarinnar

Þótt vogir hafi almennt innra kvörðunarkerfi verður að vera hægt að kvarða flotvogina með lóðum sem hafa verið yfirfarin af opinberum vottunaraðila.

C.4.2. Kvörðun flotholtsins

C.4.2.1. Fyllið mæliglasið að hæðarmerkingunni með tvíeimuðu vatni (eða vatni af sambærilegum hreinleika, t.d. örsíað vatn með eðlisleiðnina 18,2 Mq/cm) við hitastig milli 15 og 25 °C en helst við 20 °C.

C.4.2.2. Sökkvið flotholtinu og hitamælinum, hrærið, lesið þéttleika vökvans af búnaðinum og, ef nauðsyn krefur, leiðréttið aflesturinn þannig að hann samsvari þéttleika vatns við mælihitastigið.

C.4.3. Samanburður þar sem notuð er blanda vatns og alkóhóls

C.4.3.1. Fyllið mæliglasið að hæðarmerkingunni með blöndu vatns og alkóhóls af þekktum styrk við hitastig milli 15 og 25 °C en helst við 20 °C.

C.4.3.2. Sökkvið flotholtinu og hitamælinum, hrærið, lesið þéttleika vökvans (eða alkóhólstyrkleika hans ef það er mögulegt) af búnaðinum. Alkóhólstyrkleikinn, sem þannig er fundinn, ætti að vera jafn og áður ákvarðaður alkóhólstyrkleiki.

2. athugasemd: Þessa lausn með þekktan alkóhólstyrkleika má einnig nota til að kvarða flotholtið í stað tvíeimaðs vatns.

- C.4.4. Mæling á þéttleika eimis (eða á alkóhólstyrkleika þess ef búnaðurinn leyfir)
- C.4.4.1. Hellið sýninu í mæliglasið upp að kvarðamerkinu.
- C.4.4.2. Sökkvið flotholtinu og hitamælinum, hrærið, lesið þéttleika vökvans (eða alkóhólstyrkleika hans ef það er mögulegt) af búnaðinum. Skráið hitastigið ef þéttleikinn er mældur við t °C (t_1).
- C.4.4.3. Leiðréttið J_1 að 20 með hjálp taflna um þéttleika J_T fyrir blöndur vatns og alkóhóls (tafla II í II. viðauka við handbók Alþjóðavínskrifstofunnar um greiningaraðferðir (1994), bls. 17-29).
- C.4.5. Hreinsun flotholts og mæliglass
- C.4.5.1. Sökkvið flotholtinu í hreinsiblönduna fyrir flotholt í mæliglasinu.
- C.4.5.2. Látið flotholtið liggja í bleyti í klukkustund og snúið því öðru hverju.
- C.4.5.3. Skolið með ríkulegu magni kranavatns og þar á eftir með eimuðu vatni.
- C.4.5.4. Þurrkið með mjúkum rannsóknastofupappír sem ekki skilur eftir sig ló.

Þetta skal framkvæmt þegar flotholtið er notað fyrst og síðan reglulega eftir þörfum.

C.4.6. Niðurstaða

Út frá þéttleikanum J_{20} reiknast raunverulegur alkóhólstyrkleiki út frá alkóhólstyrkleikatöflunum sem um getur hér að neðan.

Taflan, sem sýnir gildi alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál (% rúmmáls) við 20 °C sem fall af þéttleika vatns- og alkóhólblandna við 20 °C, er alþjóðlega taflan sem Alþjóðlegu lögmælifræðisamtökin samþykktu í tilmælum sínum nr. 22.

C.5. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

- C.5.1. Tölfræðilegar niðurstöður úr samanburðarrannsókn rannsóknastofanna
- Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarrannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur [1] [2].

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram	1997
Fjöldi rannsóknastofa	12
Fjöldi sýna	6

Sýni	A	B	C	D	E	F
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	12	10	11	12	11	9
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	—	2	1	—	1	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	24	20	22	24	22	18
Meðalgildi ($\bar{x}$) (% rúmmáls)	23,80	40,09	40,29	39,26	42,38	57,16
	26,51 (*)			43,09 (*)	45,89 (*)	63,44 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S_r) (% rúmmáls)	0,048	0,065	0,042	0,099	0,094	0,106
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	0,19	0,16	0,10	0,24	0,21	0,18
Endurtekningarnákvæmismörk (r) (% rúmmáls)	0,13	0,18	0,12	0,28	0,26	0,30
Samanburðarnákvæmni (S_R) (% rúmmáls)	0,060	0,076	0,073	0,118	0,103	0,125
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	0,24	0,19	0,18	0,29	0,23	0,21
Samanburðarnákvæmismörk (R) (% rúmmáls)	0,17	0,21	0,20	0,33	0,29	0,35

Tegundir sýna

A Ávaxtalíkjör; tveir styrkleikar (*).

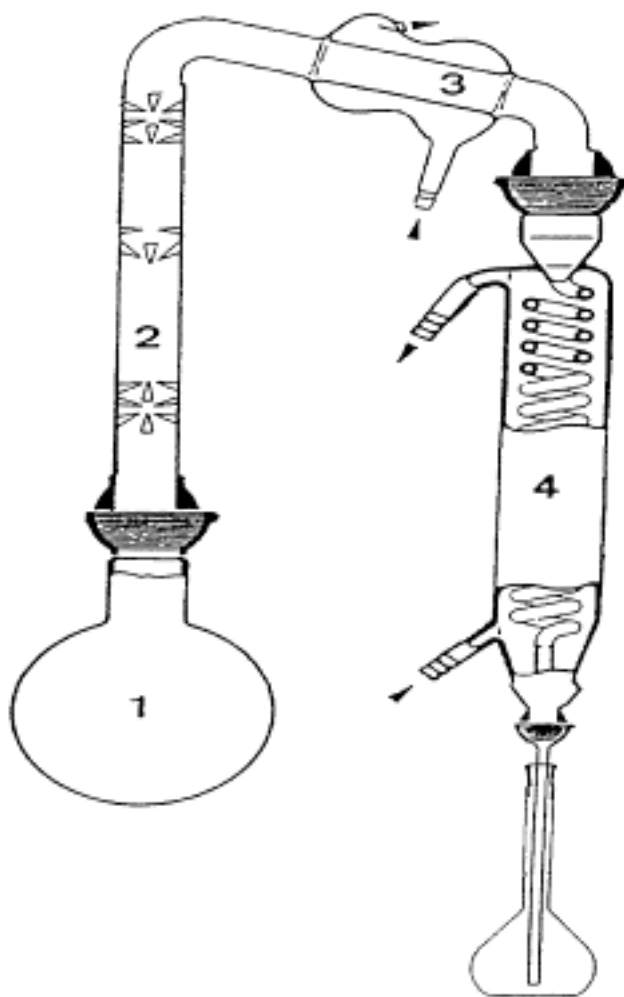
B Brandí; tvöfalt blindsýni.

C Viskí; tvöfalt blindsýni.

D Grappa; tveir styrkleikar (*).

E Ákavíti; tveir styrkleikar (*).

F Romm; tveir styrkleikar (*).



Mynd 1. Eimingartæki til að mæla raunverulegan alkóhólstyrkleika brenndra drykkja miðað við rúmmál

1. 1 lítra flaska með kúptum botni og slípuðum samskeytum.
2. 20 cm löng Vigreux-súla.
3. 10 cm langur, sléttur eimsvali (af West-gerð).
4. 40 cm langur kælispirall.

II. ÁKVÖRÐUN Á HEILDARMAGNI ÞURREFNIS Í BRENNDUM DRYKKJUM MEÐ ÞYNGDARMÆLINGU

1. Gildissvið

Reglugerð (EBE) nr. 1576/89 kveður einungis á um þessa aðferð að því er varðar ákavíti þar sem þurrefni er takmarkað við 15 g/l.

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696:1987: Water for analytical laboratory use (Vatn til notkunar við greiningu á rannsóknarstofum) — Forskriftir og prófunaraðferðir.

3. Skilgreining

Heildarmagn þurrefnis tekur til alls efnis sem er órokjarnt við tiltekin, eðlisfræðileg skilyrði.

4. Meginregla

Vigtun leifanna, sem verða eftir við uppgufun brennda drykkjarins í sjóðandi vatnsbaði, og þurrkun í þurrkofni.

5. Tæki og búnaður

5.1. Flatbotna, kringlótt uppgufunarílát sem er 55 mm að þvermáli.

5.2. Sjóðandi vatnsbað.

5.3. 25 ml rennipípa, flokkur A.

5.4. Þurrkofn.

5.5. Þurrkari.

5.6. Fínvog með nákvæmni upp á 0,1 mg.

6. Sýnataka og sýni

Sýni eru geymd við stofuhita fyrir greiningu.

7. Framkvæmd

7.1. Píplið 25 ml af brennda drykknum sem inniheldur minna en 15g/l af þurrefni í áður vigtað flatbotna, kringlótt uppgufunarílát sem er 55 mm að þvermáli. Fyrstu klukkustundina er uppgufunarílátið sett á lokið á sjóðandi vatnsbaði þannig að vökvinn sjóði ekki þar eð það gæti leitt til taps ef dropar ýrðust út úr skálinni. Þar á eftir á skálin að standa í eina klukkustund beint yfir gufunni frá sjóðandi vatnsbaðinu.

7.2. Ljúkið við þurrkunina með því að setja uppgufunarílátið í þurrkofn við $105\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 3\text{ }^{\circ}\text{C}$ í tvær klukkustundir. Uppgufunarílátið er látið kólna í þurrkara og það vigtað ásamt innihaldi.

8. Útreikningur

Massi leifanna margfaldaður með 40 er jafn og þurri kjarninn sem brenndi drykkurinn inniheldur og hann skal sýna í g/l með einum aukastaf.

9. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

9.1. Tölfræðilegar niðurstöður úr samanburðarrannsókn rannsóknastofanna

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarrannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur [1] [2].

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 10
 Fjöldi sýna 4

Sýni	A	B	C	D
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	9	9	8	9
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	1	1	2	—
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	18	18	16	18
Meðalgildi ($\bar{x}$) g/l	9,0	9,1	10,0	11,8
		7,8	9,4	11,1
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,075	0,441	0,028	0,123
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	0,8	5,2	0,3	1,1
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) g/l	0,2	1,2	0,1	0,3
Samanburðarnákvæmni (S_R) g/l	0,148	0,451	0,058	0,210
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	1,6	5,3	0,6	1,8
Samanburðarnákvæmnismörk (R) g/l	0,4	1,3	0,2	0,6

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Romm; tveir styrkleikar.

C Grappa; tveir styrkleikar.

D Ákavíti; tveir styrkleikar.

III. ÁKVÖRÐUN Á ROKGJÖRNUM EFNUM OG METANÓLI Í BRENNDUM DRYKKJUM**III.1. ALMENNAR ATHUGASEMDIR****1. Skilgreiningar**

Í reglugerð (EBE) nr. 1576/89 eru sett fram lágmarksmörk fyrir rokgjörn efnasambönd, önnur en etanól og metanól, fyrir nokkra brennda drykki (romm, brenndir drykkir úr vínþrúgum, ávaxtabrennivín o.fl.). Hvað þessa drykki varðar eru þessi mörk almennt talin jafngilda summunni af styrk eftirfarandi efna:

1. rokgjarnra sýrna sem gefnar eru upp sem ediksýra;
2. aldehyða sem gefin eru upp sem etanal út frá summu etanals (asetaldehyð) og etanallhlutans í 1,1-díetoxýetani (asetali);
3. eftirfarandi hærri alkóhóla: própán-1-ól, bútan-1-ól, bútan-2-ól og 2-metýlprópán-1-ól, magngreind hvert fyrir sig, og 2-metýlbútan-1-ól og 3-metýlbútan-1-ól magngreind hvort fyrir sig eða sem summa þeirra beggja;
4. etýlasetats.

Hefðbundnar aðferðir við að greina rokgjörn efnasambönd eru tvær:

- rokgjarnar sýrur eru greindar sem slíkar,
- aldehyð (etanal og asetali), etýlasetat og alkóhól eru greind með gasgreiningu.

2. Gasgreining á rokgjörnum efnasamböndum

Magngreining rokgjarnra efnasambanda, annarra en þeirra sem nefnd eru hér að ofan, með gasgreiningu getur verið einkar áhugaverð vegna þess að með henni er unnt að ákvarða bæði uppruna hráefnisins sem notað er við framleiðsluna og raunskilyrðin við eiminguna.

Sumir brenndir drykkir innihalda önnur rokgjörn efnasambönd, svo sem ilmefnasambönd, sem eru einkennandi fyrir þau hráefni, sem notuð eru við framleiðsluna, og fyrir ilm brennda drykkjarins og sem verða til vegna þeirrar aðferðar sem er notuð við framleiðslu drykkjarins. Þessi efnasambönd eru mikilvæg við mat á kröfunum sem settar eru fram í reglugerð (EBE) nr. 1576/89.

III.2. ÁKVÖRÐUN MEÐ GASGREININGU Á ROKGJÖRNUM FYLGIEFNUM: ALDEHÝÐUM, HÆRRI ALKÓHÓLUM, ETÝLASETATI OG METANÓLI**1. Gildissvið**

Þessi aðferð hentar við ákvörðun á 1,1-díetoxýetani (asetali), 2-metýlbútan-1-óli (virku amýlalkóhóli), 3-metýlbútan-1-óli (ísóamýlalkóhóli), metanóli (metýlalkóhóli), etýletanóati (etýlasetati), bútan-1-óli (n-bútanóli), bútan-2-óli (sek-bútanóli), 2-metýlprópán-1-óli (ísóbútýlalkóhóli), própán-1-óli (n-própánóli) og etanali (asetaldehyði) í brenndum drykkjum þar sem gasgreining er notuð. Við ákvörðunina er innri staðall notaður, til dæmis pentan-3-ól. Styrkur greiniefnanna er gefinn í grömmum á 100 lítra af vatnsfríu alkóhóli; ákvarða verður alkóhólstyrkleika vörunnar áður en greining fer fram. Þeir brenndu drykkir sem hægt er að greina með þessari aðferð eru meðal annars viskí, brandí, romm, brennt vín, ávaxtabrennivín og þrúguhratsbrennivín.

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696:1987: Water for analytical laboratory use (Vatn til notkunar við greiningu á rannsóknarstofum) – Forskriftir og prófunaraðferðir.

3. Skilgreining

Fylgiefni (congeners) eru rokgjörn efni sem myndast ásamt etanóli við gerjun, eimingu og þroskun brenndra drykkja.

4. Meginregla

Fylgiefni í brenndum drykkjum eru ákvörðuð með beinni sprautun brennda drykkjarins eða hæfilega þynnts brennds drykkjar inn í gasgreiningarkerfi. Viðeigandi innri staðli er bætt við brennda drykkinn fyrir innsprautun. Fylgiefnin eru aðskilin með hitastigsstýringu á viðeigandi súlu og greind með logajónunarnema. Styrkur hvers fylgiefnis er ákvarðaður út frá svarstuðlum sem fást með kvörðun við innri staðal við sömu skilyrði og ríkja við greiningu brennda drykkjarins.

5. **Prófunarefni og efni**

Ef annað er ekki tekið fram skal eingöngu nota prófunarefni með hreinleika sem er meiri en 97%, keypt af birgi, sem hefur hlotið vottun samkvæmt ISO-staðli, og sem fylgir vottorð um hreinleika, og efnin skulu við prófunarþynningu vera laus við önnur fylgiefni (þetta má staðfesta með því að sprauta, við þau skilyrði sem um getur í 6.4, einstökum fylgiefnastöðlum við prófunarþynningu) og einungis vatn af að minnsta kosti hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint í ISO-staðli 3696. Asetal og asetalddehyð skulu geymd í myrkri við $< 5^{\circ}\text{C}$ en öll önnur prófunarefni má geyma við stofuhita.

- 5.1. Etanól, vatnsfrítt (CAS 64-17-5).
- 5.2. Metanól (CAS 67-56-1).
- 5.3. Própan-1-ól (CAS 71-23-8).
- 5.4. 2-metýlprópan-1-ól (CAS 78-33-1).
- 5.5. Viðurkenndir innri staðlar: pentan-3-ól (CAS 584-02-1), pentan-1-ól (CAS 71-41-0), 4-metýlpentan-1-ól (CAS 626-89-1) eða metýlnonanóat (CAS 1731-84-6).
- 5.6. 2-metýlbútan-1-ól (CAS 137-32-6).
- 5.7. 3-metýlbútan-1-ól (CAS 123-51-3).
- 5.8. Etýlasetat (CAS 141-78-6).
- 5.9. Bútan-1-ól (CAS 71-36-3).
- 5.10. Bútan-2-ól (CAS 78-92-2).
- 5.11. Asetalddehyð (CAS 75-07-0).
- 5.12. Asetal (CAS 105-57-7).
- 5.13. Etanóllaun, 40% (rúmmálshlutfall)

Til að tilreiða 400 ml/l etanóllaun skal hella 400 ml af etanóli (5.1) í 1 lítra mæliflösku, fylla að merki með eimuðu vatni og blanda saman.

- 5.14. Undirbúningur og geymsla staðallausna (verklag við fullgilta aðferð).

Allar staðallausnir skulu geymdar við $< 5^{\circ}\text{C}$ og nýjar tilreiddar mánaðarlega. Massi efnispátta og lausna skal skráður með 0,1 mg nákvæmni.

- 5.14.1. Staðallausn — A

Píplið eftirfarandi prófunarefni í 100 ml mæliflösku sem inniheldur um það bil 60 ml af etanóllaun (5.13) til að uppgufun efnispátta verði sem minnst, fyllið að merki með etanóllaun (5.13) og blandið vel. Skráðið þyngd flöskunnar, hvern efnispátt sem bætt er við og heildarþyngd innihaldsins.

Efnispáttur	Rúmmál (ml)
Metanól (5.2)	3,0
Própan-1-ól (5.3)	3,0
2-metýlprópan-1-ól (5.4)	3,0
2-metýlbútan-1-ól (5.6)	3,0
3-metýlbútan-1-ól (5.7)	3,0
Etýlasetat (5.8)	3,0
Bútan-1-ól (5.9)	3,0
Bútan-2-ól (5.10)	3,0
Asetalddehyð (5.11)	3,0
Asetal (5.12)	3,0

- 1. athugasemd: Æskilegt er að bæta asetali og asetalddehyði við síðast þannig að tap vegna uppgufunar verði sem minnst.

5.14.2. Staðallausn — B

Píplið 3 ml af pentan-3-óli, eða öðrum viðeigandi innri staðli (5.5) í 100 ml mæliflösku sem inniheldur um það bil 80 ml af etanólblöndu (5.13), fyllið að merki með etanóllausn (5.13) og blandið vel.

Skráið þyngd flöskunnar, þyngd pentan-3-ólsins eða annars innri staðals, sem bætt er við, og heildarþyngd innihaldsins í lokin.

5.14.3. Staðallausn — C

Píplið 1 ml af lausn A (5.14.1) og 1 ml af lausn B (5.14.2) í 100 ml mæliflösku sem inniheldur um það bil 80 ml af etanólblöndu (5.13), fyllið að merki með etanóllausn (5.13) og blandið vel.

Skráið þyngd flöskunnar, hvern efnisþátt sem bætt er við og heildarþyngd innihaldsins.

5.14.4. Staðallausn — D

Til að viðhalda samfellu í greiningum er útbúinn gæðastaðall út frá áður útbúnum staðli A (5.14.1). Píplið 1 ml af lausn A (5.14.1) í 100 ml mæliflösku sem inniheldur um það bil 80 ml af etanólblöndu (5.13), fyllið að merki með etanóllausn (5.13) og blandið vel.

Skráið þyngd flöskunnar, hvern efnisþátt sem bætt er við og heildarþyngd innihaldsins.

5.14.5. Staðallausn — E

Píplið 10 ml af lausn B (5.14.2) í 100 ml mæliflösku sem inniheldur um það bil 80 ml af etanólblöndu (5.13), fyllið að merki með etanóllausn (5.13) og blandið vel.

Skráið þyngd flöskunnar, hvern efnisþátt sem bætt er við og heildarþyngd innihaldsins.

5.14.6. Staðallausnir sem notaðar eru til að athuga hve línuleg svörun logajónunarnemans er.

Píplið 0, 0,1, 0,5, 1,0 og 2,0 ml af lausn A (5.14.1) og 1 ml af lausn B (5.14.2) í tvær 100 ml mæliflöskur sem innihalda um það bil 80 ml af etanóli (5.13), fyllið að merki með etanólblöndu (5.13) og blandið vel.

Skráið þyngd flöskunnar, hvern efnisþátt sem bætt er við og heildarþyngd innihaldsins.

5.14.7. Staðallausn til gæðastýringar

Píplið 9 ml af staðallausn D (5.14.4) og 1 ml af staðallausn E (5.14.5) í vigtunarílát og blandið vel.

Skráið þyngd flöskunnar, hvern efnisþátt sem bætt er við og heildarþyngd innihaldsins.

6. Tæki og búnaður

6.1. Búnaður sem hentar til mælinga á þéttleika og alkóhólstyrkleika.

6.2. Fínvog með fjögurra aukastafa nákvæmni.

6.3. Hitastýrður gasgreinir búinn logajónunarnema og tegurmæli (integrator) eða öðru gagnameðhöndlunarkerfi sem fært er um að mæla flatarmál eða hæð toppa.

6.4. Gasgreiningarsúla eða -súlur sem geta aðskilið greiniefnin þannig að lágmarksupplausn milli einstakra efnisþátta (annarra en 2-metýlbútan-1-óls og 3-metýlbútan-1-óls) sé að minnsta kosti 1.3.

2. athugasemd: Eftirfarandi súlur og gasgreiningaraðstæður eru dæmi um viðeigandi kerfi:

1. Forsúla (retention gap) sem er $1\text{ m} \times 0,32\text{ mm}$ að innanmáli og er tengd við súlu af gerðinni CP-WAX 57 CB sem er $50\text{ m} \times 0,32\text{ mm}$ að innanmáli og klædd með $0,2\text{ }\mu\text{m}$ þykkri filmu (stöðgað pólýetýlenglýkól) og sem tengist síðan Carbowax 400 súlu sem er $50\text{ m} \times 0,32\text{ mm}$ að innanmáli og er klædd innan með $0,2\text{ }\mu\text{m}$ þykkri filmu. (Súlurnar eru tengdar saman með þrýstítengjum (press-fit connectors).)

Burðargas og -þrýstingur:	Helíum (135 kPa)
Súluhiti:	35 °C í 17 mín., hækkaður um 12 °C/mín. Að 70 °C, haldið við 70 °C í 25 mín.
Inngjafarhiti:	150 °C
Hitastig greinis:	250 °C
Rúmmál inngjafar:	1 µl, skipt 20 til 100:1

2. Forsúla sem er 1 m × 0,32 mm að innanmáli tengd við CP-WAX 57 CB súlu sem er 50 m × 0,32 mm að innanmáli og klædd innan með 0,2 µm þykkri filmu (stöðgað pólýetýlenglýkól). (Forsúlan er tengd með þrýstitengi.)

Burðargas og -þrýstingur:	Helíum (65 kPa)
Súluhiti:	35 °C í 10 mín., hækkaður um 5 °C/mín. að 110 °C, hækkaður um 30 °C/mín. að 190 °C, haldið við 190 °C í 2 mín.
Inngjafarhiti:	260 °C
Hitastig greinis:	300 °C
Rúmmál inngjafar:	1 µl, skipt 55:1

3. Pökkuð súla (5% CW 20M, Carbopak B), 2 m × 2 mm að innanmáli

Burðargas og -þrýstingur:	65 °C í 4 mín., hækkaður um 10 °C/mín. að 140 °C, haldið við 140 °C í 5 mín., hækkaður um 5 °C/mín. að 150 °C, haldið við 150 °C í 3 mín.
Inngjafarhiti:	65 °C
Hitastig greinis:	200 °C
Rúmmál inngjafar:	1 µl

7. Sýnataka og sýni

7.1. Rannsóknastofusýni

Alkóhólstyrkleiki hvers sýnis er mældur við móttöku (6.1).

8. Framkvæmd (notuð við fullgilta aðferð)

8.1. Sýnishluti

8.1.1. Vigtið viðeigandi innsiglað vigtunarílát og skráið þyngdina.

8.1.2. Píplið 9 ml rannsóknastofusýni í ílátið og skráið þyngdina (M_{SYNI}).

8.1.3. Bætið við 1 ml af staðallausn E (5.14.5) og skráið þyngdina (M_{IS}).

8.1.4. Hristið prófunarefnið kröftuglega (að minnsta kosti 20 umsnúningar). Geyma verður sýni við lægri hita en 5 °C fyrir greiningu þannig að tap vegna rokgirni verði sem minnst.

8.2. Núllpróf

8.2.1. Vigtið viðeigandi innsiglað vigtunarílát með vog með fjögurra aukastafa nákvæmni (6.2) og skráið þyngdina.

8.2.2. Píplið 9 ml 400 ml/l etanóllausn (5.13) í ílátið og skráið þyngdina.

8.2.3. Bætið við 1 ml af staðallausn E (5.14.5) og skráið þyngdina.

8.2.4. Hristið prófunarefnið kröftuglega (að minnsta kosti 20 umsnúningar). Geyma verður sýni við minna en 5 °C fyrir greiningu í því skyni að tap vegna rokgirni verði sem minnst.

8.3. Forprófun

Sprautið inn staðallausn C (5.14.3) til að tryggja að öll greiniefni séu aðgreind með lágmarksupplausninni 1,3 (nema 2-metýlbútan-1-ól og 3-metýlbútan-1-ól).

8.4. Kvörðun

Kvörðun ber að kanna með eftirfarandi aðferð. Sjáið til þess að svörun sé línuleg með því að greina samfleytt í þriggja hvern línulega staðallausn (5.14.6) sem inniheldur innri staðal (IS). Út frá flatarmáli eða hæð toppa tegurmælisins fyrir hverja innsprautun skal reikna hlutfallið R fyrir hvert fylgiefni og teikna línurit yfir R móti hlutfallinu C sem er hlutfallið milli styrks fylgiefnis og innri staðals (IS). Fram ætti að koma bein lína þar sem fylgnistuðull er að minnsta kosti 0,99.

$$R = \frac{\text{flatarmál eða hæð toppa fylgiefnis}}{\text{flatarmál eða hæð toppa IS}}$$

$$C = \frac{\text{styrkur fylgiefnis (}\mu\text{g/g)}}{\text{styrkur IS (}\mu\text{g/g)}}$$

8.5. Ákvörðun

Sprautið inn staðallausn C (5.14.3) og 2 staðallausnum til gæðastýringar (5.14.7). Fylgið þessu eftir með óþekktum sýnum (útbúin samkvæmt 8.1 og 8.2) og setjið inn eina staðallausn til gæðastýringar fyrir hver 10 sýni til að tryggja stöðugleika í greiningunni. Sprautið inn einni staðallausn C (5.14.3) eftir hver fimm sýni.

9. Útreikningur

Nota má sjálfvirkt gagnavinnslukerfi svo fremi að unnt sé að athuga gögnin með því að beita meginreglunum í aðferðinni sem lýst er hér á eftir.

Mælið annaðhvort flatarmál eða hæð toppa fyrir hvert fylgiefni og innri staðal.

9.1. Útreikningur á svörunarþætti

Notið jöfnu (1) til að reikna út svörunarþætti fyrir hvert fylgiefni út frá litriti af innsprautun staðallausnar C (5.14.3).

$$(1) \text{ Svörunarþáttur} = \frac{\text{flatarmál eða hæð toppa IS}}{\text{flatarmál eða hæð toppa fylgiefnis}} \times \frac{\text{styrkur fylgiefnis (}\mu\text{g/g)}}{\text{styrkur IS (}\mu\text{g/g)}}$$

Þar sem:

IS = innri staðall

Styrkur fylgiefnis = styrkur fylgiefnis í lausn C (5.14.3)

Styrkur IS = styrkur innri staðals í lausn C (5.14.3).

9.1.2. Greining sýna

Reiknið út styrk hvers fylgiefnis í sýnunum með eftirfarandi jöfnu (2).

(2) Styrkur fylgiefna, ($\mu\text{g/g}$) =

$$\frac{\text{flatarmál eða hæð toppa fylgiefnis}}{\text{flatarmál eða hæð toppa IS}} \times \frac{M_{\text{IS}} (\text{g})}{M_{\text{SÝNI}} (\text{g})} \times \text{styrkur IS (}\mu\text{g/g)} \times \text{RF}$$

Þar sem:

$M_{\text{SÝNI}}$ = þyngd sýnis (8.1.2);

M_{IS} = þyngd innri staðals (8.1.3);

Styrkur IS = styrkur innri staðals í lausn E (5.14.5);

RF = svörunarþáttur sem er reiknaður út með jöfnu 1.

9.1.3. Greining staðallausnar til gæðastýringar

Reiknið út með eftirfarandi jöfnu (3) hundradshluta endurheimtar í tengslum við markgildið fyrir hvert fylgiefni í staðallausnum til gæðastýringar (5.14.7).

$$(3) \% \text{ endurheimt sýnis til gæðastýringar} = \frac{\text{styrkur greiniefnis í staðallausn til gæðastýringar}}{\text{styrkur greiniefnis í lausn D}} \times 100$$

Styrkur greiniefnis í staðli til gæðastýringar er reiknaður út með jöfnum (1) og (2) hér að framan.

9.2. Lokaframsetning niðurstaðna

Niðurstöðurnar eru umreiknaðar úr μg í g á 100 lítra af vatnsfríu alkóhóli með jöfnu (4):

(4) Styrkur í g á 100 lítra af vatnsfríu alkóhóli =

$$\text{Styrkur } (\mu\text{g/g}) \times J \times 10 / (\text{styrkleiki } (\% \text{ rúmmáls}) \times 1\,000)$$

þar sem J = þéttleiki í kg/m^3 .

Niðurstöður eru gefnar í þremur marktækum tölum og mest með einum aukastaf, til dæmis 11,4 g á 100 l af vatnsfríu alkóhóli.

10. Gæðatrygging og -eftirlit (fyrir fullgilta aðferð)

Notið jöfnu (2) hér að framan til að reikna styrk hvers fylgiefnis í staðallausnunum til gæðastýringar sem eru útbúnar með aðferðinni í liðum 8.1.1 til 8.1.4. Notið jöfnu (3) til að reikna út hundraðshluta endurheimtar í tengslum við markgildið. Ef greiningarniðurstöður eru innan við $\pm 10\%$ af fræðilegu gildi fyrir hvert fylgiefni má halda greiningunni áfram. Að öðrum kosti ber að rannsaka orsök ónákvæmninnar og ráða bót á henni á viðeigandi hátt.

11. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

Tölfræðilegar niðurstöður samanburðarrannsóknar rannsóknastofanna: í eftirfarandi töflum eru tilgreind gildi fyrir eftirtalin efnasambönd: etanal, etýlasetat, asetat, heildaretanal, metanól, bútan-2-ól, própán-1-ól, bútan-1-ól, 2-metýl-própan-1-ól, 2 metýl-bútan-1-ól, 3-metýl-bútan-1-ól.

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarrannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur.

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram	1997
Fjöldi rannsóknastofa	32
Fjöldi sýna	5
Greiniefni	etanal

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	28	26	27	27	28
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	2	4	3	3	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	56	52	54	54	56
Meðalgildi (x) $\mu\text{g/g}$	63,4	71,67	130,4	38,4	28,6
				13,8 (*)	52,2 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S_r) $\mu\text{g/g}$	3,3	1,9	6,8	4,1	3,6
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	5,2	2,6	5,2	15,8	8,9
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) $\mu\text{g/g}$	93	5,3	19,1	11,6	10,1
Samanburðarnákvæmni (S_R) $\mu\text{g/g}$	12	14	22	6,8	8,9
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	18,9	19,4	17,1	26,2	22,2
Samanburðarnákvæmnismörk (R) $\mu\text{g/g}$	33,5	38,9	62,4	19,1	25,1

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirsch; tvöfalt blindsýni

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viský; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram	1997
Fjöldi rannsóknastofa	32
Fjöldi sýna	5
Greiniefni	etýlasetat

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	24	24	25	24	24
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	2	2	1	2	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	48	48	50	48	48
Meðalgildi (x) µg/g	96,8	1 046	120,3	112,5	99,1
				91,8 (*)	117,0 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	2,2	15	2,6	2,1	2,6
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	2,3	1,4	2,1	2,0	2,4
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	6,2	40,7	7,2	5,8	7,3
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	6,4	79	8,2	6,2	7,1
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	6,6	7,6	6,8	6,2	6,6
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	17,9	221,9	22,9	17,5	20,0

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram	1997
Fjöldi rannsóknastofa	32
Fjöldi sýna	5
Greiniefni	asetal

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	20	21	22	17	21
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	4	3	2	4	3
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	40	42	44	34	42
Meðalgildi (x) µg/g	35,04	36,46	68,5	20,36	15,1
				6,60 (*)	28,3 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	0,58	0,84	1,6	0,82	1,9
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	1,7	2,3	2,3	6,1	8,7
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	1,6	2,4	4,4	2,3	5,3
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	4,2	4,4	8,9	1,4	3,1
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	12,1	12,0	13,0	10,7	14,2
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	11,8	12,2	25,0	4,0	8,7

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 20
 Fjöldi sýna 6
 Greiniefni heildaretanal

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	23	19	22	21	22
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	1	5	2	3	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	46	38	44	42	44
Meðalgildi (x) µg/g	76,5	85,3	156,5	45,4	32,7
				15,8 (*)	61,8 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	3,5	1,3	6,5	4,4	3,6
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	4,6	1,5	4,2	14,2	7,6
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	9,8	3,5	18,3	12,2	10,0
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	13	15	24,1	7,3	9,0
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	16,4	17,5	15,4	23,7	19,1
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	35,2	41,8	67,4	20,3	25,2

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 5
 Greiniefni metanól

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	26	27	27	28	25
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	4	3	3	1	4
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	52	54	54	56	50
Meðalgildi (x) µg/g	319,8	2 245	1 326	83,0	18,6
				61,5 (*)	28,9 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	4,4	27	22	1,5	1,3
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	1,4	1,2	1,7	2,1	5,6
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	12,3	74,4	62,5	4,3	3,8
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	13	99	60	4,5	2,8
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	3,9	4,4	4,6	6,2	11,8
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	35,2	278,3	169,1	12,5	7,9

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 4
 Greiniefni bútan-2-ól

Sýni	A	B	C	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	21	27	29	22
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	4	3	1	3
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	42	54	58	44
Meðalgildi ($\bar{x}$) µg/g	5,88	250,2	27,57	5,83
				14,12 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S_r) µg/g	0,40	2,2	0,87	0,64
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	6,8	0,9	3,2	6,4
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	1,1	6,1	2,5	1,8
Samanburðarnákvæmni (S_R) µg/g	0,89	13	3,2	0,87
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	15,2	5,1	11,5	8,7
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	2,5	35,5	8,9	2,4

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 5
 Greiniefni própán-1-ól

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	29	27	27	29	29
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	2	4	3	2	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	58	54	54	58	58
Meðalgildi ($\bar{x}$) µg/g	86,4	3 541	159,1	272,1	177,1
				229,3 (*)	222,1 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S_r) µg/g	3,0	24	3,6	2,3	3,3
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	3,4	0,7	2,3	0,9	1,6
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	8,3	68,5	10,0	6,4	9,1
Samanburðarnákvæmni (S_R) µg/g	5,3	150	6,5	9,0	8,1
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	6,1	4,1	4,1	3,6	4,1
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	14,8	407,2	18,2	25,2	22,7

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 5
 Greiniefni própán-1-ól

Sýni	A	B	C
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	20	22	22
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	4	4	6
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	40	44	44
Meðalgildi (x) µg/g	3,79	5,57	7,54
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	0,43	0,20	0,43
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	11,2	3,6	5,6
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	1,1	0,6	1,2
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	0,59	0,55	0,82
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	15,7	9,8	10,8
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	1,7	1,5	2,3

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 5
 Greiniefni 2-metýl própán-1-ól

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	28	31	30	26	25
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	3	0	1	5	6
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	56	62	60	52	50
Meðalgildi (x) µg/g	174,2	111,7	185,0	291,0	115,99
				246,8 (*)	133,87 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	2,3	1,6	2,5	1,8	0,74
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	1,3	1,4	1,3	0,7	0,6
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	6,4	4,5	6,9	5,0	2,1
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	8,9	8,9	9,7	6,0	6,2
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	5,1	8,0	5,2	2,2	5,0
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	24,9	24,9	27,2	16,9	17,4

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 5
 Greiniefni 2-metýl-bútan-1-ól

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	25	26	25	27	25
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	3	2	3	1	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	50	52	50	54	50
Meðalgildi (x) µg/g	113,0	48,3	91,6	72,1	39,5
				45,2 (*)	61,5 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	2,1	1,5	1,7	2,3	2,3
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	1,9	3,1	1,8	3,9	4,5
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	6,0	4,2	4,7	6,4	6,3
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	7,4	3,8	6,6	4,7	4,5
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	6,6	7,9	7,2	8,1	8,8
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	20,8	10,7	18,4	13,3	12,5

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram 1997
 Fjöldi rannsóknastofa 32
 Fjöldi sýna 5
 Greiniefni 3-metýl-bútan-1-ól

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	23	23	24	27	21
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	5	5	4	1	6
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	46	46	48	54	42
Meðalgildi (x) µg/g	459,4	242,7	288,4	142,2	212,3
				120,4 (*)	245,6 (*)
Endurtekningarnákvæmni (S _r) µg/g	5,0	2,4	3,4	2,4	3,2
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD _r) (%)	1,1	1,0	1,2	1,8	1,4
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) µg/g	13,9	6,6	9,6	6,6	9,1
Samanburðarnákvæmni (S _R) µg/g	29,8	13	21	8,5	6,7
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD _R) (%)	6,5	5,2	7,3	6,5	2,9
Samanburðarnákvæmnismörk (R) µg/g	83,4	35,4	58,8	23,8	18,7

Tegundir sýna

A Brandí; tvöfalt blindsýni.

B Kirch; tvöfalt blindsýni.

C Grappa; tvöfalt blindsýni.

D Viskí; tveir styrkleikar (*).

E Romm; tveir styrkleikar (*).

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/2/EB

2002/EES/16/06

frá 4. janúar 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 1999/36/EB um færanlegan þrýstibúnað(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1999/36/EB frá 29. apríl 1999 um færanlegan þrýstibúnað ⁽¹⁾, einkum 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 1999/36/EB er mælt fyrir um að nýir geymar og nýir tankar skuli uppfylla viðkomandi ákvæði tilskipunar ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/61/EB ⁽³⁾, og einnig að þeir skuli uppfylla viðkomandi ákvæði tilskipunar ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/62/EB ⁽⁵⁾.
- 2) Ákvæði Evrópusamningsins um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (hér á eftir nefndur ADR) og reglnanna um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (hér á eftir nefndar RID) ⁽⁶⁾, með áorðnum breytingum, fylgja með sem viðauki við tilskipun 94/55/EB og tilskipun 96/49/EB. Nýjar útgáfur af ADR og RID taka gildi 1. júlí 2001.
- 3) Í V. viðauka við tilskipun 1999/36/EB er mælt fyrir um það hvaða aðferðareiningum skuli farið eftir við samræmismat á nýjum geymum og nýjum tönkum. Þessi ákvæði samræmast ekki lengur nýjum útgáfum af ADR og RID. Þar af leiðandi ber að breyta þessum viðauka.
- 4) Allar nauðsynlegar breytingar til að laga viðaukana við tilskipun 1999/36/EB ber að samþykkja á grundvelli 14. gr. tilskipunarinnar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr. hennar.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 15. gr. tilskipunar 1999/36/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa tilskipun kemur í stað viðaukans við tilskipun 1999/36/EB.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. janúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 5, 10.1.2001, bls. 4, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 93/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 20.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 279, 1.11.2000, bls. 40.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 25.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 279, 1.11.2000, bls. 44.

⁽⁶⁾ Reglur, eins og þær eru settar fram í I. viðauka við viðbæti B við samninginn um millilandaflutninga með járnbrautum (COTIF).

VIÐAUKI

„V. VIÐAUKI

AÐFERÐAREININGAR TIL AÐ FARA EFTIR VIÐ SAMRÆMISMAT

Í töflunni hér á eftir kemur fram hvaða aðferðareiningum, af þeim sem lýst er í I. hluta IV. viðauka, á að fara eftir þegar um er að ræða færanlega þrýstibúnaðinn sem er skilgreindur í 1. mgr. 2. gr.

Flokkar færanlegs þrýstibúnaðar	Aðferðareiningar
1. Geymar þar sem margfeldi prófunarþrýstings og rúmtaks fer ekki yfir 30 MPa x lítri (300 bör x lítri),	A1, eða D1 eða E1
2. Geymar þar sem margfeldi prófunarþrýstings og rúmtaks fer yfir 30 en ekki yfir 150 MPa x lítri (300 og 1 500 bör x lítri, í þeirri röð),	H, eða B ásamt E, eða B ásamt C1 eða B1 ásamt F, eða B1 ásamt D
3. Geymar þar sem margfeldi prófunarþrýstings og rúmtaks fer yfir 150 MPa x lítri (1 500 bör x lítri) og tankar.	G eða H1, eða B ásamt D, eða B ásamt F

Athugasemd 1. Færanlegur þrýstibúnaður skal, að vali framleiðandans, fara í samræmismat með einhverri af þeim aðferðum sem mælt er fyrir um fyrir þann flokk búnaðar sem um er að ræða. Þegar um er að ræða geyma eða loka eða annan aukabúnað með þeim sem er notaður í flutningum getur framleiðandinn einnig kosið að beita einhverri af þeim aðferðum sem eru ætlaðar fyrir búnað sem er ofar í flokkunarröðinni.

Athugasemd 2. Tilkynntur aðili, sem fer í vitjanir fyrirvaralaust, skal, innan ramma aðferðar við gæðatryggingu, taka sýnishorn af búnaðinum á framleiðslu- eða geymslustað til að framkvæma eða láta framkvæma athugun í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar. Í því skyni skal framleiðandinn upplýsa tilkynnta aðilann um framleiðsluáætlun sína. Tilkynnti aðilinn skal fara í að minnsta kosti tvær vitjanir á fyrsta framleiðsluárinu. Hann skal ákveða tíðni frekari vitjana á grundvelli viðmiðananna sem mælt er fyrir um í lið 4.4 í viðkomandi aðferðareiningu í I. hluta IV. viðauka.“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/16/07

frá 25. janúar 2001

um frestun, með tilliti til tiltekins færanlegs þrýstibúnaðar, á þeim degi sem tilskipun ráðsins 1999/36/EB kemur til framkvæmda(*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 139)

(2001/107/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1999/36/EB frá 29. apríl 1999 um færanlegan þrýstibúnað ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 17. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Engar nákvæmar tækniforskriftir eru til um þrýstitromlurnar, hólkasamstæðurnar og tankana sem um getur í 2. gr. tilskipunar 1999/36/EB og ekki hefur verið bætt við fullnægjandi tilvísun til viðkomandi Evrópustaðla vegna þessa búnaðar í viðaukunum við tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/61/EB ⁽³⁾ og við tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/62/EB ⁽⁵⁾. Því ber að fresta þeim degi sem tilskipunin um þennan færanlega þrýstibúnað kemur til framkvæmda.

2) Í 18. gr. tilskipunar 1999/36/EB er kveðið á um að á 24 mánaða aðlögunartímabili, sem hefst við gildistöku þessarar tilskipunar, skuli aðildarríkin leyfa markaðssetningu og notkun færanlegs þrýstibúnaðar, sem samrýmist reglugerðunum sem gilda á yfirráðasvæði þeirra fyrir 1. júlí 2001. Því ber einnig að fresta dagsetningunni þegar því tímabili lýkur.

3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 15. gr. tilskipunar 1999/36/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Samkvæmt 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 1999/36/EB er gildistökuþegi téðrar tilskipunar hér með frestað til 1. júlí 2003 að því er varðar þrýstitromlur, hólkasamstæður og tanka.

2. gr.

Aðildarríkin skulu leyfa markaðssetningu og notkun búnaðarins, sem um getur í 1. gr. og sem samrýmist reglugerðunum sem gilda á yfirráðasvæði þeirra, fyrir 1. júlí 2003 í 24 mánuði frá þeim degi og leyfa að slíkur búnaður, sem er settur á markað fyrir þann dag, sé tekinn í notkun síðar.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. janúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjútíð. EB L 39, 9.2.2001, bls. 43, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 93/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 138, 1.6.1999, bls. 20.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 279, 1.11.2000, bls. 40.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 235, 17.9.1996, bls. 25.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB L 279, 1.11.2000, bls. 44.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/9/EB

2002/EES/16/08

frá 12. febrúar 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB ⁽²⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á það var bent, í ökutækja- og olíuáætlunum, sem var hrundið af stað árið 1992 í því skyni að leggja greiningargrunn að losunarstöðlum frá ökutækjum og að gæðastöðlum fyrir eldsneyti og skulu gilda frá og með árinu 2000 þannig að takast megi að ná markmiðum um loftgæði, með sérstakri áherslu á að draga úr losun mengunarefna við flutninga á vegum, að staðlar um viðhald vélknúinna ökutækja eru mikilvægur þáttur að því er varðar áhrif umferðar á gæði andrúmslofts.
- 2) Í tilskipun 96/96/EB eru tilgreindar prófanir sem framkvæma skal við reglubundnar skoðanir til að ganga úr skugga um að losun, bæði frá ökutækjum knúnum bensín- og dísilhreyflum, sé innan viðunandi marka.
- 3) Prófa þarf, bæði við lítinn og mikinn snúningshraða, kolsýringsinnihald útblásturs frá bensínknúnum ökutækjum sem búin eru tilteknum eftirmeðferðarkerfum fyrir útblástur (Euro 1).
- 4) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB frá 13. október 1998 um ráðstafanir gegn loftmengun vegna útblásturs frá vélknúnum ökutækjum og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE ⁽³⁾ er kveðið á um að frá árinu 2000 skuli taka upp innbyggð greiningarkerfi (OBD), fyrir bensínknúnað bifreiðir og létt atvinnuökutæki, sem eiga að vakta starfsemi mengunarvarnarbúnaðar ökutækisins í notkun. Á sama hátt verður, frá árinu 2000, krafist innbyggðra greiningarkerfa fyrir ný, dísilknúin ökutæki.
- 5) Ætla má að þróun innbyggðra greiningarkerfa, sem geta vaktað og skráð bilanir í ökutækjum í gangi, dragi í framtíðinni úr þeim mun sem er á prófunaraðstæðum og raunverulegum notkunaraðstæðum.

6) Þessi tilskipun gerir prófun á bensínknúnum ökutækjum við lítinn snúningshraða í lausagangi óþarfa og einfaldar þannig prófunina en gerir hana jafnframt nákvæmari, með vöktun á starfsemi innbyggðs greiningarkerfis ökutækisins.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 8. gr. tilskipunar 96/96/EB og fjallar um aðlögun á tilskipuninni um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra að tækniframförum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 96/96/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en einu ári eftir gildistöku þessarar tilskipunar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 48, 17.2.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 94/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1.

VIÐAUKI

Í stað 4. töluliðar b-liðar liðar 8.2.1 II. viðauka við tilskipun 96/96/EB komi eftirfarandi:

„4. Útblástur úr útblástursröri - viðmiðunarmörk

a) Mæling með hreyfil í lausagangi:

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti er sá styrkur sem framleiðandi ökutækisins gefur upp. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir má styrkur kolmónoxíðs ekki fara yfir 0,5 % af rúmmáli.

b) Mæling við mikinn snúningshraða í lausagangi, hraði hreyfils að minnsta kosti 2000 sn./mín:

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti er sá styrkur sem framleiðandi ökutækisins gefur upp fyrir mikinn snúningshraða í lausagangi. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir má styrkur kolmónoxíðs ekki fara yfir 0,3 % af rúmmáli.

Hlutfall lofts miðað við eldsneyti, Lambda, skal vera $1 \pm 3\%$ eða í samræmi við forskriftir framleiðanda.

c) Að því er varðar ökutæki, sem eru búin innbyggðum greiningarkerfum í samræmi við tilskipun 98/69/EB, er aðildarríkjunum heimilt, í stað þeirra prófana sem eru tilgreindar í a-lið að staðfesta að útblásturskerfið starfi rétt með viðeigandi aflestri af innbyggða greiningartækinu og með því að athuga um leið hvort innbyggða greiningarkerfið starfi eðlilega.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/11/EB

2002/EES/16/09

frá 14. febrúar 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna
um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra
— þar með talið eftirlit með virkni hraðatakmörkunarbúnaðar fyrir atvinnuökutækni(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB ⁽²⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun ráðsins 92/6/EBE frá 10. febrúar 1992 um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan bandalagsins ⁽³⁾ var lögboðið að koma fyrir hraðatakmörkunarkerfum (RSL) á tilteknum ökutækjum í flokkunum M3 og N3, af ástæðum er varða öryggi, umhverfisvernd og jöfnun samkeppnisaðstöðu. Uppsetning búnaðarins á þeim ökutækjum, sem heyra undir gildissvið tilskipunarinnar, kom til framkvæmda fyrir 1. janúar 1996.
- 2) Í tilskipun 96/96/EB er þess ekki krafist að framkvæmd sé virkniprófun á hraðatakmörkunarkerfunum, þ.e. á því hvort búnaðurinn takmarkar hámarkshraða ökutækisins með árangursríkum hætti.
- 3) Í þessari breytingartilskipun er þess krafist að yfirvöldin framkvæmi prófun sem tryggi að hraðatakmörkunarbúnaðurinn starfi rétt.
- 4) Nú er völ á einföldum, algengum greiningarkerfum sem prófunarstofnanir geta beitt við prófun langflestara gerða hraðatakmörkunarbúnaðar. Að því er varðar þau ökutæki þar sem tiltækum greiningartækjum verður ekki við komið þurfa yfirvöldin annaðhvort að nýta sér tiltækan búnað frá upphaflegum framleiðanda ökutækjanna eða tryggja að framleiðandinn eða einka-umboðsaðili hans samþykki viðeigandi prófunarvottun.
- 5) Í framtíðinni mun reglubundin sannprófun á því að hraðatakmörkunarbúnaður starfi rétt verða auðveldari að því er varðar ökutæki sem eru búin nýrri gerð skráningarbúnaðar (stafrænum snúningshraðarita) samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 2135/98 frá 24. september 1998 um breytingu á reglugerð (EBE)

nr. 3821/85 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum og tilskipun 88/599/EBE um beitingu reglugerða (EBE) nr. 3820/85 og (EBE) nr. 3821/85 ⁽⁴⁾. Slíkur búnaður verður í nýjum ökutækjum frá og með árinu 2003.

- 6) Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 8. gr. tilskipunar 96/96/EB og fjallar um aðlögun á tilskipuninni um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja að tækniframförum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi 4. undirliður bætist við tölulið 7.10. II. viðauka við tilskipun 96/96/EB:

„- eftirlit með, ef við verður komið, að hraðinn, sem hraðatakmörkunarbúnaðurinn er stilltur á, sé í samræmi við hraðamörkin sem kveðið er á um í 2. og 3. gr. tilskipunar 92/6/EBE og að hraðatakmörkunarbúnaðurinn komi í veg fyrir að ökutækin, sem um getur í téðum greinum, fari fram úr fyrir fram ákvörðuðu gildunum.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en tveimur árum eftir gildistöku tilskipunarinnar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 48, 17.2.2001, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 94/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.1992, bls. 27.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 274, 9.10.1998, bls. 1.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. febrúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS 2000/84/EB

2002/EES/16/10

frá 19. janúar 2001

um ákvæði varðandi sumartíma(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,
með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,
með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,
í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með áttundu tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/44/EB frá 22. júlí 1997 um ákvæði varðandi sumartíma ⁽⁴⁾ var tekin upp sameiginleg dag- og tímasetning í öllu bandalaginu, sem markaði upphaf og lok sumartímans árin 1998, 1999, 2000 og 2001.
- 2) Þar sem aðildarríkin beita ákvæðum um sumartíma er mikilvægt, með tilliti til starfsemi innri markaðarins, að tekin verði upp sameiginleg dag- og tímasetning til að marka upphaf og lok sumartímans fyrir allt bandalagið.
- 3) Þar eð aðildarríkin líta svo á að rétt sé að miða við að sumartími hefjist í lok mars en ljúki í lok október er við hæfi að miða áfram við það tímabil.
- 4) Eðlileg starfsemi á vissum sviðum atvinnulífsins, ekki einvörðungu á sviði flutninga og samskipta heldur einnig á öðrum sviðum, krefst stöðugra langtímaáætlana. Því ber að setja ákvæði varðandi sumartíma um óákveðinn tíma. Samkvæmt 4. gr. tilskipunar 97/44/EB skulu Evrópuþingið og ráðið samþykka fyrir 1. janúar 2001 það fyrirkomulag sem á að gilda frá og með árinu 2002.
- 5) Til glöggvunar og til að gæta nákvæmni skal gefa út tímaáætlun á fimm ára fresti um framkvæmd sumartíma til næstu fimm ára.
- 6) Ennfremur ber að fylgjast með framkvæmd þessarar tilskipunar á grundvelli skýrslu sem framkvæmdastjórnin leggur fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina um áhrif þessara ákvæða á öllum viðkomandi sviðum. Skýrslan skal byggð á þeim upplýsingum sem aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té í tæka tíð til að unnt sé að leggja skýrsluna fram á tilsettum tíma.

7) Þar sem aðildarríkin ná ekki að samræma fullkomlega tímaáætlunina fyrir sumartíma, í því skyni að auðvelda samgöngur og samskipti, og talið er að samræming takist betur á vettvangi bandalagsins, er bandalaginu heimilt að gera ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, eins og hún er sett fram í 5. gr. sáttmálans. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram þessum markmiðum.

8) Af landfræðilegum ástæðum skulu sameiginleg ákvæði um sumartíma ekki gilda um umdæmi aðildarríkjanna handan hafsins.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun merkir „sumartími“ þann tíma ársins þegar klukkunni er flýtt um 60 mínútur miðað við annan tíma ársins.

2. gr.

Frá og með árinu 2002 skal sumartími í hverju aðildarríki hefjast kl. 1.00 að heimstíma (GMT) síðasta sunnudag í mars.

3. gr.

Frá og með árinu 2002 skal sumartíma í hverju aðildarríki ljúka kl. 1.00 að heimstíma (GMT) síðasta sunnudag í október.

4. gr.

Framkvæmdastjórnin skal birta orðsendingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* ⁽⁵⁾, með tímaáætlun þar sem fram koma upphafs- og lokadagsetningar sumartíma, fyrir næstu fimm ár, fyrst við birtingu þessarar tilskipunar og síðan á fimm ára fresti upp frá því.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2007, gefa Evrópuþinginu, ráðinu og efnahags- og félagsmálanefndinni skýrslu um áhrifin sem ákvæði þessarar tilskipunar hafa á viðkomandi sviðum.

Skýrslan skal gerð á grundvelli þeirra upplýsinga sem hvert aðildarríki lætur framkvæmdastjórninni í té í síðasta lagi 30. apríl 2007.

Framkvæmdastjórnin skal, ef nauðsyn krefur og í samræmi við niðurstöður skýrslunnar, gera viðeigandi tillögur.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 31, 2.2.2001, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 337, 28.11.2000, bls. 136.

⁽²⁾ Álit var skilað 29. nóvember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. desember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 20. desember 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 206, 1.8.1997, bls. 62.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 35, 2.2.2001.

6. gr.

Þessi tilskipun gildir ekki um umdæmi aðildarríkjanna handan hafsins.

7. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

8. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

9. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. janúar 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B. RINGHOLM

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1324/2001

2002/EES/16/11

frá 29 júní 2001

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1617/93 varðandi samráð um fargjöld og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3976/87 frá 14. desember 1987 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða á sviði flutninga í lofti ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 2. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samninga og yfirburðastöðu á sviði flutninga í lofti,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1617/93 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1083/1999 ⁽⁴⁾, veitti framkvæmdastjórnin hópundanþágu, meðal annars fyrir samráð um gjaldskrár fyrir farþega og farangur þeirra í áætlunarflugi og úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum og gerð flugvallaráætlunar. Sú reglugerð gildir til 30. júní 2001.
2. Framkvæmdastjórnin hefur átt frumkvæði að samráði um hvort hópundanþágunni fyrir samráð um fargjöld skuli haldið í sinni núverandi mynd. Því samráði mun ljúka fyrir árslok 2001. Í framhaldi af þessu samráði mun framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu um nýja hópundanþágu eða hefja sérstaka málsmeðferð. Því ber

að framlengja gildandi hópundanþágu fyrir samráð um fargjöld um eitt ár.

3. Ástæðurnar, sem gefnar voru 1993 fyrir veitingu hópundanþágu fyrir samninga og samstilltar aðgerðir varðandi úthlutun afgreiðslutíma og gerð flugvallaráætlunar um flugþjónustu milli flugvalla í bandalaginu, eru enn í fullu gildi. Það er því við hæfi að framlengja þessa hópundanþágu. Til að gefa kost á aðlögun hópundanþágunnar þegar fyrirhugaðar breytingar á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 frá 18. janúar 1993 um sameiginlegar reglur um úthlutun afgreiðslutíma á bandalagsflugvöllum ⁽⁵⁾ verða samþykktar skal leyfa framlengingu um þrjú ár.

4. Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 1617/93 í samræmi við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1617/93 komi eftirfarandi í stað annarrar málsgreinar:

„Hún gildir til 30. júní 2002 að því er varðar undanþágu fyrir samráð um gjaldskrár fyrir farþega og farangur þeirra og til 30. júní 2004 að því er varðar undanþágu fyrir úthlutun afgreiðslutíma og gerð flugvallaráætlunar.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júlí 2001.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. júní 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 177, 30.6.2001, bls. 56, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 96/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á XVI. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1987, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 107, 7.4.2001, bls. 4.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 155, 26.6.1993, bls. 18.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 131, 27.5.1999, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 14, 22.1.1993, bls. 1.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/69/EB

2002/EES/16/12

frá 16. nóvember 2000

um viðmiðunarmörk fyrir bensen og kolsýring í andrúmslofti(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á grundvelli meginreglnanna í 174. gr. sáttmálans, er í stefnu- og framkvæmdaáætlun bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun (fimmta aðgerðaáætlunin á sviði umhverfismála)⁽⁴⁾, sem aukin var með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2179/98/EB⁽⁵⁾ um endurskoðun hennar, einkum horft til þess að koma á breytingum í löggjöf um mengunarefni í andrúmslofti. Í aðgerðaáætluninni er mælt með að sett verði langtímamarkmið um gæði andrúmslofts. Í 174. gr. sáttmálans er sett fram krafa um að varúðarreglunni sé beitt í tengslum við heilsuvernd manna og verndun umhverfis.
- 2) Samkvæmt 152. gr. sáttmálans skulu kröfur um heilsuvernd vera þáttur í öðrum stefnumálum bandalagsins. Samkvæmt p-lið 1. mgr. 3. gr. í sáttmálanum skulu aðgerðir bandalagsins einnig verða til þess að viðtækri heilsuvernd verði náð.
- 3) Samkvæmt 5. mgr. 4. gr. tilskipunar 96/62/EB frá 27. september 1996 um mat og stjórn á gæðum andrúmslofts⁽⁶⁾ skal ráðið samþykkja löggjöfina, sem kveðið er á um í 1. mgr., og einnig ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr. þeirrar greinar.
- 4) Í tilskipun 96/62/EB er sett fram krafa um að samdar verði aðgerðaáætlanir á svæðum þar sem styrkur mengunarefna í andrúmslofti er yfir viðmiðunarmörkum, að viðbættum tímabundnum víkmörkum sem unnt er að beita til að tryggja að viðmiðunarmörkunum verði náð á tilsettum tíma.
- 5) Í tilskipun 96/62/EB er kveðið á um að töluleg gildi viðmiðunarmarkna skuli grundvallast á niðurstöðum

þeirrar vinnu sem fram hefur farið á vegum alþjóðlegra hópa vísindamanna á þessu sviði. Framkvæmdastjórnin skal hafa hliðsjón af nýjustu gögnum úr vísindarannsóknnum á viðkomandi sviðum innan faraldsfræði og umhverfismála og nýjustu framförum í mælitækni þegar þær forsendur, sem viðmiðunarmörk byggjast á, verða endurskoðaðar.

- 6) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽⁷⁾.
- 7) Þær breytingar, sem eru nauðsynlegar vegna aðlögunar að framförum á sviði vísinda og tækni, tengjast ef til vill eingöngu viðmiðunum og aðferðum sem eru notaðar til að meta styrk bensen og kolsýrings eða nákvæmri tilhögun við að senda framkvæmdastjórninni upplýsingar og breytingarnar mega hvorki beint né óbeint leiða þess að viðmiðunarmörkum verði breytt.
- 8) Viðmiðunarmörkin, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eru lágmarkskröfur. Í samræmi við 176. gr. í sáttmálanum geta aðildarríki viðhaldið strangari verndarráðstöfunum eða innleitt slíkar ráðstafanir. Strangari viðmiðunarmörk skulu einkum innleidd til að vernda heilbrigði fólks í þjóðfélagshópum sem eru sérlega viðkvæmir, svo sem barna og sjúklinga á sjúkrahúsum. Aðildarríki getur krafist þess að viðmiðunarmörkum verði náð fyrr en þær dagsetningar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, segja til um.
- 9) Bensen er krabbameinsvaldandi erfðaeitur í mönnum og ekki er vitað undir hvaða viðmiðunarmörkum efnið er hættulaust heilbrigði manna.
- 10) Ef erfitt reynist að ná viðmiðunarmörkum fyrir bensen, eins og þau eru fastsett í þessari tilskipun, vegna staðarsértækra einkenna við dreifingu eða veðurfarslegra skilyrða og ef þær ráðstafanir, sem gripið er til, hafa í för með sér alvarlegan félagsdagfræðilegan vanda getur aðildarríki farið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún veiti tímabundinn frest í eitt skipti og með sérstökum skilyrðum.
- 11) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu íhuga að hvetja til rannsókna á áhrifum bensen og kolsýrings til að greiða fyrir endurskoðun þessarar tilskipunar árið 2004. Í þessu samhengi skal taka tillit bæði til loftmengunar í lokuðu rými og andrúmslofti utanhúss.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stj.úð. EB L 313, 13.12.2000, bls. 12, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 97/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 11.

⁽¹⁾ Stj.úð. EB C 53, 24.2.1999, bls. 8.

⁽²⁾ Stj.úð. EB C 138, 18.5.1999, bls. 42.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 2. desember 1999 (Stj.úð. EB C 194, 11.7.2000, bls. 56), sameiginleg afstaða ráðsins frá 10. apríl 2000 (Stj.úð. EB C 195, 11.7.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 6. júlí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 24. október 2000.

⁽⁴⁾ Stj.úð. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stj.úð. EB L 275, 10.10.1998, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stj.úð. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55.

⁽⁷⁾ Stj.úð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 12) Staðlaðar, nákvæmar mæliaðferðir og almennar viðmiðanir um staðsetningu mælistöðva eru mikilvægur þáttur í mati á gæðum andrúmslofts ef afla skal sambærilegra upplýsinga hvaðanæva að úr bandalaginu.
- 13) Senda skal framkvæmdastjórninni upplýsingar um styrk bensens og kolsýrings og þær verða grundvöllur reglulegra skýrslna.
- 14) Nýjustu upplýsingar um styrk bensens og kolsýrings í andrúmslofti skulu ætíð vera aðgengilegar almenningi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmið þessarar tilskipunar er:

- a) að setja viðmiðunarmörk um styrk bensens og kolsýrings í andrúmslofti sem miða að því að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið í heild,
- b) að meta styrk bensens og kolsýrings í andrúmslofti á grundvelli sameiginlegra aðferða og viðmiðana,
- c) að afla nægilegra upplýsinga um styrk bensens og kolsýrings í andrúmslofti og tryggja að þær séu ætíð aðgengilegar almenningi,
- d) að viðhalda gæðum andrúmslofts þar sem þau eru mikil en bæta þau ella að því er varðar bensen og kolsýring.

2. gr.

Skilgreiningar

Skilgreiningarnar, sem eru settar fram í 2. gr. tilskipunar 96/62/EB, skulu gilda.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „efri viðmiðunarmörk mats“: mörk sem eru tilgreind í III. viðauka en neðan þeirra er unnt að nota samþættar aðferðir, sem byggjast á mælingum og reiknilíkönun, til þess að meta gæði andrúmslofts í samræmi við 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB,
- b) „neðri viðmiðunarmörk mats“: mörk sem eru tilgreind í III. viðauka en neðan þeirra er unnt að nota aðferðir, sem byggjast annaðhvort eingöngu á reiknilíkönun eða hlutlægu mati, til þess að meta gæði andrúmslofts í samræmi við 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB,
- c) „fastar mælingar“: mælingar sem eru gerðar í samræmi við 5. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB.

3. gr.

Bensen

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að styrkur bensens í andrúmslofti, metinn í samræmi við 5. gr., fari ekki yfir þau viðmiðunarmörk, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem eru tilgreindar þar.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, skulu gilda í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

2. Ef erfitt reynist að ná þeim viðmiðunarmörkum, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, vegna staðarsértækra einkenna við dreifingu eða veðurfarslegra skilyrða, svo sem lítils vindhraða og/eða skilyrða sem stuðla að uppgufun, og ef þær ráðstafanir, sem gripið er til, hafa í för með sér alvarlegan félagshagfræðilegan vanda getur aðildarríki farið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún veiti tímabundinn frest. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB, að beiðni aðildarríkis og með fyrirvara um 3. mgr. 8. gr. í þessari tilskipun, heimilað framlengingu frestsins einu sinni til allt að fimm ára ef viðkomandi aðildarríki:

· tiltekur viðkomandi svæði og/eða þéttbýlisstaði,

· leggur fram haldbær rök fyrir framlengingunni,

· sýnir fram á að allar réttmætar ráðstafanir hafi verið gerðar í því skyni að minnka styrk viðkomandi mengunarefna og takmarka, sem mest má verða, stærð þess svæðis þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk, og

· leggur fram drög að framtíðarþróun að því er varðar þær ráðstafanir sem það hyggst grípa til samkvæmt 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

Viðmiðunargildið, sem miða skal við fyrir bensen meðan tímabundni fresturinn gildir, skal ekki fara yfir $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

4. gr.

Kolsýringur

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að styrkur kolsýrings í andrúmslofti, metinn í samræmi við 5. gr., fari ekki yfir það viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem eru tilgreindar þar.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í II. viðauka, skulu gilda í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

5. gr.

Mat á styrk

1. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats fyrir bensen og kolsýring eru þau sem mælt er fyrir um í I. lið III. viðauka.

Í tengslum við beitingu 6. gr. tilskipunar 96/62/EB skal flokkun hvers svæðis eða þéttbýlisstaðar endurskoðuð að minnsta kosti á fimm ára fresti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í II. lið III. viðauka við þessa tilskipun. Flokkunin skal endurskoðuð fyrr ef marktækar breytingar verða á starfsemi sem hefur áhrif á styrk bensens eða kolsýrings í andrúmslofti.

2. Við ákvörðun á staðsetningu sýnatökustaða vegna mælinga á benseni og kolsýringi í andrúmslofti skulu þær viðmiðanir gilda sem tilgreindar eru í IV. viðauka. Minnsti fjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga á styrk hvors mengunarefnis skal vera sá sem mælt er fyrir um í V. viðauka og þeir skulu valdir á hverju svæði eða þéttbýlisstað þar sem mælinga er þörf ef gögn úr föstum mælingum eru einu upplýsingarnar sem liggja fyrir um styrkinn þar.

3. Fyrir svæði og þéttbýlisstaði, þar sem til viðbótar upplýsingum frá föstum mælistöðvum eru fyrirbyggjandi upplýsingar úr öðrum áttum, svo sem úr skráum um losun, leiðbeinandi mælingum og reiknilíknum um gæði lofts, skal fjöldi fastra mælistöðva, sem komið er fyrir, og staðupplausn annarra aðferða nægja til að unnt sé að ákvarða styrk mengunarefna í lofti í samræmi við I. lið IV. viðauka og I. lið VI. viðauka.

4. Á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem mælinga er ekki krafist má styðjast við reiknilíkön eða hlutlægar matsaðferðir.

5. Tilvísunaraðferðir, sem notaðar eru við greiningu og sýnatöku vegna bensens og kolsýrings, eru þær sem mælt er fyrir um í I. og II. lið VII. viðauka. Í III. lið VII. viðauka eru settar fram tilvísunaraðferðir vegna reiknilíkana fyrir loftgæði þegar völ er á slíkum aðferðum.

6. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir, sem notaðar eru við bráðabirgðamat á loftgæðum samkvæmt d-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB, eigi síðar en þann dag sem mælt er fyrir um í 10. gr. þessarar tilskipunar.

7. Breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga ákvæði þessarar greinar og III. til VII. viðauka að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 6. gr., en þær mega hvorki leiða til beinna né óbeinna breytinga á viðmiðunarmörkum.

6. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem um getur í 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þar sem vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

7. gr.

Upplýsingar til almennings

1. Aðildarríkin skulu tryggja að nýjustu upplýsingar um styrk bensens og kolsýrings í andrúmslofti séu lagðar reglulega fyrir almenning sem og viðeigandi samtök, svo sem umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa, og fyrir aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu, til dæmis fyrir tilstilli útvarps- og

sjónvarpsstöðva, fréttamiðla, upplýsingaskilta eða tölvunetþjónustu, textavarps, síma eða bréfasíma.

Upplýsingar um styrk bensens í andrúmslofti, gefnar sem meðalgildi síðustu 12 mánaða, skulu uppfærðar á þriggja mánaða fresti hið minnsta og mánaðarlega ef því verður við komið. Upplýsingar um styrk kolsýrings í andrúmslofti, gefnar sem hæsta meðalgildi í átta klukkustundir samfelld, skulu uppfærðar daglega hið minnsta og á hverri klukkustund ef því verður við komið.

Upplýsingarnar, sem um getur í annarri undirgreininni, skulu undir öllum kringumstæðum segja til um þau tilvik þar sem farið er yfir viðmiðunarmörkin fyrir styrkinn á þeim meðaltíma sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka. Þær skulu einnig fela í sér gróft mat að því er varðar viðmiðunarmörk og segja á viðeigandi hátt til um áhrif á heilbrigði.

2. Þegar áform eða áætlanir eru kynntar almenningi samkvæmt 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB skulu aðildarríkin einnig kynna þær þeim samtökum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Þetta nær einnig til þeirra gagna sem krafist er samkvæmt II. lið VI. viðauka við þessa tilskipun.

3. Upplýsingar til almennings og samtaka samkvæmt 1. og 2. mgr. skulu vera skýrar, auðskiljanlegar og aðgengilegar.

8. gr.

Skýrsla og endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2004, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um reynsluna af beitingu þessarar tilskipunar og einkum um niðurstöður nýjustu vísindarannsóknna sem varða áhrif á heilbrigði manna, þar sem sérstakur gaumur er gefinn þeim hópum sem eru viðkvæmir, og á vistkerfi, sem verða fyrir váhrifum af völdum bensens og kolsýrings, og um þá tækniþróun sem hefur átt sér stað, meðal annars á sviði mælitækni og annarra aðferða við mat á styrk bensens og kolsýrings í andrúmsloftinu.

2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal taka tillit til eftirfarandi atriða, einkum að því er varðar bensen og kolsýring:

a) núverandi loftgæða og líklegra breytinga á þeim til ársins 2010 og eftir það,

b) möguleika á að draga enn frekar úr losun mengunarefna frá öllum viðeigandi upptökum, að svo miklu leyti sem það er framkvæmanlegt í tæknilegu tilliti og kostnaðarhagkvæmt,

c) venslanna milli mengunarefna og möguleika til að beita samþættum aðferðum í því skyni að ná settum markmiðum bandalagsins um gæði lofts og skyldum markmiðum,

d) núverandi og síðari tíma krafna sem varða miðlun upplýsinga til almennings og skipti á upplýsingum milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar,

e) fenginnar reynslu af beitingu þessarar tilskipunar í aðildarríkjunum, einkum að því er varðar skilyrði um framkvæmd mælinga sem mælt er fyrir um í IV. viðauka.

3. Til að viðhalda víðtækri heilsu- og umhverfisvernd skulu tillögur um breytingar á þessari tilskipun, eftir því sem við á, fylgja skýrslunni sem um getur í 1. mgr. og geta þær breytingar falið í sér frekari rýmkun á þeim fresti sem veittur er til að ná tilgreindu viðmiðunargildi fyrir bensen í I. viðauka sem samþykkja má samkvæmt 2. mgr. 3. gr.

9. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar ákvörðunar. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

10. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 13. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. nóvember 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

R. SCHWARTZENBERG

forseti.

I. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR BENSEN

Gefa verður viðmiðunargildið upp í $\mu\text{g}/\text{m}^3$ og það skal staðlað við hitann 293 K og loftþrýstinginn 101,3 kPa.

	Meðaltími	Viðmiðunargildi	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunargildi eiga að hafa náðst
Viðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	Almanaksár	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (100%) 13. desember 2000, lækkar 1. janúar 2006 og á 12 mánaða fresti upp frá því um 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ og verður 0% 1. janúar 2010	1. janúar 2010 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Að undanskildum svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem tímabundin framlenging frests hefur verið samþykkt samkvæmt 2. mgr. 3. gr.

II. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR KOLSÝRING

Gefa verður viðmiðunargildið upp í mg/m^3 . Rúmmálið skal staðlað við hitann 293 K og loftþrýstinginn 101,3 kPa.

	Meðaltími	Viðmiðunargildi	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunargildi á að hafa náðst
Viðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	Daglegt hámarksmeðaltal í átta klukkustundir	10 mg/m^3	6 mg/m^3 13. desember, lækkar 1. janúar 2003 og á 12 mánaða fresti upp frá því um 2 mg/m^3 og verður 0% 1. janúar 2005	1. janúar 2005

Daglegur hámarksmeðalstyrkur í átta klukkustundir er fundinn með því að athuga meðaltal átta klukkustunda samfellt sem er reiknað út frá gögnum fyrir hverja klukkustund og uppfært einu sinni á klukkustund. Hvert þannig reiknað átta klukkustunda meðaltal er fært á þann dag sem lok þess ber upp á, þ.e. fyrsta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 17:00 á deginum á undan fram til 01:00 á þessum tiltekna degi; síðasta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 16:00 til 24:00 á þeim degi.

III. VIÐAUKI

**ÁKVÖRÐUN KRAFNA VEGNA MATS Á STYRK BENSENS OG KOLSÝRINGS Í ANDRÚMSLOFTI Á
TILTEKNU SVÆÐI EÐA ÞÝTTBÝLISSTAÐ****I. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats**

Eftirfarandi efri og neðri viðmiðunarmörk mats gilda:

a) Bensen

	Ársmeðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af viðmiðunargildi (3,5 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	40% af viðmiðunargildi (2 µg/m ³)

b) Kolsýringur

	Átta klukkustunda meðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af viðmiðunargildi (7 mg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	70% af viðmiðunargildi (5 mg/m ³)

II. Ákvörðun á því hvort farið er yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats

Ákvarða verður hvort farið hefur verið yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats á grundvelli styrks á undangengnum fimm árum ef fyrir liggja fullnægjandi gögn. Líta ber svo á að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk mats ef farið hefur verið yfir þau að minnsta kosti í þrjú stök ár af þessum fimm undangengnum árum.

Ef fyrirliggjandi gögn ná yfir færri ár en fimm geta aðildarríkin stuðst bæði við stuttar mælingaherferðir á þeim tíma árs og á þeim stöðum þar sem líklegast þykir að mestrar mengunar gæti og niðurstöður upplýsinga úr skráum um losun og reiknilíkönun til að ákvarða hvort farið hefur verið yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats.

IV. VIÐAUKI

STAÐSETNING SÝNATÖKUSTAÐA VEGNA MÆLINGA Á STYRK BENSENS OG KOLSÝRINGS Í ANDRÚMSLOFTI

Taka skal tillit til eftirfarandi þátta við fastar mælingar.

I. Val sýnatökustaðar

Ef sýnatökustaðir varða heilsuvernd skulu þeir valdir þannig að þeir veiti upplýsingar um:

- i) þá staði innan svæða og þéttbýlisstaða þar sem styrkurinn er mestur og líklegast er að íbúarnir verði fyrir beinum eða óbeinum váhrifum á tíma sem telst marktækur með tilliti til meðaltíma viðmiðunargildisins eða -gildanna,
- ii) styrk á öðrum stöðum innan svæðanna og þéttbýlisstaðanna sem eru dæmigerðir fyrir þau váhrif sem íbúarnir verða almennt fyrir.

Sýnatökustaðir skulu að öllu jöfnu valdir þannig að mælingarnar segi ekki eingöngu til um allra nánasta nærumhverfi þeirra. Þeirri viðmiðunarreglu skal fylgt að sýnatökustaður sé þannig valinn að hann gefi dæmigerða mynd af loftgæðum á svæðinu umhverfis sem er að minnsta kosti 200 m² þar sem umferð er mikil og nokkrir ferkílómetrar þar sem byggð er.

Sýnatökustaðir skulu einnig, eftir því sem unnt er, vera dæmigerðir fyrir svipaða staði sem eru utan næsta nágrennis þeirra.

Ef þörf krefur vegna heilsuverndarsjónarmiða skal velja sýnatökustaði á eyjum.

II. Uppsetning sýnatökubúnaðar

Eftirfarandi meginreglum skal fylgt eftir því sem við verður komið:

- flæðið við inntak sýnatökunemans skal vera óhindrað, án nokkurra tálma sem hafa áhrif á loftflæðið í nágrenni sýnatökubúnaðarins (að öllu jöfnu í fárra metra fjarlægð frá byggingum, svölum, trjám eða öðru sem hindrar og að minnsta kosti 0,5 m frá næstu byggingu ef um er að ræða sýnatökustað sem á að gefa dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu);
- að öllu jöfnu skal inntak sýnatökubúnaðar vera frá 1,5 m (innöndunarhæð) og að 4 m hæð yfir jörðu. Hærra staðsetning (allt að 8 m) getur verið nauðsynleg undir sumum kringumstæðum. Ef sýnatökustaðnum er ætlað að gefa dæmigerða mynd af stóru svæði getur jafnvel verið heppilegt að velja enn meiri hæð;
- inntakið skal ekki vera í næsta nágrenni við mengunarupptök svo að komast megi hjá því að taka beint inn mengunarefni sem hafa ekki blandast andrúmsloftinu;
- útblástursfrárás sýnatökubúnaðarins skal komið fyrir þannig að komast megi hjá því að útblástursloft sýnatökubúnaðarins berist að sýnatökuinntakinu;
- staðsetning sýnatökubúnaðar á umferðarsvæðum:
 - sýnatökustaðir fyrir öll mengunarefni skulu vera að minnsta kosti í 25 m fjarlægð frá útjaðri vegamóta mikilla umferðaræða og að minnsta kosti í 4 m fjarlægð frá miðju næstu akreinar,
 - við mælingar á kolsýringi skal inntak ekki vera í meira en 5 m fjarlægð frá gangstéttarbrún,
 - við mælingar á bensení skal inntaki komið fyrir þannig að það gefi dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu.

Einnig má taka tillit til eftirfarandi þátta:

- truflandi mengunarupptaka,
- öryggis,
- aðgengileika,
- aðgangs að rafmagni og símafjarskiptum,
- hve áberandi sýnatökubúnaðurinn er í umhverfinu,
- öryggis almennings og rekstraraðila,
- kosta sem fylgja því að setja upp sameiginlega sýnatökustaði fyrir mismunandi mengunarefni,
- skipulagsákvæða.

III. Skráning og endurskoðun á staðarvali

Aðferðirnar, sem notaðar eru við staðarval, skulu skráðar ítarlega á flokkunarstigi með ljósmyndum af umhverfinu, teknum í höfuðáttir, og nákvæmu korti. Sýnatökustaðir skulu endurmetnir með reglulegu millibili og endurtekinni skráningu til að tryggja að viðmiðanir við valið haldist gildar.

V. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR ÁKVÖRDUN Á FJÖLDA SÝNATÖKUSTAÐA VEGNA FASTRA MÆLINGA Á STYRK BENSENS OG KOLSÝRINGS Í ANDRÚMSLOFTI

Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga sem gerðar eru til að meta hvort farið er að viðmiðunarmörkum vegna heilsuverndar manna á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem einu upplýsingarnar eru gögn úr föstum mælingum:

a) Dreifð upptök

Íbúafjöldi þéttbýlisstaðar eða svæðis (þúsundir)	Ef styrkur fer yfir efri viðmiðunarmörk mats ⁽¹⁾	Ef hámarksstyrkur er milli efri og neðri viðmiðunarmarka mats
0-249	1	1
250-499	2	1
500-749	2	1
750-999	3	1
1 000-1 499	4	2
1 500-1 999	5	2
2 000-2 749	6	3
2 750-3 749	7	3
3 750-4 749	8	4
4 750-5 999	9	4
Ó6 000	10	5

⁽¹⁾ Skal að minnsta kosti fela í sér eina stöð í þéttbýli og eina stöð á umferðarsvæði svo fremi það auki ekki fjölda sýnatökustaða.

b) Punktupptök

Við mat á mengun í nánd við punktupptök skal reikna fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga út frá losunarpéttni, líklegri dreifingu loftmengunar og þeim váhrifum sem líklegt er að fólk verði fyrir.

VI. VIÐAUKI

MARKMIÐ UM GÆÐI GAGNA OG SAMANTEKT Á NIÐURSTÖÐUM ÚR MATI Á LOFTGÆÐUM

I. Markmið um gæði gagna

Eftirfarandi markmið um gæði gagna, er varða leyfilega óvissu matsaðferða og lágmarkstímalengd og öflun mæligagna, eru sett til leiðbeiningar vegna áætlana um gæðatryggingu.

	Bensen	Kolsýringur
<i>Fastar mælingar</i> ⁽¹⁾		
Óvissa	25%	15%
Lágmarksgagnaöflun	90%	90%
Lágmarkstímalengd	35% í þéttbýli og á svæðum með mikilli umferð (dreift yfir árið til að gefa dæmigerða mynd af mismunandi skilyrðum sem tengjast veðurfari og umferð) 90% iðnaðarsvæði	
<i>Leiðbeinandi mælingar</i>		
Óvissa	30%	25%
Lágmarksgagnaöflun	90%	90%
Lágmarkstímalengd	14% (mæling einn dag í viku af handahófi, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur, dreift jafnt yfir árið)	14 % (ein mæling vikulega af handahófi, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur, dreift jafnt yfir árið)
<i>Reiknilíkan</i>		
Óvissa		
Átta stunda meðaltal	—	50%
Ársmeðaltal	50%	—
<i>Hlutlægt mat</i>		
Óvissa	100%	75%

⁽¹⁾ Aðildarríkjunum er heimilt að beita slembimælingum í stað samfelldra mælinga fyrir bensen, að því tilskildu að þau geti sýnt framkvæmdastjórninni fram á að óvissan, meðal annars sú óvissa sem hlýst af slembiúrtaki, uppfylli 25% gæðamarkmið. Slembiúrtakið verður að dreifast jafnt yfir árið svo forðast meggi skekkjur í niðurstöðum.

Óvissan (á 95% öryggisbili) í matsaðferðum verður metin í samræmi við meginreglur ISO-staðalsins „Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement“ (leiðbeiningar um framsetningu óvissu) (1993) eða aðferðir samkvæmt ISO-staðli 5725:1994 eða samsvarandi staðli. Hundradshlutatölurnar yfir óvissu í töflunni hér að framan eru meðalgildi einstakra mælinga á tímabilinu, sem viðmiðunargildið miðast við, með öryggisbilinu 95%. Túlka ber óvissu í tengslum við fastar mælingar þannig að þær gildi á svæði viðkomandi viðmiðunargildis. Þar til staðlar Staðlasamtaka Evrópu (CEN) ásamt nákvæmum aðferðarlýsingum prófana hafa að fullu verið teknir upp mun framkvæmdastjórnin, áður en þessi tilskipun tekur gildi, birta leiðbeiningar um notkun sem mótaðar voru á vegum Staðlasamtaka Evrópu.

Óvissa tengd reiknilíkönum og hlutlægu mati er skilgreind sem hámarksfrávik mældra og reiknaðra gilda fyrir styrk á tímabilinu sem viðmiðunargildið miðast við án tillits til tímasetninga í framtíð.

Kröfur um lágmarksgagnaöflun og lágmarkstímalengd ná ekki til glötunar á gögnum sem hljóta af reglulegri kvörðun eða eðlilegu viðhaldi tækjabúnaðarins.

II. Niðurstöður úr mati á loftgæðum

Eftirfarandi upplýsinga skal afla fyrir svæði eða þéttbýlisstaði þar sem aukið er við mæligögn með upplýsingum, fengnum með öðrum hætti en með mælingum, eða þar sem slíkar upplýsingar eru þær einu sem stuðst er við í mati á loftgæðum:

- ' lýsing á því mati sem fram fer,
- ' sérstakar aðferðir sem eru notaðar ásamt tilvísun í lýsingar á hverri aðferð,
- ' hvaðan gögn og upplýsingar eru fengin,
- ' lýsing á niðurstöðum, þar á meðal á óvissu og einkum lýsing á umfangi hvers svæðis eða, ef það á við, lengd vegar innan svæðisins eða þéttbýlisstaðarins þar sem styrkur fer yfir viðmiðunargildi eða, ef sú er raunin, viðmiðunargildi að viðbættum viðeigandi vikmörkum, og lýsing á hverju svæði þar sem styrkurinn fer yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats,
- ' í tengslum við viðmiðunarmörk, sem eru sett til að vernda heilbrigði manna, skal gefa upp hvaða íbúar geta orðið fyrir váhrifum vegna styrks sem er yfir viðmiðunargildinu.

Aðildarríkin skulu, þar sem því verður við komið, gera kort sem sýna styrkdreifingu innan hvers svæðis og þéttbýlisstaðar.

III. Stöðlun

Niðurstöður mælinga fyrir bensen og kolsýring skal staðla við hitann 293 K og þrýstinginn 101,3 kPa.

VII. VIÐAUKI**TILVÍSUNARAÐFERÐIR VIÐ MAT Á STYRK BENSENS OG KOLSÝRINGS****I. Tilvísunaraðferð við sýnatöku/greiningu á bensi**

Tilvísunaraðferðin við mælingu á bensi skal vera sýnataka með dælingu gegnum íseygt hylki og í kjölfarið ákvörðun með gasgreiningu sem verið er að staðla á vegum Staðlasamtaka Evrópu (CEN). Ef stöðluð CEN-aðferð liggur ekki fyrir er aðildarríkjunum heimilt að nota aðferð sem byggist á innlendum stöðlum og sömu mæliaðferð.

Aðildarríki er einnig heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

II. Tilvísunaraðferð við greiningu á kolsýringi

Tilvísunaraðferðin við mælingu á kolsýringi skal vera aðferðin þar sem ódreifinn innroðagreininir (NDIR) er notaður, en sú aðferð hefur nýlega verið stöðluð á vegum Staðlasamtaka Evrópu. Ef stöðluð CEN-aðferð liggur ekki fyrir er aðildarríkjunum heimilt að nota aðferð sem byggist á innlendum stöðlum og sömu mæliaðferð.

Aðildarríki er einnig heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

III. Tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön

Ekki er unnt að tilgreina tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön að svo stöddu. Hvers kyns breytingar, sem gerðar eru til að laga þennan lið að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 6. gr.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

2002/EES/16/13

frá 20. desember 2000

um áætlun til margra ára um fyrirtæki og framtakssemi, einkum vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja (2001-2005)(*)

(2000/819/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 3. mgr. 157. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sú þýðing, sem fyrirtæki og framtakssemi hafa, að því er varðar að ná markmiðum bandalagsins, og þeir erfiðleikar, sem fyrirtæki og athafnamenn standa frammi fyrir, hafa verið umfjöllunarefni margra orðsendinga, ákvarðana og skýrsla og nú síðast orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 26. apríl 2000 um „stefnu í málefnum fyrirtækja í efnahagsumhverfi sem er grundvallað á þekkingu“. Þar hafa verið tilgreind meginsvið þar sem aðgerða er þörf á vettvangi bandalagsins.
- 2) Lítil og meðalstór fyrirtæki leggja fram drjúgan skerf með tilliti til samkeppnishæfni, rannsóknna, nýsköpunar, færni og starfa, en standa frammi fyrir tilteknum vanda.
- 3) Aðgerða er þörf til þess að vinna bug á þessum vandkvæðum. Röð áætlana, einkum þriðja áætlunin til margra ára um lítil og meðalstór fyrirtæki í Evrópusambandinu (1997-2000), sem var samþykkt

með ákvörðun ráðsins 97/15/EB ⁽⁵⁾ og fellur úr gildi 31. desember 2000, hefur myndað ramma um slíkar aðgerðir.

- 4) Í orðsendingu sinni frá 29. júní 1999 gaf framkvæmdastjórnin Evrópuþinginu, ráðinu, efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslu um mat utanaðkomandi aðila á fyrrnefndri áætlun.
- 5) Nauðsyn ber til að samþykkja aðra áætlun fyrir tímabilið sem hefst 1. janúar 2001 og að tryggja að stefna í málefnum fyrirtækja nái fram að ganga með því að útvega nægilegt fjármagn til þess að markmiðum hennar verði náð.
- 6) Þann 9. nóvember 1999 samþykkti ráðið skýrslu um að fella sjálfbæra þróun inn í stefnu Evrópusambandsins í málefnum fyrirtækja. Taka ber mið af sjálfbærri þróun þegar skilgreina á og framkvæma ráðstafanir sem eru fyrirhugaðar samkvæmt þessari áætlun.
- 7) Á fundi sínum í Santa Maria da Feira 20. júní 2000 samþykkti leiðtogaráðið Evrópusáttmálann um lítil fyrirtæki og mæltist til þess að hann kæmi til fullra framkvæmda sem liður í tillögum um áætlunina til margra ára um fyrirtæki og framtakssemi. Í ráðstöfunum Evrópusambandsins til þess að stuðla að framgangi lítilla og meðalstórra fyrirtækja ber að taka tillit til markmiðanna með sáttmálanum.
- 8) Svipaðar aðgerðir eru hafnar innan ramma Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), einkum með sáttmálanum um stefnuna í málefnum lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem iðnaðarráðherrar OECD-landanna samþykktu í Bologna 15. júní 2000.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 333, 29.12.2000, bls. 84, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 99/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 311, 31.10.2000, bls. 180.

⁽²⁾ Álit var skilað 26. október 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Álit var skilað 29. nóvember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Álit var skilað 21. september 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 6, 10.1.1997, bls. 25.

- 9) Hinn 7. nóvember 2000 lagði ráðið áherslu á nauðsyn þess að auka verulega við fjármögnun nýsköpunarfélaga og að beina aftur stjórnækjum á sviði fjármála til stuðnings nýstofnuðum fyrirtækjum, hátækni-fyrirtækjum og örfyrirtækjum.
- 10) Samþykka ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 11) Þessi ákvörðun myndar lagagrundvöll sérstakra upp-bótarráðstafana sem eru ekki liður í öðrum stefnumiðum bandalagsins og verða ekki framkvæmdar betur á vettvangi aðildarríkjanna.
- 12) Í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, sem var gerður við EFTA/EES-löndin, og viðbótarbókunum við samstarfssamningana, sem voru gerðir við Mið- og Austur-Evrópulöndin, er kveðið á um þátttöku þessara landa í áætlunum bandalagsins. Þá ber einnig að gera ráð fyrir þátttöku Kýpur, Möltu og Tyrklands innan ramma samstarfssamninga sem hafa verið gerðir við þessi lönd. Þátttaka annarra landa getur komið til greina ef samningar og málsmeðferð gera það kleift.
- 13) Í þessari ákvörðun er að finna fjárhagsviðmiðun, í skilningi 34. liðar samstarfssamningsins milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga ⁽²⁾, fyrir allt tímabilið sem áætlunin varir án þess þó að hafa áhrif á heimildir fjárveitingavaldsins eins og skilgreint er í sáttmálanum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Áætlun um stefnu bandalagsins um fyrirtæki og framtakssemi, einkum vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja, hér á eftir nefnd „áætlunin“, er hér með samþykkt til fimm ára frá 1. janúar 2001 að telja.

2. gr.

1. Markmiðin með áætluninni eru eftirfarandi:

- a) að stuðla að vexti og samkeppnishæfni fyrirtækja í alþjóðlegu efnahagsumhverfi sem er grundvallað á þekkingu;
- b) að stuðla að framtakssemi;
- c) að einfalda og betrubæta stjórnsýslu- og lagaramma fyrir fyrirtæki, einkum til þess að hvetja til rannsókna, nýsköpunar og stofnunar fyrirtækja;

- d) að betrubæta fjárhagslegt umhverfi fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja;
- e) að veita fyrirtækjum greiðari aðgang að stuðningsþjónustu, áætlunum og netkerfum á vegum bandalagsins og að auka samræmingu þessara úrkosta.

2. Þessum markmiðum skal einkum náð á grundvelli aðgerðasviðanna sem er lýst í I. viðauka.

3. Að auki mun áætlunin, eðli sínu samkvæmt, verða notuð til þess að komast nær þeim markmiðum sem eru sett með Evrópusáttmálanum um lítil fyrirtæki.

3. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um stjórn áætlana, (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Fresturinn, sem um getur í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

4. gr.

1. Samþykka ber ráðstafanir og aðgerðir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 3. gr:

— vinnuáætlunina til eins árs og tilsvareandi fjáruhlutanir;

— viðmiðanir fyrir og efni útboða sem eru yfir 100 000 evrum;

— vísbendi um árangur til að unnt sé að vega og meta nauðsynlegar aðgerðir til þess að ná markmiðunum sem eru sett fram í 2. gr.

2. Enn fremur ber að upplýsa nefndina reglulega um öll önnur vafaatriði sem varða þessa áætlun, einkum um hina árlegu framkvæmdaskýrslu og matsskýrslurnar sem um getur í 1. mgr. 5. gr.

5. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja mat á framkvæmd þessarar áætlunar og leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina:

— matsskýrslu, á tveggja ára fresti, um árangur svo að unnt sé að taka með samræmdum hætti tillit til:

— stefnunnar í málefnum fyrirtækja innan stefnumiða og áætlana bandalagsins í heild,

— framkvæmdar Evrópusáttmálans um lítil fyrirtæki,

— endanleggar matsskýrslu fyrir desemberlok 2004.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 172, 18.6.1999, bls. 1.

2. Í skýrslunum skal kanna hvort markmiðunum með þessari áætlun hafi verið náð. Skýrslurnar skulu innihalda kostnaðar- og ábatagreiningu með tilliti til þeirra ráðstafana og aðgerða sem hefur verið gripið til, einkum á grundvelli þeirra vísbenda um árangur sem um getur í þriðja undirlið 1. mgr. 4. gr.

6. gr.

Eftirtöldum aðilum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;
- samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;
- Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land;
- Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans;

— öðrum löndum ef samningar og málsmæðferð gera það kleift.

7. gr.

1. Fjárhagsviðmiðun fyrir framkvæmd þessarar áætlunar er 450 milljónir evra.

2. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitinga-valdsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

8. gr.

Þessi ákvörðun öðlast gildi 1. janúar 2001 og gildir til 31. desember 2005.

9. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 2000.

Fyrir hönd ráðsins,

J.-C. GAYSSOT

forseti.

I. VIÐAUKI

LÝSING AÐGERÐASVIÐA

Aðgerðasviðin skulu einkum miðast við að skilgreina og skiptast á bestu viðteknu starfsvenjum í samræmi við bestu viðteknu málsmæðferð, sem er lýst í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 26. apríl 2000, um leið og tekið er mið af þörfum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, og með þeim er stefnt að því:

1. **Að auka vöxt og samkeppnishæfni fyrirtækja í alþjóðlegu efnahagsumhverfi sem er grundvallað á þekkingu:**

Þessi áætlun miðast einkum við ráðstafanir til þess að:

- stuðla að samkeppnishæfni og nýsköpun;
- greiða fyrir frjálsum vöruflutningum og aðgangi að mörkuðum;
- búa fyrirtæki undir hnattvæðingu og stuðla sérstaklega að þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í stöðlun og framkvæmd hennar;
- hafa á boðstólum færni á nógu mörgum sviðum sem er sniðin að þörfum lítilla fyrirtækja;
- þróa notkun nýrrar upplýsinga- og fjarskiptatækni;
- hvetja til nýstárlegra starfsvenja;
- stuðla að samþættingu sjálfbærrar þróunar.

2. **Að stuðla að framtakssemi:**

Þessi áætlun miðar einkum að því að:

- aðstoða við stofnun og framsal fyrirtækja;
- þróa þjálfun á sviði framtakssemi;
- stuðla að vexti og viðgangi fyrirtækja um allt samfélagið;
- skilgreina og stuðla að sérstökum stefnumiðum litlum og meðalstórum fyrirtækjum til hagsbóta.

3. **Að einfalda og betrubæta aðstæður fyrirtækja með tilliti til stjórnsýslu og lagasetningar, einkum í því skyni að stuðla að rannsóknum, nýsköpun og stofnun fyrirtækja:**

Einkum verður leitað eftir því:

- að þróa enn frekar fyrirkomulag þess að meta áhrif fyrirhugaðrar bandalagslöggjafar á atvinnulífið;
- að bæta almennt lagasetningu og einfalda stjórnsýslu.

4. **Að betrubæta fjárhagslegt umhverfi fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja:**

Sem svar við niðurstöðum fundar leiðtogaáðsins í Lissabon dagana 23. og 24. mars 2000 mun þessi áætlun einkum stuðla að:

- a) ráðstöfunum til að betrubæta fjárhagslegt umhverfi fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Þessar ráðstafanir, en því er lýst í II. viðauka með hvaða hætti þær skuli gerðar, eru sem hér segir:

i) *Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja (ETF) sem Fjárfestingarsjóður Evrópu (EIF) rekur.*

Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja mun styrkja stofnun og fjármögnun lítilla og meðalstórra fyrirtækja á byrjunarstigi:

- með því að fjárfesta í viðeigandi, sérhæfðum áhættufjármagnssjóðum, einkum sprotafjármagnssjóðum, litlum sjóðum, sjóðum sem eru reknir í tilteknu héraði eða miðast við tilteknar atvinnugreinar eða tækni, eða áhættufjármagnssjóðum sem fjármagna hagnýtingu niðurstaðna á sviði rannsókna og tækni, þ.e. sjóðum sem tengjast rannsóknarmiðstöðvum og tæknigörðum sem í staðinn leggja litlum og meðalstórum fyrirtækjum til áhættufé. Stofnlánakerfið mun í byrjun efla Tæknilánaflokk evrópskra fyrirtækja, sem Fjárfestingarbanki Evrópu kom á fót í samstarfi við Fjárfestingarsjóð Evrópu, með því að samþykka fjárfestingarstefnu sem hefur meiri áhættu í för með sér, bæði með tilliti til sjóða milliliða og fjárfestingarstefnu þeirra.

Fjárfestingarsjóður Evrópu skal velja fjárfestingar, annast þær og stýra þeim inn í áhættufjármagnssjóði og skal, eftir atvikum, taka mið af innlendum kerfum í starfi sínu. Nánari skilmála og skilyrði fyrir stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja, þar með talið eftirlit með því og yfirráð, skal setja með samstarfssamningi framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarsjóðs Evrópu þar sem tekið er tilliti til viðmiðunarreglnanna sem eru útskýrðar í II. viðauka.

- með því að stuðla að því að komið verði á fót og þróaðir fyrirtækjaafllvakar og viðeigandi áætlanir um eftirfylgni („áætlanir um stuðning leiðbeinenda“).

ii) *Ábyrgðarskipulag í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem Fjárfestingarsjóður Evrópu rekur*

Ábyrgðarskipulag í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja mun veita gagnábyrgðir eða, ef við á, samábyrgðir fyrir ábyrgðarkerfi í aðildarríkjunum, og beinar ábyrgðir að því er varðar Fjárfestingarbanka Evrópu eða aðra viðeigandi fjármálamilliliði, en tap þess, sem leiðir af viðkomandi ábyrgðum, verður greitt úr sjóðum Evrópusambandsins.

Þetta gerir mögulegt að ráða bót á markaðsgöllum á eftirtöldum sviðum:

- lán handa litlum og meðalstórum fyrirtækjum með vaxtarskilyrði sem er ætlað að draga úr sérstökum erfiðleikum sem þau standa frammi fyrir vegna þeirrar miklu áhættu sem fylgir þeim (t.d. lítil eða nýstofnuð félög);
- smálánastarfsemi sem er ætlað að hvetja fjármálastofnanir til þess að leika stærra hlutverk á þessu sviði með því að bjóða fram lítil lán sem eru hlutfallslega dýr fyrir lántakendur með ófullkomnum ábyrgðum;
- fjárfestingar með eigið fé í litlum og meðalstórum fyrirtækjum með vaxtarskilyrði, þar með taldar fjárfestingar af hálfu sjóða sem starfa á vettvangi sveitarfélaga eða héraða og útvega sprotafjármagn og/eða fjármagn á byrjunarstigi, í því skyni að draga úr sérstökum erfiðleikum sem þau standa frammi fyrir vegna veikburða fjármagnsskipanar;

Þegar um það er að ræða að lítil fyrirtæki hagnýta sér ný tækifæri sem Netið og rafrænir viðskiptahættir veita – með tryggðum lánum ætti að vera unnt að fjármagna upplýsingatæknibúnað, hugbúnað og þjálfun til þess að aðstoða slík fyrirtæki til þess að nútímavæðast á þessum sviðum og gera þau samkeppnishæfari.

Auk ábyrgða og gagnábyrgða er unnt að sjá fyrir viðbótaraðstoð við fjármálamilliliði, einkum með tilliti til smálánastarfsemi. Slíkri aðstoð er að hluta ætlað að bæta upp háan stjórnunarkostnað sem fyrrnefnd starfsemi hefur í för með sér.

Fjárlagaheimildin skal taka til heildarkostnaðar við skipulagið, þar með talið til ábyrgðartaps Fjárfestingarsjóðs Evrópu og alls annars viðurkennds kostnaðar eða útgjalda vegna skipulagsins. Setja skal þak á fjárlagakostnað Evrópusambandsins vegna skipulagsins svo að hann fari aldrei yfir fjárlagaheimildir til handa Fjárfestingarsjóði Evrópu samkvæmt þessu skipulagi. Engar ábyrgðarskuldbindingar verða á fjárlögum bandalagsins.

Nánari skilmála og skilyrði fyrir rekstri ábyrgðarskipulagsins í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja, þar með talið eftirlit með því og stjórnun, skal setja með samstarfssamningi framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarsjóðs Evrópu þar sem tekið er tillit til viðmiðunarreglnanna í II. viðauka.

iii) *Aðgerðir sem tengjast sprotafjármagni sem Fjárfestingarsjóður Evrópu stendur að*

Aðgerðir, sem tengjast sprotafjármagni, miða að því að örva framboð á fjármagni til að koma á fót nýjum fyrirtækjum sem innleiða nýjungar og hafa vaxtarmöguleika og geta verið atvinnuskapandi, meðal annars fyrirtæki innan hins hefðbundna atvinnulífs, með því að styrkja sprotafjármagnssjóði, aflvaka eða áþekkar stofnanir, sem Fjárfestingarsjóður Evrópu á aðild að, annaðhvort með eigin fé eða með umboði fyrstu starfsárin.

iv) *Evrópskt fyrirtæki um sameiginlegt verkefni*

Með þessari áætlun er stefnt að því að nýta skuldbindingar, sem er stofnað til fram til 31. desember 2000, til hagsbóta fyrir fyrirtæki sem hyggjast efna til fjölbjóðlegs samstarfs. Hámarksframlag til hvers verkefnis skal vera 100 000 evrur.

Þessum fjárhagsráðstöfunum kann að verða breytt í ljósi ákvarðana ráðsins í framtíðinni. Þessu fjármögnunarskipulagi skal koma á í náinni samvinnu við aðildarríkin;

- b) notkun fyrirtækja á evrunni;
- c) ráðstöfunum sem hvetja til nándarfjármögnunar, einkum til þess að þróa netkerfi einstakra fjárfesta;
- d) því að komið verði á fót netkerfi sprotafjármagnssjóða og stjórnenda þeirra í öllu bandalaginu og hvatt til þess að skiptast á bestu viðteknu starfsvenjum og starfsmenntun;
- e) skipulagningu umræðufunda bankamanna og lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

5. **Að veita fyrirtækjum greiðari aðgang að stuðningsþjónustu, áætlunum og netkerfum á vegum bandalagsins og að auka samræmingu þessara þátta:**

Samkvæmt þessari áætlun verða einkum þróaðar aðgerðir til þess að:

- stuðla að aðgangi fyrirtækja að áætlunum bandalagsins og tryggja betri samræmingu, einkum við fimmtu rammaáætlunina um rannsóknir, tækniþróun og tilraunaverkefni (FPRD),
- betrubæta rekstur netkerfa bandalagsins, einkum upplýsingamiðstöðva bandalagsins (Euro Info Centres) og upplýsingamiðstöðva bandalagsins á sviði samskipta (Euro Info Correspondence Centres). Framkvæmdastjórninni getur, meðan áætlunin stendur yfir, leitað til stofnana eða sérfræðinga sem veita tækniðstoð sem unnt er að fjármagna innan heildarfjárhagsramma áætlunarinnar,
- stuðla að skipulagningu fyrirtækjasamstarfs á vettvangi Evrópusamvinnunnar,
- hagnýta skýrsluna sem ber yfirskriftina „Evrópsk athugunarstöð fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki“.

II. VIÐAUKI

STJÓRNTÆKI BANDALAGSINS Á SVIÐI FJÁRMÁLA

I. Viðmiðunarreglur um framkvæmd stofnlánakerfis Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja

A. Inngangur

Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja verður rekið af Fjárfestingarsjóði Evrópu á fjárvörslugrundvelli.

B. Milliliðir

Með tilliti til starfsemi, sem er fjármögnuð með áhættufé, verða milliliðirnir valdir með opnum og gagnsæjum hætti í samræmi við bestu viðskipta- og markaðsvenjur til að forðast röskun á samkeppni og með tilliti til markmiðsins að starfa með tilstyrk sérsjóða af ýmsu tagi.

Að því er varðar viðbótaraðgerðir til stuðnings fyrirtækjaafvökum mun Fjárfestingarsjóður Evrópu reiða sig á reynslu aðildarríkjanna í þeim efnunum.

C. Hámarksfjárfesting

Samanlögð fjárfesting í áhættufjármagnssjóði, sem er milliliður, má vera mest 25% af öllu eigin fé viðkomandi sjóðs eða 50% í undantekningartilvikum, til dæmis í tengslum við nýja sjóði sem líkur eru á að hafi sérlega örvandi áhrif á þróun áhættufjármagnsmarkaða fyrir sérstaka tækni eða í tilteknu héraði. Engin skuldbinding gagnvart einstökum áhættufjármagnssjóði má fara yfir 10 milljónir evra nema í vel rökstuddum undantekningartilvikum. Skuldbindingar mega ekki undir neinum kringumstæðum fara yfir 15 milljónir evra. Áhættufjármagnssjóðurinn, sem er milliliður, skal fara að viðurkenndum markaðsvenjum með tilliti til þess að skapa fjölbreytileika í lánasamvalli.

D. Jafngild fjárfesting

Fjárfestingar stofnlánakerfis Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja í sjóðum milliliða eru metnar jafngildar fjárfestingum annarra fjárfesta í hlutabréfum. Allar undantekningar frá þessari reglu skulu háðar álitni nefndarinnar sem um getur í 3. gr.

E. Gildistími skipulagsins

Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja er komið á sem langtímaskipulagi sem er yfirleitt skuldbinding til fimm til tólf ára í áhættufjármagnssjóðum. Fjárfestingar munu aldrei standa yfir lengur en 16 ár frá því að samstarfssamningurinn milli framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarsjóðs Evrópu, sem um getur í I. viðauka, er undirritaður.

F. Innlausn fjárfestinga

Þar eð flestar fjárfestingar, sem eru liður í stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja, munu vera í óskráðum, bundnum einingum mun innlausn þessara fjárfestinga byggjast á dreifingu hagnaðar sjóða milliliða af sölu fjárfestinga þeirra í litlum og meðalstórum fyrirtækjum.

G. Endurfjárfesting hagnaðar af innleystum fjárfestingum

Fyrstu fjögur árin eftir 20. desember 2000 er heimilt að endurfjárfesta með hagnaði af endurgreiðslum til Fjárfestingarsjóðs Evrópu. Endurfjárfestingartímann má framlengja um allt að því þrjú ár, að því tilskildu að fullnægjandi mat á skipulaginu liggí fyrir 48 mánuðum eftir 20. desember 2000.

H. Fjárvörslureikningur

Sérstakur fjárvörslureikningur verður stofnaður hjá Fjárfestingarsjóði Evrópu þar sem lagðar verða inn fjárlagagreiðslur til styrktar kerfinu. Þessi reikningur mun bera vexti og verður vaxtatekjum bætt við fjármuni skipulagsins. Fjárfestingar Fjárfestingarsjóðs Evrópu, sem eru liður í stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja, stjórnunarkostnaður Fjárfestingarsjóðs Evrópu og annar viðurkenndur kostnaður verða skuldfærð á fjárvörslureikninginn og hagnaður af innleystum fjárfestingum færður til tekna á honum. Að fjórum árum liðnum frá 20. desember 2000, eða, hafi endurfjárfestingartímabil kerfisins verið framlengt, eftir að framlengt endurfjárfestingartímabilið er á enda, verða allar innistæður á fjárvörslureikningnum færðar aftur á fjárlög bandalagsins, nema fjármunir sem búið er að ráðstafa en ekki búið að taka út/ fjárfesta með, og fjármunir, sem eru fyrir viðurkenndum kostnaði og útgjöldum, svo sem stjórnunarkostnaður Fjárfestingarsjóðs Evrópu.

I. Endurskoðunarrétturinn

Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir til að endurskoðunarréttur Evrópubandalagsins geti gegnt hlutverki sínu og sannreynt lögmæti þeirra greiðslna sem inntar eru af hendi.

II. Viðmiðunarreglur um ábyrgðarskipulag í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja**A. Inngangur**

Ábyrgðarskipulag í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja verður rekið af Fjárfestingarsjóði Evrópu á fjárvörslugrundvelli.

B. Milliliðir

Milliliðir eru valdir úr ábyrgðarkerfum sem eru starfrækt í aðildarríkjunum innan opinbera geirans eða einkageirans, þar með talin gagnkvæm ábyrgðarkerfi, ábyrgðarkerfi Fjárfestingarbanka Evrópu eða annarra viðeigandi fjármálastofnana. Val milliliða fer fram í samræmi við bestu viðskipta- og markaðsvenjur með sanngjörnum og gagnsæjum hætti, með tilliti til:

- a) áhrifa á umfang þeirrar fjármögnunar (lána, fjárfestinga) sem litlum og meðalstórum fyrirtækjum stendur til boða, og/eða
- b) áhrifa á aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni, og/eða
- c) áhrifa á þá áhættu sem viðkomandi milliliður tekur þegar hann fjármagnar lítill eða meðalstór fyrirtæki.

C. Styrkhæf lán til lítilla og meðalstórra fyrirtækja

Fjárhagslegar viðmiðanir, sem gilda um hvenær setja megu ábyrgðir fyrir fjármögnun lítilla og meðalstórra fyrirtækja í samræmi við ábyrgðarskipulag í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja, eru settar sérstaklega fyrir hvern millilið innan ramma þeirra ábyrgðarkerfa sem þeir reka til að ná til eins margra lítilla og meðalstórra fyrirtækja og unnt er. Þessar reglur endurspeglar markaðsskilyrði og -venjur á viðkomandi landsvæði.

Ábyrgðir og gagnábyrgðir verða aðallega boðnar fram vegna fjármögnunar lítilla og meðalstórra fyrirtækja með allt að 100 starfsmenn (lítill og meðalstór fyrirtæki með allt að 50 starfsmenn munu njóta forgangs ef um er að ræða séraðgerðir sem er ætlað að stuðla að því að lítill fyrirtæki hagnýti sér Netið og rafræna viðskipta-hætti). Einkum verður lögð áhersla á fjármögnun kaupa á óþreifanlegum verðmætum.

D. Ábyrgðir Fjárfestingarsjóðs Evrópu

Ábyrgðir, sem Fjárfestingarsjóður Evrópu veitir, munu varða einstaka fjármögnun sérstaks lánasamvals. Ábyrgðirnar, sem Fjárfestingarsjóður Evrópu gefur út, munu gilda um hluta áhættunnar sem tengist því lánasamvali sem liggur til grundvallar og hlutaðeigandi fjármálamililiður tekur.

E. Þak á uppsöfnuðu tapi Fjárfestingarsjóðs Evrópu

Skuldbinding Fjárfestingarsjóðs Evrópu um að greiða sinn hluta af tapi milliliðarins á lánum gildir áfram uns uppsöfnuð fjárhæð greiðslna á tapi í tengslum við tiltekið lánasafn, að frádregnu því tapi sem verið er að greiða, nær fyrir fram ákveðinni fjárhæð en eftir það fellur ábyrgð Fjárfestingarsjóðs Evrópu sjálfkrafa niður.

F. Fjárfestingarsjóður Evrópu jafngildur og milliliður

Ábyrgðir, sem Fjárfestingarsjóður Evrópu veitir, eru yfirleitt jafngildar ábyrgðum eða, eftir atvikum, lánum sem milliliður veitir.

G. Fjárvörslureikningur

Fjárvörslureikningur verður stofnaður hjá Fjárfestingarsjóði Evrópu þar sem lagðar verða inn fjárlagagreiðslur til styrktar kerfinu. Þessi reikningur mun bera vexti og verður vaxtatekjum bætt við fjármuni skipulagsins.

H. Réttur Fjárfestingarsjóðs Evrópu til að taka fé út af fjárvörslureikningnum

Fjárfestingarsjóður Evrópu hefur rétt til að skuldfæra á fjárvörslureikninginn til að geta staðið við skuldbindingar sínar vegna uppsafnaðs hámarkstaps vegna ábyrgðarskipulagsins og, samkvæmt samningi við framkvæmdastjórnina, til að greiða annan viðurkenndan kostnað, til dæmis stjórnunarkostnað, viðurkennda þóknun til lögfræðinga og útgjöld vegna kynningar á kerfinu.

I. Endurheimt tap og aðrar tekjur sem ber að greiða inn á fjárvörslureikninginn

Allar fjárhæðir, sem endurheimtar eru af tapi af láni, sem hefur verið tilefni þess að ábyrgða var krafist, verða, ásamt öllum öðrum tekjum, færðar til tekna á fjárvörslureikningnum.

J. Gildistími kerfisins

Gert er ráð fyrir að gildistími ábyrgða, sem eru veittar vegna einstakra lítilla og meðalstórra fyrirtækja, sé allt að tíu ár. Allar innistæður á fjárvörslureikningnum, á þeim tíma þegar gildandi ábyrgðir renna út, verða færðar aftur á fjárlög bandalagsins.

K. Endurskoðunarrétturinn

Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir til að endurskoðunarréttur Evrópubandalagsins geti gegnt hlutverki sínu og sannreynt lögmæti þeirra greiðslna sem inntar eru af hendi.

III. Viðmiðunarreglur um aðgerðir sem tengjast sprotafjármagni

A. Inngangur

Fjárfestingarsjóður Evrópu mun standa að aðgerðum sem tengjast sprotafjármagni.

B. Endurskoðunarrétturinn

Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir til að endurskoðunarréttur Evrópubandalagsins geti gegnt hlutverki sínu og sannreynt lögmæti þeirra greiðslna sem inntar eru af hendi.

IV. Evrópskt fyrirtæki um sameiginlegt verkefni

Reynslan hefur sýnt að nauðsynlegt er að einfalda þetta kerfi til þess að fjármálamilliliðir og deildir framkvæmdastjórnarinnar geti afgreitt óskir lítilla og meðalstórra fyrirtækja um fjárframlög hratt og til þess að tryggð sé að fjármunir bandalagsins séu notaðir á réttan hátt. Enn fremur vinnur framkvæmdastjórnin að því um þessar mundir að kanna hvort unnt sé að gera breytingar á viðmiðunum um styrkhæfi til þess að unnt sé að svara betur þörfum lítilla og meðalstórra fyrirtækja með tilliti til fjárfestinga yfir landamæri, meðal annars í löndum sem hafa sótt um aðild að Evrópusambandinu.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 521/2001/EB

2002/EES/16/14

frá 26. febrúar 2001

um að víkka út tiltekna áætlanir í aðgerðum bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis, sem voru samþykktar með ákvörðunum nr. 645/96/EB, 646/96/EB, 647/96/EB, 102/97/EB, 1400/97/EB og 1296/1999/EB og um breytingu á þeim ákvörðunum(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af áliti svæðanefndarinnar,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Fjölmargar aðgerðaáætlanir bandalagsins innan aðgerðarammans á sviði almannaeilbrigðis falla úr gildi innan tíðar.

2) Eftirfarandi fellur úr gildi í lok ársins 2000:

· aðgerðaáætlun bandalagsins um heilsueflingu, upplýsingamiðlun, fræðslu og menntun, samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 645/96/EB ⁽⁴⁾,

· aðgerðaáætlun um baráttu gegn krabbameini, samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 646/96/EB ⁽⁵⁾,

· aðgerðaáætlun bandalagsins um að koma í veg fyrir eyðni og tiltekna smitsjúkdóma, samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 647/96/EB ⁽⁶⁾,

· aðgerðaáætlun bandalagsins um forvarnir gegn lyfjafíkn, samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 102/97/EB ⁽⁷⁾.

3) Eftirfarandi fellur úr gildi í lok ársins 2001:

· aðgerðaáætlun bandalagsins um heilsugæslu, samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1400/97/EB ⁽⁸⁾,

· aðgerðaáætlun bandalagsins um sjúkdóma, sem rekja má til mengunar, samþykkt með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1296/1999/EB ⁽⁹⁾.

4) Í ályktun sinni frá 8. júní 1999 um framtíðaraðgerðir bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis ⁽¹⁰⁾ lagði ráðið áherslu á þörfina fyrir samfelldni í aðgerðum bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis í ljósi þess að nógildandi áætlanir munu falla úr gildi.

5) Í orðsendingu sinni frá 15. apríl 1998 til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar um mótun heilbrigðisstefnu í Evrópubandalaginu lét framkvæmdastjórnin þess getið að nógildandi heilbrigðisáætlunum lyki í lok ársins 2000 og lagði áherslu á nauðsyn þess að koma í veg fyrir að tómarúm myndaðist í stefnu bandalagsins á þessu mikilvæga sviði. Umræða, sem fylgdi í kjölfar orðsendingarinnar, varð til þess að samstaða myndaðist meðal stofnana bandalagsins um að móta nýja heilbrigðisstefnu með heildaraðgerðaráætlun um almannaeilbrigði.

6) Á meðan fjallað er um nýja stefnu og tillögur um nýja heildaráætlun á sviði almannaeilbrigðis ber að framfengja nógildandi áætlanir á sviði almannaeilbrigðis til ársloka 2002 til þess að ekki verði hlé á viðkomandi aðgerð bandalagsins.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 79, 17.3.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 100/2001 frá 13. júlí 2001 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 47, 20.9.2001, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 135.

⁽²⁾ Áliti var skilað 29. nóvember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Áliti Evrópuþingsins frá 13. desember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 29. janúar 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 9.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 16.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 19, 22.1.1997, bls. 25.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 193, 22.7.1997, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 155, 22.6.1999, bls. 7.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB C 200, 15.7.1999, bls. 1.

- 7) Eigi áætlanir að falla úr gildi 31. desember 2000 skal kveða á um framlengingu til næstu tveggja ára, á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 annars vegar og 1. janúar 2002 til 31. desember 2002 hins vegar, ásamt árlegri skiptingu fjárhagsramma sem er til framkvæmdar viðkomandi áætlunum.
- 8) Til að tryggja snurðulausa og árangursríka aðlögun aðgerða bandalagsins frá núgildandi áætlunum að þeirri heildaráætlun á sviði heilbrigðis sem liggur fyrir að samþykka ætti þessi ákvörðun um framlengingu, jafnframt því að tilgreina framlengingu fjárhagsramma fyrir áætlanirnar, að tryggja að fjárhagsaðstoð skiptist jafnt á þær.
- 9) Ákvörðun þessa ber að fella úr gildi frá gildistökudegi nýrrar ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins um samþykkt aðgerðaáætlunar bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis.
- 10) Í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES) er kveðið á um nánari samvinnu á sviði almannaeilbrigðis milli Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess annars vegar og þeirra landa Fríverslunarsamtaka Evrópu sem eiga aðild að Evrópska efnahagssvæðinu (EFTA/EES-lönd) hins vegar. Gera skal ráðstafanir til að eftirtaldir aðilar geti tekið þátt í áætlunum á sviði almannaeilbrigðis: samstarfslöndin í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða, Kypur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmeðferð sem samið verður um við það land, auk Möltu og Tyrklands á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.
- 11) Þegar áætlanirnar eru framlengdar ber að taka tillit til orðsendingarinnar frá 15. júní 2000 frá framkvæmdastjórninni til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar um heilbrigðisstefnu Evrópubandalagsins, niðurstaðna ráðsins frá 26. nóvember 1998 um framtíðarramma fyrir aðgerð bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis ⁽¹⁾, ályktunar ráðsins frá 8. júní 1999 um framtíðar-aðgerð bandalagsins á sviði almannaeilbrigðis ⁽²⁾, ályktunar Evrópuþingsins frá 10. mars 1999 ⁽³⁾, álits efnahags- og félagsmálanefndarinnar frá 9. september 1998 ⁽⁴⁾ og álits svæðanefndarinnar frá 19. nóvember 1998 ⁽⁵⁾. Enn fremur ber að taka tillit til

bráðabirgðaskýrslu framkvæmdastjórnarinnar frá 14. október 1999 til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar um framkvæmd aðgerðaáætlana bandalagsins um að koma í veg fyrir krabbamein, eyðni, tiltekna smitsjúkdóma og lyfjafíkn innan ramma aðgerðar á sviði almannaeilbrigðis og til bráðabirgðaskýrslu framkvæmdastjórnarinnar frá 22. mars 2000 til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar um framkvæmd aðgerðaáætlunar bandalagsins um heilsueflingu, upplýsingamiðlun, fræðslu og menntun (1996-2000).

- 12) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir á framlengingartímabili aðgerðaáætlanna og er helsta viðmiðun fjárveitingavaldsins við árlega fjárlagagerð í skilningi 33. liðar samstarfssamnings Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga ⁽⁶⁾.
- 13) Breyta ber ákvörðunum nr. 645/96/EB, 646/96/EB, 647/96/EB, 102/97/EB og 1296/1999/EB með tilliti til ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁷⁾.
- 14) Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram eftirlit og sífellt mat á þessari áætlun í samstarfi við aðildarríkin.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Ákvörðun nr. 645/96/EB er breytt sem hér segir:

- Í stað „31. desember 2000“ í 1. mgr. 1. gr. komi „31. desember 2002“.
- Í stað orðanna „í samræmi við ákvæði 5. gr.“ í 1. mgr. 2. gr. komi „í samræmi við málsmeðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“.
- Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:
„1. Fjárhagsrammi til framkvæmdar áætluninni nemur 35 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 1996 til 31. desember 2000, 7,27 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 og 7,27 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2002 til 31. desember 2002.“
- Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:
„5. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, ber að samþykka í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 5. gr. a:

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 390, 15.12.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 200, 15.7.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 175, 21.6.1999, bls. 135.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 21.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 51, 22.2.1999, bls. 53.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- a) árlega starfsáætlun þar sem aðgerðum er forgangsraðað;
- b) tilhögun, viðmiðanir og málsmeðferð að því er varðar val og fjármögnun verkefna samkvæmt áætluninni, meðal annars verkefna sem fela í sér samstarf við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis og þátttöku þeirra landa sem um getur í 2. mgr. 6. gr.;
- c) matsaðferð;
- d) með hvaða hætti útbreiðsla og yfirfærsla niðurstaðna skuli fara fram;
- e) hvernig samstarfi við stofnanir og samtök, sem um getur í 2. mgr. 2. gr., skuli háttað.

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar önnur málefni, ber að samþykkja í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. a.

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

Nefnd

- 1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
- 2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.
- 3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

- 4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

6. Í 6. gr.:

- a) í stað orðanna „í samræmi við málsmeðferðina í 5. gr.“ í 1. mgr. komi „í samræmi við málsmeðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“;
- b) í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- a) EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;
- b) samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;
- c) Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmeðferð sem samið verður um við það land;
- d) Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.“

7. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

Eftirlit og mat

1. Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin gera nauðsynlegar ráðstafanir í samvinnu við aðildarríkin til þess að tryggja eftirlit og mat á aðgerðum áætlunarinnar eins og kveðið er á um í 1. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið bráðabirgðaskýrslu í júlí 1998 og lokaskýrslu þegar áætluninni er lokið. Skýrslurnar skulu innihalda niðurstöðurnar úr matinu sem um getur í 1. mgr. Einnig ber að senda efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslurnar.“

2. gr.

Ákvörðun nr. 646/96/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað „31. desember 2000“ í 1. mgr. 1. gr. komi „31. desember 2002“.

2. Í stað orðanna „í samræmi við ákvæði 5. gr.“ í 1. mgr. 2. gr. komi „í samræmi við málsmeðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“.

3. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Fjárhagsrammi til framkvæmdar áætluninni nemur 64 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 1996 til 31. desember 2000, 13,3 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 og 13,3 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2002 til 31. desember 2002.“

4. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, ber að samþykkja í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 5. gr. a:

- a) árlega starfsáætlun þar sem aðgerðum er forgangsraðað;
- b) einföldun og endurbætur á grundvallaraðferðum við stjórnun áætlunarinnar sem birta skal með eðlilegum fyrirvara;
- c) tilhögun, viðmiðanir og málsmeðferð að því er varðar val og fjármögnun verkefna samkvæmt áætluninni, meðal annars verkefna sem fela í sér samstarf við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis og þátttöku þeirra landa sem um getur í 2. mgr. 6. gr.;
- d) matsaðferð;

e) með hvaða hætti útbreiðsla og yfirfærsla niðurstaðna skuli fara fram;

skýrslur. Einnig ber henni að senda efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslurnar.“

f) hvernig samstarfi við stofnanir og samtök, sem um getur í 2. mgr. 2. gr., skuli háttað.

3. gr.

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar önnur málefni, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. a.“

Ákvörðun nr. 647/96/EB er breytt sem hér segir:

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

1. Í stað „31. desember 2000“ í 1. mgr. 1. gr. komi „31. desember 2002“.

Nefnd

2. Í stað orðanna „í samræmi við ákvæði 5. gr.“ í 1. mgr. 2. gr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

3. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

„1. Fjárhagsrammi til framkvæmdar áætluninni nemur 49,6 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 1996 til 31. desember 2000, 10,07 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 og 10,07 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2002 til 31. desember 2002.“

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

4. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

„5. gr.

6. Í 6. gr.:

Framkvæmdarráðstafanir

a) Í stað orðanna „í samræmi við málsmæðferðina í 5. gr.“ í 1. mgr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“;

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 5. gr. a:

b) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

a) árlega starfsáætlun þar sem aðgerðum er forgangsraðað;

a) EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;

b) tilhögun, viðmiðanir og málsmæðferð að því er varðar val og fjármögnun verkefna samkvæmt áætluninni, meðal annars verkefna sem fela í sér samstarf við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis og þátttöku þeirra landa sem um getur í 2. mgr. 6. gr.;

b) samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;

c) matsaðferð;

c) Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land;

d) með hvaða hætti útbreiðsla og yfirfærsla niðurstaðna skuli fara fram;

d) Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.“

7. Í stað 2. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

e) hvernig samstarfi við stofnanir og samtök, sem um getur í 2. mgr. 2. gr., skuli háttað.

„2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópupingið og ráðið bráðabirgðaskýrslu í júlí 1998 og lokaskýrslu þegar áætluninni er lokið. Í skýrslunum ber að leggja sérstaka áherslu á að þessi aðgerð komi til fyllingar öðrum aðgerðum sem kveðið er á um í 4. gr. Framkvæmdastjórninni ber að fella matsniðurstöðurnar inn í þessar

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar önnur málefni, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. a.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

6. Í 6. gr.:

- a) í stað orðanna „í samræmi við málsmæðferðina í 5. gr.“ í 1. mgr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“;

- b) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- a) EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;
- b) samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;
- c) Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land;
- d) Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.“

7. Í stað 2. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið bráðabirgðaskýrslu í júlí 1998 og lokaskýrslu þegar áætluninni er lokið. Framkvæmdastjórninni ber að fella matsniðurstöðurnar inn í þessar skýrslur. Einnig ber henni að senda efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslurnar.“

4. gr.

Ákvörðun nr. 102/97/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað „31. desember 2000“ í 1. mgr. 1. gr. komi „31. desember 2002“.

2. Í stað orðanna „í samræmi við ákvæði 5. gr.“ í 1. mgr. 2. gr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“.

3. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Fjárhagsrammi til framkvæmdar áætluninni nemur 27 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 1996 til 31. desember 2000, 5,38 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 og 5,38 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2002 til 31. desember 2002.“

4. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 5. gr. a:

- a) árlega starfsáætlun þar sem aðgerðum er forgangsraðað;
- b) tilhögun, viðmiðanir og málsmæðferð að því er varðar val og fjármögnun verkefna samkvæmt áætluninni, meðal annars verkefna sem fela í sér samstarf við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis og þátttöku þeirra landa sem um getur í 2. mgr. 6. gr.;
- c) matsaðferð;
- d) með hvaða hætti útbreiðsla og yfirfærsla niðurstaðna skuli fara fram;
- e) hvernig samstarfi við stofnanir og samtök, sem um getur í 2. mgr. 2. gr., skuli háttað.

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar önnur málefni, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. a.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

6. Í 6. gr.:

- a) í stað orðanna „í samræmi við málsmæðferðina í 5. gr.“ í 1. mgr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“;
- b) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

 - a) EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;
 - b) samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;
 - c) Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land;
 - d) Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.“

7. Í stað 2. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið bráðabirgðaskýrslu á júlí 1998 og lokaskýrslu þegar áætluninni er lokið. Framkvæmdastjórninni ber að fella matsniðurstöðurnar inn í þessar skýrslur. Einnig ber henni að senda efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslurnar.“

5. gr.

Ákvörðun nr. 1400/97/EB er breytt sem hér segir:

- 1. Í stað „31. desember 2001“ í 1. mgr. 1. gr. komi „31. desember 2002“.
- 2. Í stað orðanna „í samræmi við ákvæði 5. gr.“ í 1. mgr. 2. gr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“.
- 3. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Fjárhagsrammi til framkvæmdar áætluninni nemur 13,8 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 1997 til 31. desember 2001 og 4,4 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2002 til 31. desember 2002.“
- 4. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 5. gr. a:

- a) árlega starfsáætlun þar sem aðgerðum er forgangsraðað;
- b) tilhögun, viðmiðanir og málsmæðferð að því er varðar val og fjármögnun verkefna samkvæmt áætluninni, meðal annars verkefna sem fela í sér samstarf við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis og þátttöku þeirra landa sem um getur í 2. mgr. 6. gr.;
- c) matsaðferð;
- d) ákvæði þau sem gilda um skil á gögnum, yfirfærslu þeirra og aðrar aðferðir við að gera gögnin sambærileg í því augnamiði að ná fram því markmiði sem um getur í 2. mgr. 1. gr.;
- e) með hvaða hætti útbreiðsla og yfirfærsla niðurstaðna skuli fara fram;
- f) hvernig samstarfi við stofnanir og samtök, sem um getur í 2. mgr. 2. gr., skuli háttað;
- g) ákvæði um skilgreiningu og val á vísbendum;
- h) ákvæði um forskriftir um inntak sem nauðsynlegar eru til þess að koma netkerfunum á fót og starfrækja þau.

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar önnur málefni, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. a.

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

Nefnd

- 1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
- 2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.
- 3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.
- Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.
- 4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

6. Í 6. gr.:

- a) í stað orðanna „í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 5. gr.“ í 1. mgr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. og 3. mgr. 5. gr. a“;

b) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- a) EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;
- b) samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;
- c) Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land;
- d) Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.“

6. gr.

Ákvörðun nr. 1296/1999/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað „31. desember 2001“ í 1. mgr. 1. gr. komi „31. desember 2002“.
2. Í stað orðanna „í samræmi við ákvæði 5. gr.“ í 1. mgr. 2. gr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 5. gr. a“.
3. Í stað 1. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„1. Fjárhagsrammi til framkvæmdar áætluninni nemur 3,9 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 1999 til 31. desember 2001 og 1,3 milljónum evra á tímabilinu 1. janúar 2002 til 31. desember 2002.“
4. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, ber að samþykkja í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr. a:

- a) starfsáætlunina;
- b) viðmiðanir og aðferðir við val og fjármögnun verkefna samkvæmt þessari áætlun;
- c) eftirlits- og matsaðferðina sem um getur í 7. gr.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
 2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.
 3. Nefndin setur sér starfsreglur.“
6. Í 6. gr.:
- a) í stað orðanna „í samræmi við málsmæðferðina í 5. gr.“ í 1. mgr. komi „í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 5. gr. a“;
 - b) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- a) EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum;
- b) samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða;
- c) Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land;
- d) Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.“

7. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2001.

Gjört í Brussel 26. febrúar 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. LINDH

forseti.